

STAR WARS

LUKE SKYWALKER

İHSANİYE YASAM ÇYKÜŞÜ

**STAR
WARS**

STAR WARS®
LUKE SKYWALKER
Efsanevi Yaşam Öyküsü

RYDER WINDHAM

Arka Bahçe Yayınları

STAR WARS
LUKE SKYWALKER
Efsanevi Yaşam Öyküsü
RYDER WINDHAM

Orijinal Adı:
The Life of
LUKE SKYWALKER
Genel Yayın Yönetmeni: Ahmet Kocaoğlu
Çeviri: Cem Demirkan
Düzeltili: Burç Üner

Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Hacı Emin Efendi Sok. No: 42 D: 4 Özgül Apartmanı
Nişantaşı/İstanbul
Tel: 0212 291 06 89 - 90 Faks: 0212 296 06 33

Arka Bahçe Yayınları
©2010 Lucasfilm Ltd & TM All Right Reserved. Used Under Authorization Translation copyright
©2010 Lucasfilm Ltd.
©2010 Arka Bahçe Yayıncılık Ve Reklamcılık Ltd.Şti.
Yayın hakları Max Licesing vasıtasıyla alınmıştır.

GİRİŞ

"Hiç babamızı düşündüğün oldu mu Leia?" diye sordu Luke.

"Hayır," diye cevap verdi Leia tereddüt etmeden. "Hiç düşünmedim."

Luke Skywalker ve Prenses Leia Organa, yeni kurulmuş Cumhuriyetin konsey başkanı olarak seçilmiş olan, Mon Mothma'nın sancak gemisi Dretnot sınıfı *New Hope* ağır kruvazörünün güvertesindeydiler. Kruvazörün komuta köprüsüne yakın bir yerdeki toplantı salonunda durmuş pencereden, parlak bir güneşin yörüngesindeki, küçük kırmızı bir gezegene bakıyorlardı.

"Ah," dedi Luke. "Bunu nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum ama ölümünün üzerinden aylar geçti ve seninle konuşmamız gereken bazı meseleler var. Hala ona kızgın olduğunu biliyor..."

"Bana işkence ettiği için mi?" diye kesti sözünü Leia. "Grand Moff Tarkin, Alderaan gezegenini yok ederken orada durup hiçbir şey yapmadığı için mi? Senin elini kestiği için mi? Sayısız canlının katili olduğu için mi?" Pencereden kırmızı gezegeni işaret edip devam etti, "Vader yüzünden Aridus'da kaç Chubbit'in öldüğünden haberin var mı?"

Luke talihsiz Chubbit'lerin başına gelenleri gayet iyi biliyordu ama susmayı tercih etti.

Gözlerini uzay boşluğuna dikmiş olan Leia konuşmaya devam etti, "Anlaşılan nereye gitsek Vader'in kurbanlarına ve İmparatorluk adına yaptığı korkunç şeylerin kanıtlarına rastlamaya devam edeceğiz." Başını iki yana salladı. "Bu canavarı düşünmeyi neden isteyeyim ki?"

"Çünkü bizim babamız sadece Darth Vader değildi," dedi Luke. "O aynı zamanda Anakin Skywalker'dı. Bir Jedi. Endor'da Death Star'da yaşananları sana anlatmayı denedim, beni İmparator'dan nasıl kurtardığını ve..."

"Kurtarmak mı?" dedi Leia. "Luke, eğer yanlış hatırlamıyorsam Vader seni İmparatora teslim etmişti." İç çekti. "Sonunda Anakin Skywalker'ın geri döndüğüne inanmak ve onu böyle hatırlamaya devam etmek istediğini biliyorum, İmparatoru yok eden Jedi kahramanı olarak bu kararı vermek senin hakkındır. Ama sakın aynısını benden de bekleme çünkü benim babam beni büyüten ve Alderaan'da hayatını kaybeden Bail Organa'dır."

"Özür dilerim, Leia," dedi Luke. "Ben sadece düşündüm ki..."

"Yanlış düşünmüşsün, Luke," dedi Leia. "Şu an aklım çok daha önemli şeylerle meşgul. Belki farkında değilsin ama İmparatorluk, İmparatorla birlikte ortadan kalkmadı. Hala kaç Yıldız Destroyerinin görev başında olduğundan haberimiz yok. Moff Harlov Jarnek, Spirador'u ablukaya aldı. Yüzlerce gezegen hala bizlerin yardımını bekliyor," pencereden uzaklaştı. "Şimdi eğer müsaade edersen toplantıya katılmam gerek. Chubbit'ler haklı olarak yabancılara karşı çok temkinliler ama onları İmparatorluğa karşı en iyi savunmanın Yeni Cumhuriyetle ittifak yapmak olduğuna ikna etmeye kararlıyım." Leia döndü ve toplantı salonunun kapısına doğru yürüdü.

Salonda yalnız kalan Luke gözlerini Aridus'a çevirdi. Bu çöl gezegenine daha önce de gelmişti. Tek güneşi olması haricinde kendi memleketi Tatooine'den fazla bir farkı yoktu.

Ben Kenobi'yle birlikte *Millenium Falcon*'da Mos Eisley uzay limanını terk ettiğinden beri öyle

çok şey olmuştu ki. O zamanlar en büyük isteği diğer gezegenlerde maceralara atılmaktı. Kendisine öldüğü söylenen babasıyla karşılaşacağını, Prenses Leia'nın kız kardeşi olduğunu öğreneceğini ya da Asi İttifakının kahramanı olacağını nereden bilebilirdi ki?

Başardığı onca şey ve edindiği sayısız dostu rağmen Luke hala hayatında bir şeylerin yetersiz ve bir parçasının eksik olduğunu hissediyordu. İmparatorluk, Jedi'lara ait tüm arşivi neredeyse yok ederek, buna Anakin Skywalker'la ilgili bilgiler de dahildi, Luke'un kainattaki konumuyla ilgili pek çok soruyu cevapsız bırakmıştı.

Babamın yaptığı hataları yapmamayı başarabilir miyim?

Tüm Jedi Şövalyeleri ortadan kalktı mı?

Jedi'lar hakkında bu kadar az şey bilirken nasıl iyi bir Jedi olabilirim?

Leia hiç ilgilenmediğini açıkça ifade etmiş olsa da Luke, Anakin Skywalker hakkında daha fazla bilgi sahibi olmanın kendisi için çok önemli olduğuna inanıyordu.

Eğer babamı tam olarak tanımazsam nasıl kendimi tam olarak tanıyabilirim?

Böyle bir bilgiye sahip olmanın kendisini daha bilge yapacağından ya da ikna edip etmeyeceğinden emin değildi. Tüm bildiği kendisini hala yalnız ve yersiz hissettiği gibi, tıpkı Tatooine'in çöllerindeki ücra bir rutubet çiftliğinde yetişen küçük çocuğun hissettiği gibi.

BÖLÜM 1

"Beni görmek isteyen birisi mi var Beru Yenge?" diye sordu Luke.

Beru Lars mutfaktaydı ve bisküvi yapmakla meşguldü. Kocasının üvey kardeşinin oğlu olan, yemek salonunun beyaz basamaklarında oturmuş, dört yaşındaki çocuğa bakarak şöyle dedi, " Dama Teyzen bizi görmeye geliyor. Birazdan burada olur."

Luke kaşlarını çattı. "Hayır, Dama Teyzeyi kastetmedim. Demek istediğim birisi bana mı bakıyor?"

Beru gülümsedi. "Burada yanımda olduğundan sana ben bakıyorum."

Çocuk başını iki yana salladı. "Hayır. Sen ya da Owen Amcam değil. Başka biri. Göremediğim birisi."

Beru az daha elinden kaşığı düşürüyordu. Kaşığı içinde gri bir karışım olan kaseyin yanına koydu ve sesinin tonunu elinden geldiğince sakın tutmaya çalışarak sordu, "Bunu sormanın nedeni nedir, Luke?"

Luke'un elinde oyuncak bir landspeeder vardı. Oyuncağı elinde evirip çevirirken cevap verdi, "Sanki yakınlarda başka biri daha varmış gibi hissediyorum. Arkamda birisi varmış gibi geliyor bana ama dönüp merdivenden yukarı baktığımda..." başını çevirip yemek salonuna baktı sonra da yüzünü tekrar yengesine çevirdi, "kimseyi göremiyorum."

Beru iç çekti. "Diğer insanlardan uzun süre uzakta kalınca böyle hissetmen normaldir. Rüzgarda hafif bir değişiklik ya da hafif bir tıkırtı duyarsın ve bir anda hayal gücün devreye girer."

"Gerçekten mi?" dedi Luke. "Ama bu seferinde ne rüzgar vardı ne de tıkırtı."

Beru dengesini korumak için mutfak tezgahına tutundu. "Birisinin seni izlediğini hissettiğin başka zamanlarda oldu mu?"

"Bazen dışarıda oynarken," dedi Luke. "Anchorhead'e gittiğimde ise her zaman."

Beru tezgahı bırakıp Luke'un yanına gelerek çömeldi. Hafifçe kolundan tutarak konuştu, "Luke bu önemli bir şey. Hiç gerçekten seni izleyen bir adam olduğunu gözlerinle gördün mü?"

Luke gözlerini yengesinin gözlerinden ayırmadan başını yana çevirdi. "Sence bu bir adam mı?"

Beru başını iki yana salladı. "Hayır, özür dilerim, öyle demek istemedim. Yani birisi, bir kişi demek istemiştim. Hiç birisi dikkatini çekti mi?"

Luke başını iki yana salladı. "Hayır."

Az sonra dışarıdan gelen landspeeder gürültüsünü ve Owen Amcanın sesini duydular, "Beru! Kız kardeşin geldi!"

Beru önce yemek salonuna sonra da Luke'a baktı. "Bu konuştuklarımızdan amcana bahsetmemek iyi olur. Senin hissettiklerin onu endişelendirebilir. Yabancılardan ne kadar rahatsız olduğunu biliyorsun. Owen amcanı üzmemek istemezsin değil mi?"

"Hayır, istemem," dedi Luke. "Yani bu sadece bir duygu mu? Beni gözleyen kimse yok mu?"

"Doğru," dedi Beru. "Haydi gel, gidip Dama Teyzeni karşılayalım."

Luke ayağa kalktı, oyuncak landspeeder'ı hala elindeydi.

Tatooine'deki Lars çiftliği ortasında düz duvarlarla çevrili derin bir avlunun bulunduğu pek çok yeraltı odasından oluşuyordu. Beru, Luke'un boştaki elini tuttu ve birlikte avluya çıktılar, önce duvara bitişik olan merdivenlerden ve ardından da üstü kapalı yoldan devam ettiler. Küçük bir çocuk için uzun bir tırmanıştı ama Luke şikayet etmedi. "Dama Teyze'nin yeni bir landspeeder'ı var," dedi.

"Bunu nasıl bildin?" diye sordu Beru.

"Owen Amca sana seslenmeden önce motorun sesini duymuştum. Eskisine göre daha iyi çalışıyor."

Üstü kapalı yoldan geçip çiftliğin giriş kubbesinin kemerli kapısına ulaştılar.

Luke ve Beru yüzlerinde bir gülümsemeyle Tatooine'in iki güneşinin kavurduğu dışarıya çıktılar, yuvarlak yüzlü kadın yanlarına gelerek şöyle dedi, "Nihayet geldiler!"

"Merhaba Dama Teyze," dedi Luke. Oyunağını uzattı. "Benim de landspeeder'ım var!"

Dama Whitesun Brunk, Beru'nun kızkardeşiydi. Dama'nın kocası Sam'de, Owen gibi, bir rutubet çiftçisiydi. Ayrıca Tatooine'nin en eski yerleşimlerinden biri olan Anchorhead'de de küçük bir otel işletiyordu. Anchorhead, Lars'ın çiftliğinden sadece 20 km uzakta olsa da Dama ve Sam nadiren ziyarete gelirdi.

"Bak sen şu ufaklığa," dedi Dama sarılmak için Luke'a doğru eğilirken. "Bir ronto'dan daha hızlı büyüyorsun!" Luke'u bırakıp doğruldu ve ablasına sarıldı. "Seni gördüğüme çok sevindim, Beru."

"İyi görünüyorsun, Dama."

"Epeydir size uğramaya fırsat bulamadık. Hem çiftlik hem de otelle uğraşmaktan başımızı kaşıyacak zamanımız kalmıyor."

Luke, Dama'nın arkasındaki koyu yeşil renkli, kubbe şekilli kanopili ve üç motorlu speeder'ın yanında duran Sam Brunk ve Owen amcasına baktı. Araca daha yakından bakmak istediği için ona doğru yürüdü. Owen ve Sam yüzlerini ondan çevirip düz araziye düzenli aralıklarla yerleştirilmiş rutubet buharlaştırıcılara baktılar ve rutubet çiftçilerin genelde konuştukları şeylerden konuşmaya başladılar.

"Hasat nasıl?"

"Fena değil."

"İki buharlaştırıcıyı yenilemem gerekti."

"Arıza mı yaptılar?"

"Çalındılar."

"Jawa'lar mı?"

"Muhtemelen."

İki adamın konuşmaya daldığını ve kendisiyle ilgilenmediklerini farkeden Luke park halindeki speeder'a biraz daha yaklaştı ve kanopinin kenarına işlenmiş olan amblemi ve Aurebesh harfleri inceledi: Mobquet A-1 Deluxe Floater. Beru'nun kendisine verdiği eğitim veripederlerinden Temel lisansı öğrendiği için çok memnundu ama Mobquet'i nasıl telaffuz edeceğini bilmiyordu.

Luke speeder'in ön tarafına doğru yaklaştı ve kavisli burnuna monte edilmiş iç portların dizaynını hayranlıkla incelerken Beru ve Dama'nın kocalarına doğru yürüdüğünü farketti. Dama gözlerini devirerek konuştu, "Anlaşılan siz ikiniz yine Tatooine'nin zengin kültürel tarihini konuşmaya başladığınız."

Sam Brunk gülümsedi, "Hayır ama tarihten bahsetmişken... İmparatorluğun pod yarışlarını yasakladığını duydunuz mu?"

Beru ve Owen başlarını iki yana salladılar.

Sam devam etti. "Bende HoloNet'teki haberlerde duydum. Başta İmparatorluğun Tatooine'e olan etkisinin Cumhuriyet'ten fazla olacağını zannetmiyordum ama anlaşılan durum farklı. Mos Espa Arena'sının kapatılacağı yönünde söylentiler dolaşmaya başladı bile. "Eğer bu olursa pod yarışları da orayla birlikte..." Sam'in bakışları çiftliğin ötesindeki bir alana kilitlendi. "Orada bir farklılık var sanki."

"Nerede," dedi Beru.

"Orada," dedi Sam işaret ederek. "Senin ikmal tankların yok muydu, ya da bir tür...?" Sam konuşmayı kesti ve ardından da kimse konuşmadı.

Ani sessizliği farkeden Luke döndüğünde hepsinin güneybatıya bakmakta olduklarını gördü. İlerideki birkaç rutubet buharlaştırıcısından başka görünürde kavrulan topraktan başka bir şey yoktu.

"Özür dilerim, Owen," dedi Sam sonunda bu tuhaf sessizliği bozarak. "Neyin eksik olduğunu şimdi anladım. Mezar taşları."

Owen hiçbir şey demeden güneybatıya bakmaya devam etti.

"Umarım serserilerin işi değildir," dedi Sam.

"Hayır," dedi Owen. "Mezar taşlarını ben söktüm."

"Hmm," dedi Sam.

Başka bir açıklamada bulunmayan Owen döndü ve girişe doğru yürümeye başladı. "Lütfen Owen'i başışlayın. O... o Shmi'nin nerede gömülü olduğunu kimsenin görmesinin gerekmediğini düşünüyor. Hepsi bu," dedi Beru, Owen'in ayrılmasının ardından.

"Ama tüm mezar taşlarını sökmüş," dedi Sam. "Annesi, babası ve amcası da orada yatıyordu, değil mi?"

Beru başını salladı.

"Shmi de kim?" diye sordu Luke.

Beru irkildi. Park etmiş speeder'ın önünde duran Luke'u görmemişti ve kendilerini dinlediğini bilmiyordu. Dama'ya baktı sonra da Luke'a dönüp şöyle dedi, "O senin büyükannendi, Luke."

"Aa!," dedi. "Babamda mı orada gömülü?"

"Hayır," dedi Beru. "Baban Tatooine'de ölmedi."

"Aa!" dedi tekrar. Sonra da Dama ve Sam'e bakarak konuştu, "Babam bir baharat yük gemisinde rotacıymış. Owen amcam öyle söyledi."

BÖLÜM 2

Luke Skywalker'ın kendisini birisinin izlediğini hissettiği ilk günün üzerinden uzun zaman geçmişti, en azından birkaç yıl. Şimdi yeniden hissediyordu.

Ayağa fırladı ve etrafına bakındı. Geceleyin kuma serdiği battaniyenin üzerine uzanmış gökyüzünü seyrediyordu. Şu anda huzur hariç herşeye sahipti.

Evine doğru baktı. Amcasının onun yanına gelebileceğini ummuştu ama bulunduğu yerle rutubet çiftliğinin etrafını saran güvenlik sensörlerinin yanıp sönen ışıkları arasında herhangi bir hareket belirtisi yoktu.

Tatooine'deki herhangi bir yedi yaşındaki çocuğun bileceği gibi, değil sadece geceleyin, günün herhangi bir saatinde evden fazla uzaklaşmak çok tehlikeli olabilirdi. Gizli çukurlar ve ani kum fırtınaları en az kendisine yiyecek arayan canlılar kadar öldürücü olabilirdi. Womp sıçanları sürüler halinde dolaşırlardı ve insan vücudunu kolayca parçalayacak diş ve pençelere sahiptiler. Büyük krayt ejderleri Jundland Wastes'in dağ ve kanyonlarında kol gezerlerdi. Hepsinden kötüsü de Tusken Yağmacıları olarak bilinen ve belli bir neden olmadan saldırıp öldürebilen Kum Adamlarıydı. Luke amcasının pek çok kez şöyle dediğini duymuştu, "Tatooine'de seni sıcak öldürmese bile öldürecek birşey mutlaka çıkar."

Luke kendisini görünmez bir varlığın izlediğini hissettiği diğer zamanları hatırladı. Yengesi Beru'nun da bundan haberi vardı çünkü dört yaşındayken bunu ona kendisi söylemişti. Hem nasıl anlatacağını bilmediğinden hem de onu daha fazla üzmemek istemediğinden dolayı ona asıl söylemediği şey ise birisinin onu izlediği duygusunun kendisine huzur verdiğiydi. Ama yengesi ona zihninin kendisine oyunlar oynadığı ya da buna benzer birşeyler olduğunu söylemiş ve o da bu konu üzerinde düşünmeyi bırakmıştı.

Luke karanlık ufku süzdü. Hala bir hareket yoktu. Duyduğu tek ses kalbinin çarparken çıkardığı sestiydi. Kendisini aslında korkmadığına ve sadece heyecandan dolayı biraz gerildiğine ikna etmeye çalıştı. Sakinleşmek için derin bir nefes aldı, aşırı tepki verdiğini biliyordu. Onu izleyen kimsenin olmadığını emindi. Yalnız olduğunu biliyordu.

Yapayalnız.

Hala ayakta olduğu halde yıldızlarla dolu gökyüzüne bakmak için başını arkaya çevirdi. Tatooine'in ikili yıldız sisteminin de dahil olduğu Outer Rim'deki Arkanis Sektörü'nde bulunan pek çok dünya ve yıldızın adını ezberlemişti. Arkanis'de avcı pilotu eğitim tesisleri bulunuyordu. Andooweel, C-Foroon ve su dünyası Tarnoonga kaçakçı ve korsan yatağıydı. Najiba, Tythe, Hypori ve Siskeen hakkında pek bir şey bilmiyordu ama o doğduktan kısa süre sonra sona eren büyük yıldızlar arası bir çatışma olan Klon Savaşlarının ilk muharebesinin Geonosis gezegeninde cereyan ettiğini biliyordu. Luke tüm gezegenlerin Tatooine'den çok daha ilginç olabileceğini düşünmekteydi.

Kuzey yarıküre boyunca parlak bir ışık geçti ve kayboldu. Luke nefesini tutup beklerken gülümsedi. Az sonra aynı yönden iki ışık daha belirdi. Luke bazılarının bu ışıklara "kayan yıldız" dediğini duymuştu ve amcasının şu sözlerini hatırladı, "İnsanlar inanmak istedikleri şeye inanır." Gerçekte Luke bu ışıkların göktaşları olduğunu biliyordu, Tatooine'in atmosferine denk gelip yanmaya uçuşan enkazlardan başka bir şey değildiler ve onlara kayan yıldız diyenlerde yanılıyorlardı.

Gözünün ucuyla kuzey ufkunda belirip yavaşça hareket eden parlak bir ışık farketti. Bunun bir uzay aracı olduğu hemen anladı, Tatooine'in güneşinin ışıklarını yansıtıyordu. Rotasına bakılırsa Mos Eisley uzay limanından havalanmış olmalıydı, yaklaşık elli kilometre uzaktan. Acaba bir baharat yük gemisi olabilir mi diye düşündü. Bilmediği kadarıyla bir zamanlar babası da böyle bir gemiyle yolculuk etmişti.

Luke hareketli ışıkları uzayda kaybolana kadar izledi. Acaba gemi Arkanis Sektörünü terk edecek miydi? Geminin nereye gittiğini tahmin etmeye çalışırken bir yandan da o geminin içinde olmayı hayal etti.

Eğilip battaniyesini ve beraberinde getirdiği su şisesini aldı ve eve doğru yürümeye başladı. Yıldızlara bakmak için iki kez daha durdu ve güvenlik sensörlerine varması neredeyse yirmi dakika sürdü.

Elini cebine soktu ve çiftliğin çevresinde devriye gezen nöbetçi droidleri atlatmasını sağlayacak bir droid çağırıcı çıkardı. Alışkanlık gereği kendi büyük annesi, Owen'in annesi, babası ve amcasının gömülü olduğu yerden dikkatlice yürüyerek geçti.

Luke hala ailesiyle ilgili çok az şey biliyordu çünkü Owen nadiren onlardan bahsederdi. Luke, Owen'in amcasının adının Edern olduğunu ve bir lanspeeder'ın kontrolünü kaybettiği için on dört yaşında öldüğünü biliyordu. Luke annesiyle ilgili bir şeyler öğrenmek istediğinde ise Owen ve Beru onun hakkında hiçbir şey bilmediklerini iddia etmişlerdi.

Elinde droid çağırıcı ve aklında da orada yatanlar olduğu halde yürümeye devam eden Luke giriş kubbesine birkaç adım kala kubbenin kemerli yolundan amcasının çıktığını gördü. Owen uzun namlulu bir lazer tüfeği taşıyordu. Ne olduğuna şaşırarak Luke silahın namlusuna bakar halde buldu kendisini.

Owen, Luke'u gördüğü zaman irkildi ve hemen silahının namlusunu havaya kaldırdı. Luke olduğu yerde donup kalmıştı.

Owen'in kaşları çatıldı. "Ben de seni aramaya geliyordum," dedi. "İki dakika önce yengen seni kontrol ettiğinde yatağının boş olduğunu gördü." Başını iki yana salladı. "Evlat, dışarıda ne yapıyorsun? Kendini öldürtmeye çalışıyorsun?"

"Hayır, efendim," dedi Luke. Taşıdığı battaniye birden ona ağır gelmeye başlamıştı.

"Ee, nedir o zaman?"

"Özür dilerim," dedi Luke. "Anchorhead'de çocukların yıldız kayması olacağını söylediğini duymuştum ve onları net olarak görebilmek istedim. Işıkların kapatılmasını istemediğini biliyorum ama onlar varken gökyüzünü göremiyorum."

Owen'in yüzü bozuldu. "Kayan yıldızlar için mi hayatını tehlikeye attın?"

"Sonuncuyu kaçırmıştım," dedi Luke. "Sık olan bir olay değil efendim. Sizi kızdırmak istemedim. Ben sadece..."

"Hemen içeri," dedi Owen. "Doğru yatağa." Luke yanından geçip giderken Owen devam etti, "Dur bakalım. Droid çağırıcıyı ver."

Luke aleti ona verdi.

"Bu meseleyi sabaha konuşacağız."

"Peki efendim."

Yatağına uzanan Luke avluya bakan hava alığından amcası ve yengesinin tartıştığını duyabiliyordu.

"Bu çocuk iyice sabrımı zorlamaya başladı," dedi Owen.

"Seni kızdırmak için yapmadığını biliyorsun."

"Mesele bu değil. Canı istediği zaman çıkıp gidemeyeceğini bilmeli."

"Sen babanın söylediği herşeyi yapar mıydın?"

"Bunun babamla bir ilgisi yok."

"Biliyorum. Ben sadece çocukların her zaman büyüklerin sözlerini..."

"Yok daha neler, bu konuda sen de mi Luke'un tarafındasın? Söyle o zaman ya dışarıda başına birşey gelse ne olurdu? Ya ben onu aramaya çıktığımda bir grup Tusken karşıma çıksaydı? O zaman hala onu..."

"Owen, lütfen sesini yükseltme."

"Luke'un dediklerimi yapması gerektiğinin ne kadar önemli olduğunu sen de biliyorsun. Sen de biliyorsun ki ben de onu sıkmak istemiyorum ama bize dinlemezse başına ne geleceğini kim bilebilir?"

"Belki başka birine kulak verir, belki Ob..."

"Şiş! Bu evde o adamın adını anma!"

Luke nefesini tutmuş dinliyordu. Amcası ve yengesinin neden bahsettiğini bilmiyordu ama daha önce amcasının yengesine böyle kızdığına hiç şahit olmamıştı.

"Pekala, Owen," diye devam etti Beru, "Eğer dediğin gibi artık sabrın kalmadıysa ne yapmamızı öneriyorsun?"

"Belki de bu çocuğun kendisini biraz daha meşgul edecek şeylere ihtiyacı vardır. Biraz daha ev işi yüklemek sorunu çözebilir."

Bunu duyan Luke az daha sessizliğini bozuyordu.

"Daha fazla ev işi mi?" Beru güldü. "Daha fazla ne yapabilir ki? O sadece yedi yaşında."

"Kişisel sorumlulukların önemini kavramak zorunda."

"Luke senin gözüne girebilmek için hep elinden geleni yapmıştır."

"Eğer geceleri dışarı kaçacak kadar enerjisi kalıyorsa yeterince yapmıyormuş demek ki. Hem de Tatooine de! Bu çocuk korku nedir bilmez mi?"

"Şunu söyleyene bak," dedi Beru. "Senden korksaydı daha mı mutlu olacaktın?"

"Hayır, tabi ki hayır," dedi Owen. "Demek istediğim... gecenin bir yarısı elimde lazer tüfeği onu bulmak için dışarı çıktığımda... Beru bir an paniğe kapıldım. Eğer tüfeğin emniyeti açık olsaydı..."

"Owen!"

"...Onu vurabilirdim."

"Neyseki emniyet kapalıymış."

Bir an sessizlik oldu. Ardından Owen söze girdi, "Burada yaşayıp hayatta kalmayı isteyen birisinin biraz korkmasında yarar vardır. Ancak böylece dikkatli olup başını beladan uzak tutabilir. Eğer Luke'a Tuskenlerden korkması gerektiğini öğretemezsem onu doğru yetiştirmiyorum demektir."

"Aslında buna şaşmamak gerek," dedi Beru. "Babası da Tuskenlerden korkmazdı."

Babasından bahsedildiğini duyan Luke'un gözleri açıldı. Daha fazla detay duyabilmek için dikkatle dinledi. Ama kısa bir sessizlikten sonra Owen konuşmaya devam etti, "Neyse daha fazla uzatmayalım. Uzun bir gün oldu. İkimizin de dinlenmesi gerek."

Luke uzun bir süre tavana baktı ve uyuyakalana kadar babasını tanımasının mümkün olup olamayacağını düşündü.

Ertesi sabah, Luke kahvaltı için yemek salonuna gitti. Amcasıyla yüzleşmeye pek istekli değildi çünkü mevcut tehlikeler ve sahip olması gereken sorumluluklarla ilgili bu nutukları daha önce de dinlemişti. Amcasını yemek masasının başında buldu, önündeki tabaktaki son lokmaları bitirmekle meşguldü. Elinde bir tabak olan Beru mutfaktan çıkageldi ve onu görünce gülümsedi.

"Günaydın," dedi Luke masaya otururken.

Beru tabağı Luke'un önüne koydu. Owen'in önündeki boş tabağı alırken de Owen başını kaldırıp Luke'a baktı.

Luke yüzünün kızardığını hissetti. "Dün gece için gerçekten çok üzgünüm. Owen Amca ben seni kızdırmayı hiç istemedim, söz veriyorum ben..."

Owen elini kaldırıp başını hafifçe salladı, Luke'a susmasını işaret etmişti. "Söz vermemende fayda var," dedi, "çünkü tutman zor olabilir."

Eyvah diye düşündü Luke. *İşte nutuk geliyor.*

"Ben ikinizi başbaşa bırakıyorum," dedi Beru ve mutfağa gitti.

Owen dirseklerini masanın üzerine koydu. "Luke, bana sürekli sorumluluğumda olan insanlar için çok fazla endişelendiğim söylenir ve bunu da inkar etmiyorum. Tecrübelerime dayanarak bir insanın her an her şeye yetişemeyeceğini de biliyorum. Olan olur. Bazen insanlar gider ve sen geri döneceklerini zannedersin ama dönmezler. Anlıyor musun?"

Luke pek emin değildi ama başını salladı.

"Seni her an koruyamam," diye devam etti Owen, "Ve sana benim kadar temkinli olmayı

öğretmeyeceğimden de eminim. Ama biraz düşündükten sonra aklıma endişelerimi az da olsa azaltacak bir çözüm geldi. Ama seni ikaz etmem gerek. Yengene bu çözümden bahsettim ve zerre kadar hoşuna gitmedi."

Luke kulak kesilmişti. Amcasının ona dışarı çıkmayı yasaklayacağı ya da daha fazla ev işi yükleyeceğinden emindi. Belki her ikisi de.

Owen bardağından bir yudum alıp devam etti, "Babam bana lazer tüfeği kullanmayı öğrettiğinde senin yaşlarındaydım. Eğer sende kullanmayı bilirsen belki eskisi kadar seni merak etmeme gerek kalmaz."

Luke'un ağzı açık kalmıştı. "Lazer tüfeği mi? Gerçekten mi?"

"Amcamın eski silahını alabilirsin. Hala iyi durumda. Kahvaltıdan sonra temel güvenlik konularını öğretirim sonra da biraz atış talimi yaparız."

"Vay be!" dedi Luke. "Teşekkürler. Owen Amca!"

"İyi ve uzun bir ömür sürerek bana teşekkür et," diye cevap verdi Owen. Sonra da parmağını Luke'a uzatarak devam etti, "Eğer bir daha dışarıda dolaşmaya niyetlenirsen sakın silahsız çıkayım deme."

"Peki efendim."

"Gidip tüfeği getireyim," dedi Owen ve masadan kalktı. "Sende soğumadan kahvaltını bitir."

Owen salondan çıktı. Luke kahvaltısını bir çırpıda bitirip masadakileri mutfığa taşıdı ve yengesinin sebze konservesi yapmakta olduğunu gördü. Ona baktı. "Sana dikkatli olman gerektiğini hatırlatmama gerek yok, değil mi?"

"Hayır." Tam gidecekti ki durdu ve Beru'ya döndü, "Babam giderken ne zaman geri döneceğini Owen Amcaya söyledi mi?"

"Luke. Bu tür şeyleri hiç kafana takmazsan senin için daha hayırlı olur," dedi Beru, yüzü asılmıştı.

"Tamam ama söyledi mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır," dedi. "Söylemedi. Hiçbir şey demeden çekip gitti."

"Ben bunu asla yapmazdım," dedi Luke alt dudağını ısırarak. "Asla elveda demeden gitmezdim."

Beru gülümsedi. "Bundan eminim." Yanına gelip Luke'a sarıldı.

"Ah, nefes alamıyorum," dedi Luke gülerek. "Daha sonra görüşürüz," dedi Beru onu bıraktıktan sonra. Amcasına yetişmek isteyen Luke merdivenlerden yukarı koştu.

BÖLÜM 3

Luke 13 yaşına geldiğinde lazer tüfeğini kullanmada usta olmuştu ve womp sıçanları Lars çiftliğine yaklaştığında eskisi kadar istekli değildiler. Ayrıca rutubet buharlaştırıcılarının ve Treadwell droidlerinin tamir ve bakımlarıyla ilgili hemen herşeyi öğrenmişti. Bu alanda ne kadar yetenekli olduğunu gören amcası ailenin landspeeder'ı üzerinde çalışması için de izin vermişti ona, siyah bir SoroSuub V-35 Courier.

Fakat ana amacı sıçan vurmaya ya da alet edevat tamir etmek olmadığından, ayrıca Owen'in 13 yaşındaki bir çocuğa landspeeder kullanması için izin vermesi imkansız olduğundan, Luke neyle uğraşırsa uğraşsın onu tatmin etmeye yeterli olmadığını görüyordu. Amcasını ve teyzesini ne kadar sevse de onların kendisini anlamalarının imkansız olduğuna inanıyordu.

Outer Rim'deki bir çöl dünyasında yaşamak onların tercihi, benim değil, diye geçirdi aklından.

Tümüyle tecrit edilmiş değildi. Yatağının başında duran küçük bir bilgisayarı vardı ve onu kullanarak kimi zaman, aralarında en yakın arkadaşı Biggs Darklighter'ın da bulunduğu, diğer küçük çocuklarla görüşüyordu. Biggs, babasının sekiz kilometre uzaktaki rutubet çiftliğinde yaşıyordu, yani komşu sayılırlardı. Luke'dan beş yaş daha büyüktü ama ikisi de yüksek hızlı repulsorlift araçlarına ve yıldızlar arası yolculuklara çok meraklıydılar. Biggs'in de rutubet çiftçisi olmak gibi bir niyeti yoktu ve her fırsatta Tatooine'den ayrılıp Akademi'ye katılma planlarından bahsedirdi.

Bir akşam, yemekten sonra, Luke bir T-16 skyhopper'ı şemasına bakarak monte etmek için bilgisayarını mekanik atölyesine, yeraltındaki garajları, getirdi. Modelinin parçaları masasının üzerine yayılmıştı ve tam dengeleyiciyi yerine yerleştirirken bilgisayarının biplediğini duydu. Luke, Biggs'in ailesiyle birlikte Mos Espa'ya gittiğini bildiğinden arayanın o olduğunu düşünmüştü.

Düğmeye bastı ve skyhopper montaj talimatları bilgisayarın oval monitöründeki yerini siyah saçlı bir çocuğun titreyen görüntüsüne bıraktı. Bu on üç yaşında olan ve ailesiyle birlikte yakınlardaki bir rutubet çiftliğinde yaşayan Windy Starkiller'dı.

"Hey, Windy," dedi Luke.

"Luke, Anchorhead'den ailemle birlikte yeni döndük. Fixer ve Tank'ın bize ne dediğini duymak ister misin?"

"Neymiş?"

"Bize velet dediler. Aklın alıyor mu?"

"Velet mi?"

"Öyle. Çünkü onlar gibi landspeeder kullanacak yaşa gelmemişiz de ondan. Ja-Mero Ridge'in güneyindeki kanyonda yarın öğleden sonraki yarışa katılacaklarına dair atıp tuttular. Sen ve Skywalker gibi veletlerin harcı değil bu işler dediler. Tam sopalıklar."

Luke'un yüzü asıldı. "Bize sopalık da mı dediler?"

"Bize değil aptal," dedi Windy gözlerini devirerek. "Onlar! Onlar sopalık!"

"Hee," dedi Luke. Diğer çocukların söylediği şeylerin onu üzdüğünü Windy'nin anlamasını istemiyordu. Asıl adı Laze Loneozner olan Fixer sürekli bir şeyleri tamir etmekle uğraşır ve Tank denilen Janek Sunber'de diğer çocuklardan daha iri olduğu için bu adı almıştı. Anchorhead'ın dışındaki bir güç istasyonu olan Tosche İstasyonunda yaşıyorlardı ve Luke ikisini de severdi. Daha doğrusu öyle sanıyordu. Onların arkadaşları olduğunu zannetmişti.

"Bir şeyler yapmamız gerek," dedi Windy. "Onlara velet olmadığımızı ispat etmemiz gerek! Birşey... ne bileyim... tehlikeli birşey mesela!"

"Huey nasıl?" dedi Luke bir süre sustuktan sonra.

"İyi," dedi Windy. "Neden sordun?"

"Yarın sabah onu da getir," dedi Luke. "Onunla geziye çıkacağız."

"Nereye?"

"Yarın söylerim. Tüfeğini de getirmeyi unutma." Luke bağlantıyı kesti ve Windy'nin görüntüsü titreyerek bilgisayarın ekranından kayboldu.

Huey genç bir dewback'ti, dört bacaklı, yeşil derili bir kertenkele. Henüz küçüktü ama aynı anda iki insanı taşıyabilecek güç ve büyüklüğe erişmişti. Windy'lerin çiftliğinde büyümüş olsa da Luke onun bakımına her zaman yardım etmişti ve iki çocuk da onu ortak evcil hayvanları olarak görüyordu.

Lars çiftliğine vardıklarında Luke, Windy ve Huey'i bekliyordu. Çantasındaki eşyaları defalarca gözden geçirmişti ve boynunda asılı duran kum gözlüklerini de tertemiz yapmıştı. Lazer tüfeğini vücudundan uzakta tutuyordu, namlusu gökyüzüne dönüktü, tıpkı Owen'in ona öğrettiği gibi.

Windy, Huey'in geniş sırtı üzerindeki eyere oturmuştu, silahı ve diğer eşyaları da eyerin üzerindeydi. Huey, Luke'u gördüğünde hızını artırdı ve Luke'un yanına gelince durup yeşil burnunu onun göğsüne sürmeye başladı.

"Amcan nerede?" dedi Windy.

"Güney sıradağlarına gitti," dedi Luke, Huey'i severken. "Havayı kontrol etmek için tarayıcıyı getirdin mi?"

"Onsuz evden çıkmam. Telsizimi de getirdim," dedi Windy kemerinin yanındaki deri çantanın üzerine vurarak.

Luke tüfeğini sıkıca tutarak eyere tırmandı ve Windy'nin önüne oturdu. Dizginleri kavradı ve Windy'ye döndü, "Her şey hazır mı?"

"Hala nereye gittiğimizi söylemedin?"

"Ja-Mero Ridge'e!"

Windy yutkundu. "Delirdin mi sen? Orası Judland Wastes'de!"

"Tehlikeli bir şeyler yapmamız gerektiğini sen söylemiştin. Fixer ve Tank bu öğleden sonra yarışmak için oraya gittiklerinde bizim orada womp sıçanı avlamakta olduğumuzu görürlerse yüzlerinin şeklini düşünebiliyor musun? Eminim landspeeder'ları olana kadar kendi başlarına hiç bu

kadar uzağa gitmemişlerdir!"

"Bilmiyorum," dedi Windy. "Oraya varmamız saatler sürer."

"Huey bunu başarır," dedi Luke. "Üstelik egzersize de ihtiyacı vardı. Kimsenin bize velet demesini istemeyiz değil mi?"

"Öyle," dedi Windy, fikir bir anda ona cazip gelmeye başlamıştı. "Haklısın. Bizi gördüğü zaman Fixer ve Tank'ın dilleri tutulacak. Haydi gidelim!"

Luke topuklarıyla Huey'in karnına hafifçe vururken dizginlere de asıldı. Huey döndü ve sırtında çocuklarla birlikte Judland Wastes'e doğru Lars çiftliğinden hızla uzaklaşmaya başladı.

Luke'un keyfi yerindeydi. Güzel bir gündü. Gökyüzünde hiç bulut yoktu.

"Yola çıkmadan önce havayı kontrol ettiğini zannediyordum Windy!" diye bağırdı Luke uğuldayan rüzgarın içinde Huey'i kum bulutları arasında sürmeye çalışırken.

"Sakin ol, Skywalker," diye cevap verdi Windy. "Hortum olacağına dair hiçbir şey söylemiyordu!"

"Ama Huey huysuzlanmaya başladı!"

Başını eğerek daha hızlı koşmaya başlayan Huey'de keyifsizce homurdandı.

Şiddetli rüzgar iki çocuğu ve binek hayvanlarını iyice zorlamaya başlamıştı. Saatlerdir yoldaydılar ve Judland Wastes'in sınırlarına varmış olmaları gerekiyordu, Tusken Yağmacıları ve diğer avcılara karşı gözlerini dört açmak zorundaydılar. Akşam yaklaşırken sanki gökyüzünün karardığını fark etmemiş gibi yaptılar ama hiç hız kesmeyen rüzgarı hissetmiyormuş gibi yapmak mümkün değildi. Bir fırtınanın yaklaştığını ve açık arazide duramayacaklarını biliyorlardı. Daha da kötüsü Windy telsizini aşırı şarj ettiğini fark etmişti yani yardım istemek gibi bir seçenekleri de olmayacaktı.

Luke, Ja-Mero Ridge yolculuğunu planlarken evindeki eski veripedini incelemişti ve bir kestirme keşfettiğini düşünmüştü. Ama ortasında bir tepenin bulunduğu bir yol ayırımına doğru yaklaşırken hangi yöne gitmeleri gerektiğini bilmediğinin farkına vardı.

"Bence sağdan gitmeliyiz," dedi Luke.

"Sol!" dedi Windy. "Sol taraftan!"

Huey tekrar homurdandı. Dizginleri sıkıca tutmaya devam eden Luke dewback'le sağdan devam etmeye başladı ve çocuklar her iki yanlarında kayalık duvarların olduğu bir yola girdiler. Duvarlar arasındaki mesafe gittikçe daralırken Luke havanın anormal derecede ağırlaştığını fark etti. "İçimde çok kötü bir his var," dedi fısıldayarak.

Bu dar yoldan tepenin kenarında yer alan bir kaya çıkıntısının üzerine vardılar. Çıkıntı Judland Wastes'in labirenti andıran kanyonlarına tepeden bakıyordu ve Tatooine'in iki güneşi ufukta iyice alçalmıştı. Bulutlar artarak ve yayılarak canlı bir varlıkmış gibi çocukların bulunduğu yere doğru gelmeye devam ediyorlardı.

Tekrar rüzgar çıktı. Luke hemen sığınacak bir yer bulmaları gerektiğini biliyordu. Topuklarıyla Huey'in karnını mahmuzladı ve dewback, hafif eğimli bir bayırdan, çıkıntı boyunca son sürat koşmaya

başladı. Huey, tepenin yamacından aşağı doğru dört nala koşarken Windy'de düşmemek için eyeye dört elle sarılmıştı.

Kanyona indiklerinde rüzgar hala uğulduyor ve Huey'de son sürat koşmaya devam ediyordu. Koşmaya devam ederken Huey birdenbire sevmediği bir şeyin kokusunu almış gibi durdu ve aniden saha kalktı.

Luke ve Windy, Huey'in sırtından yere düştüler ve Windy'nin feryatları arasında sert zemine yapıştılar. Luke hemen ayağı fırladı ve ürken dewback'ın tüm erzak ve silahlarıyla birlikte dar bir vadiye doğru kaçtığını gördü.

Luke yardım etmek için elini Windy'ye uzattı ama o elini itti ve bağırdı, "Bunlar hep senin yüzünden oldu! Buraya gelmek senin fikrindi!"

"Telsizi bozan da sendin ama!" dedi Luke. Öfkeyle kemerindeki çantasından bir bez parçası çıkardı ve ağzının üzerine doladı.

Kayalık duvarda bulduğu küçük bir oyuğa sinmiş olan Windy tüm kanyonu kasıp kavuran can yakıcı kum tanelerinden kendisini korumaya çalışıyordu. "Sen ne yaptığını zannediyorsun Skywalker?" dedi onun yüzüne bez sardığını gördüğünde.

"Huey'i bulacağım," dedi Luke ve gözlüklerini taktı. "Bize eve götürebilecek tek şey onun yol bulma içgüdüdür."

"Asla başaramazsın! Geri dönmeyi unut!"

"Huey fazla uzağa gitmiş olamaz," dedi Luke ve yürümeye başladı.

"Burada tek başıma duracak değilim!" dedi Windy, bir süre uzaklaşan Luke'a baktı ve ardından gözlüklerini takıp onun peşine düştü.

Vadiye girdiler ve Huey'e seslenmeye başladılar. Seslerini duyan dewback'de onlara cevap verdi. Az ilerde yere çökmüş ve korkudan titrer halde buldular onu. Silahları ve diğer eşyaları hala sırtında duruyordu.

"Sorun yok, ufaklık," dedi Luke ve rahatlatmak için elini başının üzerine koydu. "Biz seni koruruz."

Luke, Windy'ye baktığında onun Huey'in yanında kımıldamadan durduğunu gördü. Windy parmağıyla ileriye işaret ederken Luke'un adını mırıldanıyordu. Luke onun işaret ettiği yere baktı ve savrulan tozun toprağın arasındaki devasa silüeti gördü.

Bu bir krayt ejderiydi.

Luke yutkundu. canavarın vücudu neredeyse tüm vadiyi kaplamıştı. Kayalık duvarlara sürtünerek ilerlerken boynuzlu başını ileri doğru uzatıp sivri dişlerle kaplı ağzını gösterdi.

Luke hemen bir şey yapmazsa öleceklerini biliyordu. Huey'in sırtına sıçrayıp silahına uzandı. Tüfeği kaptı, dipçiğini omuzuna dayararak krayt'ın kafasına nişan aldı ve iki el ateş etti.

Krayt durdu ve atışın tam iki kaşının arasına isabet etmesiyle başını geriye doğru savurdu. Bunun onu yavaşlattığını gören Luke tüfeği sağ eliyle tutmaya devam ederken sol elini uzatıp Windy'nin

tüfeğini de aldı. "Haydi, Windy!" dedi Luke tüfeği arkadaşına uzatırken.

Fakat Windy uzatılan tüfeği almadı. "Kaç, Luke! Kaç!" diye bağırdı onun yerine.

"Hayır!" dedi Luke. "Ben onu oyalarım!"

Windy paniğe kapıldı. Hızla geri döndü ve geldiği yöne doğru kaçmaya başlamadan önce çarpıp Luke'un elindeki kendi tüfeğini düşürdü.

Krayt kükredi. Luke tüfeğini doğrulttu ve kraytın kafasına birkaç el daha ateş etti. Krayt tekrar kükreyip onlara doğru gelirken Luke yaptıklarının canavarı kızdırmaktan başka bir işe yaramadığının farkına vardı.

Krayt, Luke doğru saldırdı. Huey ani bir sıçramayla Luke'u geriye, Windy'nin kaçtığı yöne doğru savurdu. Luke sert zemine düşerek yuvarlandı. Tekrar başını kaldırıp krayta baktığında duyduğu korkunç bir çiğneme sesinin ardından kraytın Huey'i yemekte olduğunu gördü.

Olamaz!

Huey'nin vücudu kraytın dişleri arasında paramparça oldu. Luke, kraytın kendisini fark etmeyeceğini ümit ederek yavaşça gerilemeye başladı. Vadideki bir köşeyi dönmeden hemen önce tekrar Huey'e bakıp mırıldandı, "Çok üzgünüm."

Kraytın, dewback'ı yerken çıkardığı sesleri duymazdan gelmeye çalıştı.

Vadinin giderek artan karanlığı Luke'a güneşin batmakta olduğunu hatırlattı. Daha iyi görebilmek için kemerinden bir fener çıkarıp açtı ama kraytın dikkatini çekecek gölgeler oluşturmamak için dikkatle hareket ediyordu.

Windy'nin hıçkırarak ağladığını duydu ve sinirlendi. Windy'nin ağlayışını o duyabiliyorsa kraytta duyabilirdi. Alçak tavanlı, dar bir mağaranın dışına ulaşmıştı. Feneri önünde tutarak mağaraya girdiğinde Windy'i duvara yaslanmış ve yüzünü de elleriyle kapamış halde buldu.

"Peşimizde," dedi Windy. "Biz öldük."

Luke dışarıdan gelen güçlü bir hışırtı duydu. Fısıldadı. "Windy, sessiz ol."

Windy tekrar ağlamaya başladı. "Anne... Anne..."

Az sonra kraytın boynuzlu başını mağaranın ağzına vurmasıyla müthiş bir gürültü işittiler. Windy'nin ağlaması yüzünden Luke, kraytın yaklaştığını duyamamıştı. Luke ve Windy mağaranın en dibine giderken krayt'ta geri çekildi. Ardından tekrar mağaranın ağzına doğru fırlayıp öyle bir tosladı ki tüm kayaları yerinden oynattı.

"Biz öldük!" diye çılgılık attı Windy.

Krayt tüm ağırlığıyla çatırdayan duvarlara yüklenmeye hazırlanırken garip ve ürkütücü bir uluma vadinin duvarlarında yankılandı.

"Bu ses de ne?" dedi Luke.

"Rüzgar mı?" diye cevap verdi nefesini tutmuş olan Windy az sonra.

Uluma bir süre daha devam edip kesildi. Luke ihtiyatla mağaradan dışarı baktığında kraytın yerde yattığını gördü. Gözleri kapalıydı ve burun deliklerinden homurtu gibi bir ses yükseliyordu. Luke'un anladığı kadarıyla uyuyordu.

Luke, kraytın iri cüssesinin ötesinde karanlıkta bir silüet gördüğünü zannetti. Kımıldamadan durup birkaç saniye daha ortalığı gözetledikten sonra gördüğünün vadide uçuşan tozlardan başka bir şey olmadığına karar verdi. Krayt hala hareket etmiyordu.

"Uyuyor. Yanından geçebiliriz," dedi Luke, Windy'ye dönerek.

"Geçip nereye gideceğiz?" dedi Windy öfkeyle. "Huey olmadan bir kum fırtınasının ortasında evin yolunu nasıl bulacağız." Başını iki yana salladı ve tekrar ağlamaya başladı. "Günün birinde kemiklerimizi bulurlar belki."

Luke tam Windy'nin yakasına yapışıp onu mağaradan dışarı atmaya hazırlanırken bir adamın boğazını temizlediğini duydular. İki çocuk başını çevirip baktığında mağaranın dışında kukuletalı birisi olduğunu gördüler. Koyu kahverengi bir cübbe giyiyordu ve elinde de tepesi ışık saçan bir asa tutuyordu. Adam kukuletasını açtığında bunun beyaz saçlı ve sakallı bir adam olduğunu gördüler.

"Adım Ben Kenobi," dedi adam. "Eve gitmek istiyorsanız bilin ki fazla zamanımız yok."

ARASÖZ

Hala Aridus'un yörüngesindeki *New Hope'un* güvertesinde olan Luke, Ben Kenobi'nin onu ve Windy'yi Lars çiftliğine geri götürüşünü hatırladı. Luke'un amcası ve yengesi Windy'nin anne babasıyla birlikte bekliyorlardı ve Ben'e oğullarını kurtardığı için minnettardılar. Owen birdenbire Ben'den gitmesini ve bir daha da geri dönmemesini istediğinde herkes şok olmuştu.

Luke cereyen eden bu olayları anlayamamıştı. Bu olaydan on yıl sonra şu anda bile Owen'in neden Ben'e bu kadar kızdığına bir anlam veremiyordu. Bildiği az sayıdaki şeye dayanarak Ben'in ana amacının Tatooine'de Owen ve Beru onu sıradan bir çocuk olarak yetiştirirken, Sith Lorduna dönüşmüş bir Jedi'ın oğlu olarak değil, gizlice onu korumak olduğunu anlayabiliyordu. Ama hem Ben hem de Owen, Luke'u korumaktan sorumlularsa neden birlikte hareket etmiyorlardı? Luke, Owen'in Ben'in varlığından bu kadar rahatsız olmasına hala bir anlam verebilmiş değildi.

Luke, amcası ve yengesi arasındaki konuşmalara babası ya da Ben Kenobi'yle ilgili birşeyler duyabilme ümidiyle kulak misafiri olduğu zamanı hatırladı. Owen ve Beru asla bilgi sızdırmazlar ve her seferinde de iki adamdan da bahsetmek istemediklerini tekrar ederlerdi.

Luke on yedi yaşındayken, Owen, Luke'un önünde Anakin'in adını andığı için Beru'ya çok kızmıştı. Owen öfkeyle çıkıp gittikten sonra Luke, yengesine babasıyla Anakin arasında neler olduğunu sormuştu. Yengesi ağzında bir şeyler gevelemiş Owen'in, Luke'un babasının Tatooine'den bir elveda bile demeden çekip gitmesine çok içerlediğine benzer bir şeyler söylemişti. Luke, Beru'nun dediklerini tam olarak hatırlamasa da doğruyu söylediğini düşünmüyordu çünkü muhtemelen onu Darth Vader'le ilgili bir bilgiye erişmekten alıkoymaya çalışıyordu. Amca ve yengesinin Anakin'le nasıl tanıştıkları ve onu sevip sevmedikleri Luke'un kafasında hep birer soru işareti olarak kalacaktı.

Luke birden neler döndüğünü idrak etti... *eğer babamı tanıyorlarsa belki de ondan korkmalarının nedeni korkusuz olduğunu bilmeleridir.*

Owen Amcası her fırsatta Luke'a korkunun ne olduğunu bilmemesini hatırlatmayı görev bilirdi. Luke kendisini fazla cesur hissetmese de maceraya atılmak, Lars'ın çiftliği dışında bir şeyler yapabilme fırsatı ele geçirebilmek için yanıp tutuşurdu. Eğer korkunun ne olduğu bilseydi belki de bu kum gezegeninden dışarı ömür boyu adımını atamazdı.

Yine de amcasının neden ondan bu kadar bunaldığını artık anlayabiliyordu, mantık ve korkuyla fazla işi olmayan bir çocuktan. Acaba Owen, Luke'un hayatında ilk kez dehşete kapıldığını bilse neler hissedirdi?

BÖLÜM 4

"Korkma," dedi Biggs Darklighter, "İçeri gir."

"Korktuğumu kim söyledi?" dedi Luke lazer tüfeğini, evinin girişine yakın bir yerde park etmiş olan, arkadaşının landspeeder'ının üzerindeki silahın yanına yerleştirirken. "Benden beş yaş daha büyük olmak seni beş yıl daha cesur yapmaz!"

Bu, Luke'un Tatooine'deki 15'inci yılıydı ve kendi landspeeder'ına sahip olmak için can atıyordu. Amcası onların landspeeder'ını sürmesine birkaç kez izin vermişti ama yanında biri varken ve sadece Anchorhead'e gidip dönmek için. Luke amcasına yedek olarak ikinci bir landspeeder almanın iyi bir fikir olduğunu söylemişti ama Owen bir tanenin onlara fazlasıyla yettiğini düşünüyordu. Luke ikinci bir speeder için tekrar amcasının karşısına çıkmadan evvel çok daha mantıklı bir neden bulması gerektiğini anlamıştı.

Diğer taraftan hiç değilse Biggs'in landspeeder'ı vardı ve o da en az Luke kadar bu araçla uğraşmaktan hoşlanıyordu. Bigg'in speeder'ı üstü açık bir külüstürdü, saatte 250 km'ye çıkabilen Aratech Arrow motoruyla modifiye edilmiş eski bir Selanikio Sportster. Havada hareket etmeden dururken bile, sanki yola çıkmak istermiş gibi, gürültüyle kükrüyordu.

Luke öndeki yolcu koltuğuna atladı. "Neden hala duruyoruz. Bu landspeeder senin mi yoksa büyük annenin mi?"

Biggs, sanki görünmez bir şeyi kovarmış gibi, elini kulağının yanında savurdu. "Şaka yapıyorsun herhalde?" dedi. "Sence büyük annemin speeder'ı bunu yapabilir mi?" kolu kavradı ve motorlara gaz verdi. Lanspdeeder fırladı.

"Yiiihhhuuu!" diye bağırdı Luke.

"Tam gezilecek gün!" diye bağırdı Biggs speeder'ın motorunun uğultusu arasından ve geniş bir dönüş yapıp kuzeye yöneldi. "Nereye gitmek istersin?"

"Ne kadar uzağa gidebilirsek!"

Biggs sırttı. "Spice Siren'i görmeye ne dersin?"

Luke'un yüzü asıldı. "Orası sadece 90 km uzakta."

Biggs güldü. "Geri dönmeye ne dersin?"

"Sakın! Dün fazladan ev işi yapıp bugün izin alabildim. Haydi Siren'e gidelim. Bu hurda daha hızlı gitmez mi?"

"Hurda mı? bu kadar yeter Skywalker!" Biggs frenlere asıldı ve araç aniden durdu.

"Yapma Biggs," dedi Luke speeder çölün kavrulan yüzeyinde havada asılı beklerken, Lars'ın çiftliği hala görüşlerinden çıkmamıştı. "Şaka yapıyordum sadece."

"Şaka mı?" Biggs başını iki yana salladı. "Buraya kadar..." speeder'ın kokpitinden aşağı atladı ve dönüp Luke'un tarafına geldi. "Speeder'ıma bu son hakaretin," dedi ters ters Luke'a bakarak.

Luke daha önce Biggs'i hiç bu kadar öfkeli görmemişti. "Biggs özür dilerim ben sadece..."

"Benden özür dileyerek nefesini boşa harcama," dedi Biggs. "Özür dilemem gereken ben değilim speeder'ım."

"Speeder'ın mı?" dedi Luke şaşırarak. Biggs'in nasıl olup da bu kadar tepki verdiğini hala anlayamıyordu. "Sen ciddi misin yoksa..."

"Şiş!" diye kesti sözünü Biggs. Speeder'a doğru eğildi ve kulağını sıcak metal gövdesine yaklaştırdı.

"Motorda bir sorun mu var," diye sordu Luke.

Biggs başını kaldırdı ve sonra iki yana salladı. "O.. o ağlıyor Luke. Dediğine göre kalbi kırılmış çünkü bir rutubet çiftçisinin yeğeni ona hurda demiş!" Biggs yüzüne öyle üzgün bir ifade verdi ki ciddiye alınamayacak kadar komikti.

Luke kahkahayı bastı. "Beni az daha kandırıyordun," dedi gülmesi bitince.

Ama Biggs daha bitirmemişti. "Ayrıca eğer sürmene izin verirsem belki de onunla daha az dalga geçeceğini söylüyor."

Luke tekrar gülmeye başladı ve ardından Biggs'in yüzündeki sırıtmayı fark etti. Gülmesi yarım kaldı. "Gerçekten mi?"

Biggs, speeder'ın kontrollerinin arkasındaki boş koltuğu işaret etti. "Göster bakalım marifetini. Speeder emrinde ve boş yere beklemenin anlamı yok."

Luke hemen kontrollerin başına geçti ve Biggs de yolcu koltuğuna yerleşti. Luke motorlara gaz verirken aklından da hiç kimsenin Biggs Darklighter gibi iyi bir dostu olamayacağı düşüncesi geçiyordu. Araç hareket etti ve hızla gözden kayboldular.

Spice Siren önceden bir Cumhuriyet yük gemisiydi ama Tatooine'e düşmüş ve parçaları hurda olarak kullanılmıştı. Jawa hurdacılar bu metal yığının çoktan silip süpürmüş olsalarda geriye kalanlar Tatooine'deki turistik mekanlardan biri haline gelmeye yetmişti. Ne yazık ki Luke ve Biggs, Space Siren'in bulunduğu yere vardıklarında oraya beklemedikleri türde turistlerin dadanmış olduğunu gördüler.

"Womp sıçanları!" dedi Luke. Enkazın her tarafı bu iri hepçil kemirgenlerle kaynıyordu.

"En az bir düzine varlar," dedi Biggs. "Dikkatli ol, çok yakınlarına git..."

Biggs'in cümlesini tamamlamasına fırsat vermeden bir womp sıçanı enkazın kuyruk bölümünden speeder'ın arkasına sıçradı. Sıçanın araç üzerine düştüğünde çıkardığı tok sesi duyan Luke gaza basınca dengesini kaybeden sıçan speeder'ın merkez iticisine çarptı. Pes etmeyen sıçan jilet gibi keskin pençelerini speeder'ın kaportasına geçirdi.

Biggs çevik bir hareketle koltuğunda dönüp tüfeğini kaparken womp sıçanı da dişlerle kaplı çenesini açtı. Biggs'in açtığı ateşle tam kafasından isabet alan sıçan speeder'ın arkasından yere düştü.

"İyi misin?" dedi Luke heyecan içerisinde.

"Evet," dedi Biggs. "Geri dön. Bu womp sıçanlarını başkasına da sorun çıkarmasını önleyelim!"

Geri kalan womp sıçanlarını öldürmeleri on beş dakikalarını aldı. Maharetle ateş ediyorlardı ve son kurbanları da yere yığılana kadar araçtan inmemişlerdi. İşleri bittiğinde ortalığı kolaçan etmek için aracı terk ettiler.

"Önce bizim buraya gelmemiz isabet olmuş," dedi Luke. "Çocuklarıyla birlikte Siren'i ziyarete gelen bir aile de olabilirdi... olacakları bir düşünsene!"

Biggs başını salladı. "Beggar's Canyon'un haricinde hiç bu kadar büyük womp sıçanı görmedim," dedi ayağının ucuyla leşlerden birini dürterken.

Luke başını salladı. Beggar's Canyon, Mos Espa'nın kuzeyinde uzanan kurumuş bir dereyatağıydı ve orada yaşayan womp sıçanı sürüleriyle bilinirdi. Kemirgenler yönünden zengin bir bölge olmasına rağmen bu bölge gençler arasında da son derece popülerdi, yeni speeder ve skyhopper'larını burada test ederlerdi.

"Acaba ortalıkta daha fazla sıçan var mıdır?" dedi Luke.

"Kesin vardır. Bu durumu Anchorhead'deki yetkililere bildirmeliyiz. Ama önce daha fazla leşçili buraya çekmeden bu leşleri yakalım."

"Yetkililer bize inanmayabilir. Delil olarak bir sıçanı onlara götürmeye ne dersin?"

"Güzel fikir."

Leşleri, Spice Siren'den uzaklaştırıp biraraya topladılar ve araçtaki yedek yakıtın birazını kullanarak en büyüğü hariç diğer tüm leşleri ateşe verdiler. Leşi aracın arkasına koyup sıkıca bağladıktan sonra Luke şoför koltuğuna geçti ve yola koyuldular.

Jundland Wastes'in sınırı boyunca güneydoğuya doğru giderlerken Biggs sağlarında kalan sıradağları işaret etti, "Ufak bir ziyarete ne dersin?"

"Wastes'e mi gideceğiz?"

"Neden olmasın? Zamanımız var."

Luke sırttı ve sağa döndü.

Kısa süre sonra çöl yerini kayalık bir araziye bıraktı ama speeder bir sıkıntı yaşamadan sorunsuz şekilde yoluna devam etti. "İyi iş çıkarıyor, değil mi?" dedi Biggs speeder'ın kaportasına vurarak.

"Kesinlikle! Peki Anchorhead'e vardığımızda kime bu durumu..."

"Speeder'ı durdur!"

"Ne?"

"Durdur dedim!"

Biggs yana doğru bakıyordu. Luke, arkadaşının yine şaka yapıp yapmadığından emin olamasa da speeder'ı durdurdu.

"Şu tarafa bak," dedi Biggs. Wastes'i işaret etti. "Gördün mü? Şu iki tepe arasındaki bir sıra tümseği?"

Luke, Biggs'in baktığı yere baktı ve bir grup silüet fark etti. "Hareket ediyorlar," dedi onları bir süre izledikten sonra.

"Banthalar," dedi Biggs. "En az yirmi tane. Sanki tek sıra halinde gidiyorlar."

"Gerçektende çok düzenliler," dedi Luke, Biggs'e bakarak. "Acaba sırtlarında Kum Adamları mı var?"

"Haydi gidip bakalım," dedi Biggs. Kemerindeki makrodürbünü çıkardı ve ileri baktı.

"Ne gördün?"

"Kendin bak," dedi Biggs ve dürbünü Luke'a uzattı.

Luke dürbünü gözlerine yerleştirdi ve bir banthayı yaklaştırdı. Sırtında iki insansı şekil vardı ve içlerinden birinin başında bir metalin ışıldadığını gördü. "Evet," dedi. "Kum Adamları."

"Acaba neyin peşindeler." Gözlerini banthalarından ayırmayan Biggs, speeder'ın kontrollerini işaret etti, "Çalıştır tekrar, sonra da şu tepenin soluna doğru git. Tepeye iki kilometre kalana kadar yüz elliyle git sonra da motoru kapat. Yolun kalanını sessizce süzülerek gideriz, iyice yaklaşır ve farkedilmeden ne yaptıklarına bakarız."

Luke, Biggs'e baktı. "Peki ama ya önce onlar bizi görürse?"

Biggs ona bakıp sırıttı. "Önce onlara gülümseriz. Sonra da tekrar çalışacağı umuduyla motoru çalıştırır ve son sürat kaçarız."

Luke, Biggs'in talimatlarına uydu ve süzülerek giden speeder'ı tepenin yamacında durdurdu. Tepenin ötesinde geniş ve kısa bir vadi vardı. Luke ve Biggs lazer tüfeklerini alıp speeder'ı terk ettiler ve kayaların arkasına gizlenerek ilerlediler. Bir noktada saklanıp etrafi gözleyerek beklemeye başladılar. Birkaç dakika sonra banthaları tekrar gördüler, diğer tepenin arkasından çıkmış vadiye doğru ilerliyorlardı. Luke dürbününü grubun soluna çevirdi, "Şu şeye doğru gidiyorlar... ne olduğunu anlamadım. Direk ve kemer yığını mı? yoksa bir ateş çukuru mu?"

Biggs dürbünü aldı. "Belki bir tür harabedir. Belki de kamptır."

Luke banta kafilesinin liderinin gizemli konak yerlerinin etrafında dönmeye başladığını gördü. Diğer bantalar da bölgenin çevresinde bir daire oluşturana kadar lideri takip ettiler ve sonunda durdular. "Ne yapıyorlar?" dedi Luke.

"Net göremiyorum," dedi Biggs, "ama Tuskenler banthalarından iniyor herhalde. Banthalar kımıldamadan duruyor. Birbirlerine o kadar yakınlar ki arkalarında neler olup bittiğini görmek mümkün değil."

"Neyse biraz daha bekleyelim," dedi Luke. "Bakalım neler olacak."

Birkaç dakika sonra Tusken Yağmacıları banthalarına bindiler ve tek sıra halinde tekrar yola koyuldular, Luke ve Biggs'in bulunduğu yerden diğer tarafa gidiyorlardı. "Orada neler olduğunu"

görmek istiyorum," dedi Luke.

"Ben de," dedi Biggs. "Ama onlar iyice uzaklaşana kadar bekleyelim."

Banthaların çıplak gözle görülemeyecek kadar uzaklaşmasını beklediler. Ardından Biggs'in speeder'ına döndüler. "Ben sürerim. Sen silahla tetikte bekle ve tuzaklara karşı gözlerini dört aç," dedi Biggs.

Biggs'in speeder'ı vadiye girdi. Tusken Yağmacılarının ayrıldığı yere yaklaşırlarken Luke daha önce gördüğü direk ve kemerlerin bantha kemiklerinden yapılmış olduğunu anladı. Bazı kemiklerin üzerinde hala güneşte kurumuş et parçaları duruyordu.

"Eski bir Tusken kampına benziyor," dedi Biggs speeder'ıyla yavaşça harabelerin arasında ilerlerken.

Tüfeğini sıkıca kavramış olan Luke etrafı daha iyi görebilmek için oturduğu yerde ayağa kalktı. "Sence burada ne olmuş?" dedi alçak sesle.

"Bilmiyorum," dedi Biggs, "Ama her ne olmuşsa üzerinden çok zaman geçmiş. Banta kemiklerinin beyazlığına bakılırsa.... bu da neyin ne..."

Luke'un gözleri de Biggs'in gördüğü şeye kilitlendi. Bir Tusken evinden geriye kalanların çevresindeki kumun içerisinde insansı iskeletleri yatıyordu.

Biggs speeder'ını durdurdu. "Şuraya bak," dedi. "Bu kafatasları... muntazam şekilde ortadan ikiye kesilmişler. Bu kadar düzgün kesecek bildiğim tek şey sanayi lazeridir."

Luke serin bir hava yüzlerine çarpana kadar havanın ne kadar ağır olduğunu farkına varmamıştı ve harebelerde bir hareket fark ettiğinde olduğu yerde sıçradı. Rüzgar kemiklerden birine asılı olan deriden ipleri sallamıştı. Luke bu deri iplerin ne iş için kullanıldığını anlamakta gecikmedi. Tuskenlerin bir zamanlar bunlarla birilerini bağladığını anlamak için fazla hayal gücüne gerek yoktu.

Luke kanının donduğunu ve tüm vücudunu korkunun kapladığını hissetti. Bakışlarını deri iplerden kaçırmaya çalıştıysa da bunu bir türlü başaramadı, sanki onlara bakmaya zorlanıyordu. "Biggs," diye fısıldadı tekrar koltuğuna yerleşirken. "Hemen gidelim buradan."

"Ne oldu?"

"Biggs," dedi Luke tekrar, gözlerini kapamak için kendini zorlarken sesi yalvarır gibi çıkıyordu. "Gidelim... hemen... lütfen."

"Tamam, sakın ol," Biggs hemen aracın hızını artırdı ve Jundland Wastes'den uzaklaştılar.

Wastes'i terk ettikten birkaç dakika sonra Biggs speeder'ı durdurdu ve Luke'a baktı. "İyi misin?" dedi.

Luke başını salladı. "Özür dilerim," dedi. "Bana ne olduğunu bilmiyorum. O... o yer beni o kadar çok..."

"Korkuttu mu?"

"Evet," dedi Luke, sonra da hemen ekledi, "Kimseye anlatmazsın, değil mi?"

"Eğer kimseye benim de korktuğumu söylemezsen anlaştık."

"Sende mi korktun?"

Biggs başını salladı. "Daha önce berbat yerler görmüştüm ama orası...? Kabuslardan çıkmış gibiydi."

Luke başını salladı. *Daha da beterdi* diye geçirdi içinden.

"Neyse artık geride bıraktık. Geriden bahsetmişken..." Biggs aracın arkasına bağlı womp sıçanına baktı, "Şu şeyi Anchorhead'e götürelim."

Yola devam ettiler. Luke önlerindeki yola dikkatini vermeye çalışsa da aklını bir türlü harabelerden alamıyordu. Acaba amcamla yengemin Jundland Wastes'teki bu terk edilmiş kamptan haberi var mıdır diye düşündü ama ardından sormamaya karar verdi. Eğer amcası onun Wastes'de dolaştığını öğrenirse herhalde ömür boyu ceza alırdı.

Anchorhead'deki yetkililere womp sıçanlarıyla ilgili durumu bildirdikten sonra Biggs, Luke'u, Lars çiftliğine bıraktı. Oraya vardıklarında akşam olmak üzereydi ve evin girişinin yakınlarına paslı bir Jawa sandcrawler'ının park etmiş olduğunu gördüler. Luke speeder'dan indikten sonra Biggs kendi evinin yolunu tuttu. Luke sandcrawler'ın önüne geldiğinde amcasının bir grup Jawa'yla konuşmakta olduğunu gördü. Luke'un yaklaştığını duyan Jawalar, küçük, kukuletalı başlarını çevirip parlak sarı gözlerini ona diktiler. Jawa'ların lideri diğerlerine sandcrawlerların içinden bazı ekipmanları getirmelerini söyledi.

"Neler oluyor?" dedi Luke amcasının yanında durarak.

"Birkaç buharlaştırıcı aldım," dedi Owen. "Çiftliği biraz daha genişleteceğim."

Daha fazla buharlaştırıcı mı? kendisine daha fazla iş çıktığını fark eden Luke'un omuzları çöktü.

"Bir terslik mi var?" dedi Owen.

"Hayır, efendim." Luke başını çevirip sandcrawlerlardan diğer tarafa baktı. Biggs'in speeder'ının giderken havalandırdığı tozlar daha yatışmamıştı.

Birden Luke'un aklına bir fikir geldi.

Omuzlarını dikleştirdi. "Owen Amca, çiftliği genişletmek bence harika bir fikir," dedi sesinin tonunu dengelemeye çalışarak.

"Öyle mi?"

"Evet, bu kadar arazinin öyle boş yere durmasının büyük bir kayıp olduğunu düşünmüşümdür hep."

"Evet, bence de öyle."

"Ama merak ediyorum da dış bölgelere nasıl gidip geleceğim? Yani yürünemeyecek kadar uzak. Rutin bakım için bile buharlaştırıcılara çabuk gidip gelmem gerekir." Jawaların duymaması için sesini alçaltarak devam etti, "Üstelik yeni mallarımızı hurdacılardan korumak istiyorsak onları daha sık kontrol etmemiz gerekecek."

Owen'in kaşları çatıldı. "Hala beni diğer bir speeder için ikna etmeye çalışıyorsun değil mi?"

Luke omuz silkti. "Eğer her kontrolde aile speeder'ını kullanmamızı istiyorsan..."

"Düşünürüz," dedi Owen.

İşte! Luke amcasının kısa süre içerisinde ikinci bir speeder almanın sadece kolaylık değil zorunluluk olduğunu da anlayacağını umut ediyordu. Ayrıca tecrübelerine dayanarak bu konuda daha fazla üstelememesinin de daha yerinde bir yaklaşım olacağını biliyordu, en azından şimdilik. Sırtımmaya çalışarak başını salladı ve dönüp eve doğru yürümeye başladı.

Güneş ufukta batmak üzereydi. Evinin avlusundan uzaklara bakan Luke çölde uzanan gölgeleri gördü.

Sonra da gözleri aralarında büyük annesinin mezarının da bulunduğu mezarların olduğu yere takıldı.

Terk edilmiş Tusken kampında gördüğü iskeletleri düşündü. Acaba hangi mezarlık daha acınacak durumdaydı. Katledilip herkesin görmesi için açıkta bırakılanlar mı? Yoksa gömülen ama sonrasında tümüyle unutulmuş olanlar mı? Luke karar veremiyordu ama iki grubunda akibetinin birbirinden beter olduğunu farkındaydı.

Luke yeraltındaki evine doğru inerken bir şeyi kesin olarak bildiğini anladı. Tatooine'de hayat ne kadar kötü olursa olsun ölmek bundan daha kötüydü.

BÖLÜM 5

Luke kendi speeder'ıyla çölde son sürat giderken, Anchorhead'den eve dönüyordu, kayalara doğru kaçan başka bir womp sıçanı daha gördü. Bir eli speeder'ın kontrolündeyken diğer eliyle tüfeğinin kabzasını sıkıca tuttu, namlusu aracın dışına uzanıyordu. Nişan alıp tetiği çekmek için aracın hızını azaltmaya bile tenezzül etmedi.

"Yiihhu!" diye bağırdı Luke, womp sıçanını tek atışta indirdiğini görünce. Kendi yaptığına kendisi bile şaşırmişti ve acaba Biggs, speeder sürerken böyle bir atış yapabilir mi diye geçirdi içinden.

Luke'un Tatooine'deki on yedinci senesiydi. Hala maceralara atılma hayalleri kursa da mevcut yaşamından da her zamankinden daha fazla keyif almaya başlamıştı. İki yıl önce amcası nihayet ona, şu an kullanmakta olduğu, ikinci el, üstü açık X-34 landspeeder'ı satın almayı kabul etmişti. Luke'un ayrıca bir de yine ikinci el Incom T-16 skyhopper'ı vardı, üç kanatlı, iyon motorlu yörüngeler arası sıçramalar ve Beggar's Canyon'daki yarışlarda kullanılan bir airspeeder. Diğer pek çok arkadaşı gibi Biggs Darklighter'ın da bir skyhopper'ı vardı. Biggs ve Luke womp nüfusunun artışı engellemenin çabaları doğrultusunda araçlarına T-16 lazer topları monte etmişlerdi.

Depoları yağmalayan ve buharlaştırıcıların kablolarını kemiren womp sıçanları Tatooine'de her geçen gün daha büyük bir sorun haline almaya başlamışlardı –bu yüzden Anchorhead yönetimi ve yerel Rutubet Çiftçileri Birliği sıçan başına 10 kredi ödül koymuştu. Luke ve Biggs bu yolla kazandıkları paraların çoğunu T-16'larını geliştirmek için harcamışlardı.

Luke vurduğu sıçanı alıp ödülüne kavuşabilmek için landspeeder'ını durdurdu. Leşi, aracın arkasına attı ve tekrar binip yola koyuldu. Eve doğru giderken bu ödülle belki de istediği dürbün setini alabileceği aklına geldi.

Luke Lars çiftliğine geldi, aracını park etti ve avluya koştu. "Owen Amca! Beru Yenge! Ben geldim!"

"Geciktin," diye homurdandı Owen yemek masasından kalkarken. "Treadwell için gereken parçaları da getirmediğin halde bütün gün ortalıkta yoktun."

Owen, Luke'u, arkadaşı Fixer'ın tamirci olarak çalıştığı, Anchorhead'deki Tosche İstasyonu'na Treadwell droidi için yedek parça almaya göndermişti. Ne yazık ki Fixer işinin başından aşkın olduğunu söylemişti ona. Luke, Anchorhead'den elinde sadece ölü bir sıçanla döndüğünü gördüğünde amcasının pek de hoşnut olmayacağını tahmin etmişti.

Luke mutfaktan gelen yengesini gördü ama yüzünü amcasını çevirdi. "Fixer'a yardım etmeye çalıştım, Owen Amca," dedi zayıf bir sesle, "Ama o kadar çok işi varmış ki bir haftadan önce..."

"O droid olmadan," dedi Owen, "Yeni buharlaştırıcıları takamayız."

"Biliyorum, Owen Amca," dedi Luke. "Ayrıca şunu soracaktım... Biggs Darklighter yakında Akademiye gidecek ve yarın arkadaşlar onu uğurlamak için biraraya gelecekler. Droid çalışır hale gelene kadar fazla bir işim yok, diyordum ki..."

"Yani başı boş dolaşmak için yeterli bir mazeret bu, öyle mi?" dedi Owen. "Luke, bir rutubet çiftliği..."

"Owen," diye sözünü kesti Beru. "Biggs, Luke'un en yakın arkadaşı. Bir yıl içinde gitmiş olacak. Sen kardeşinin elveda bile demeden gitmesine izin verdin. İstemez miydin..."

"Beru, yeter!" diye gürlledi Owen. Çatık kaşlarla Luke'a baktı.

Luke nefesini tutmuş amcasının vereceği kararı bekliyordu.

Owen bezgin şekilde nefes verdi. "Gidebilirsin, genç adam," dedi. "Ama Treadwell çalışır hale gelene kadar başka bir şey isteme. Ve buharlaştırıcılardan biri bozulacak olursa..."

"Bozulmayacaklar, efendim," dedi Luke. "Söz veriyorum."

Owen avludan geçip giderek Luke ve Beru'yu yemek salonunda yalnız bıraktı. Luke, yengesinin peşisıra mutfığa giderken başını iki yana salladı. "İyi yırttım," dedi, "Owen Amcamın izin vereceğini hiç zannetmezdim. Babamla onun arasında neler geçti?"

Tezgahta sebze doğramakta olan Beru yüzünü Luke'a döndü. "Kayda değer bir şey değil," dedi. "Belki...Owen, babanın onunla birlikte çiftlikte duracağına fazla bel bağlamıştı."

"Tıpkı şimdi benden beklediği gibi mi?" Luke tezgaha dayandı ve yere baktı. "Ne zaman Biggs gibi Akademiye gitmekten bahsetsem..."

"Seni düşünüyor, Luke," dedi Beru ve ekledi, "Kendi bildiği şekilde."

"Evet anlıyorum," dedi Luke. "Çiftlikte bu kadar çabalaması da bizim için bir şeyler inşa edebilmeyi istediğinden. Gitmeyi düşündüğüm zaman kendimi hain gibi hissediyorum, Beru Yenge. Yine de... içimden bir ses sürekli bana bundan daha fazlasının olması gerektiğini söylüyor." Başını iki yana salladı. "Belki de büyümekten ve amcam gibi sorumluluk almaktan korkuyorum. Başka ne olabilir ki?"

Yengesine baktı ve onun yüzündeki buruk gülümseyi gördü. İkisi de ne diyeceğini bilememişti.

Luke, skyhopper'ının bakımını yapmak için garaja gitti. Yarın için onu tepeden tırnağa kontrol etmek istiyordu, çünkü Beggar's Canyon'da, Biggs'e karşı yarışacaktı ve orada elinden gelenin en iyisinin yaparken aracının da mükemmel durumda olmasını istiyordu.

"Hey, Biggs!" diye seslendi Luke, skyhopper'ın telsizinden. "Buraya gel!" Luke güney yönüne baktığında Biggs'in mor renkli T-16'sının Beggar's Canyon'unun üzerinde süzülüğünü gördü.

"Kanatlarını salladığını görebiliyorum," diye cevap verdi Biggs. "Gelebilmene sevindim. Fakat bu iki Kayan Yıldız'ın son buluşması olduğundan bir kez yarış başladı mı geri dönüşü olduğunu zannetme!"

Luke sıırıttı. *Bizler durdurulamaz iki Kayan Yıldız'ız.* Biggs'in bu cümle içinde kullandığı kayan yıldız aynı zamanda onların klüplerinin de adıydı, yerel yetkililer onların tüm ödül avcılarından daha fazla womp sıçanı vurduklarını ilan ettikleri zaman bu ismi almışlardı (Shooting Stars). Biggs, Luke'un yedi yaşının üzerindeki birisinin meteor isimlerini bilmemesinden ne kadar huzursuz olduğunu bildiğinden bu konuyla dalga geçmekten kendini alamamıştı. "Belki hiçbir zaman meteor olamayacağız ama her zaman Kayan Yıldız olacağımıza hiç şüphe yok."

Biggs skyhopper'ıyla manevra yapıp Luke'la paralel konuma geldi, o kadar yaklaşmıştı ki Luke onun

biyıklı yüzünü rahatlıkla görebiliyordu. kanyonun girişi üzerinde daireler çizerlerken birkaç skyhopper daha gördüler. Luke, Tosche Station'daki Fixer, Windy Starkiller ve Anchrohead'den diğer bir çocuk olan Deak'in skyhopper'larını tanımakta gecikmedi.

Bir skyhopper'ın yokluğu dikkat çekiyordu. Luke'un dostu Tank kısa süre önce Carida İmparatorluk Harp Akademisi'ne katılmak için Tatooine'den ayrılmıştı. Luke detayları bilmiyordu ama Tank'ın Prefsbelt IV'deki Deniz Harp Akademisine girmeyi başaramadığı kulağına gelmişti, dolayısıyla İmparatorluk donanmasında yıldız gemilerini kullanması biraz zor görünüyordu. Luke bu duruma şaşırmıştı çünkü Tank çok iyi bir pilottu, en azından skyhopper'da.

Fixer'ın T-16'sının yanından geçerlerken Luke kanat profillerinin daha yeni parlatıldığının farketti. *Sanki bir şeyi değiştirecek*, diye geçirdi içinden Luke.

Biggs, Beggar's Canyon'da hız rekoru kırıp Stone Needle olarak da bilinen bir kaya kütlelerinin ortasındaki delikten skyhopper'ıyla başarıyla geçebilen ilk pilot olduğundan beri Fixer, Biggs'in rekorunu kırabilmek için sürekli olarak kendi T-16'sını modifiye etmeye başlamıştı. Luke acaba Fixer malum Treadwell droidinin parçalarını yenilemekle mi yoksa T-16'sıyla mı daha çok uğraşıyor diye düşündü.

Biggs'in jübilesi olduğundan diğer pilotlar yarışta izlenecek yolu onun tayin etmesine karar vermişlerdi. Biggs en zorlu olanlardan birini seçti, bölgedeki en büyük womp sıçanı yuvasına tepeden bakan yüksek bir duvarla son bulan dar bir vadinin içinden geçen virajlı bir yol. Luke bu yolun pilotlar için ne kadar çetin olduğunu biliyordu ama kimsenin vazgeçmeye yanaşmadığını görünce de şaşırılmamıştı. Kimse kendisine korkak denmesini istemezdi.

Başlama işareti verildi. Tüm skyhopper'lar kanyonun girişinden içeri daldılar.

Luke son hız yoluna devam ederken, üçgen şekilli rüzgar kalkanından, kanyonun girintili çıkıntılı zeminine düşen T-16'sının gölgesini görebiliyordu. Biggs'in mor T-16'sı hemen önündeydi. İrtifayı azaltırken hızını artırdı, o kadar alçalmıştı ki gölgesi de hemen altında onun hızını takip ediyordu. sonra birden ileri fırlayıp liderliği almak için Biggs'i geçip gitti.

Skyhopper'lar ilk turun sonuna yaklaşırken Luke hatayla virajı çok açıktan aldı ve bunu fırsat bilen Biggs tekrar önüne geçti. Luke'un konsolunda sensör ekranının yanındaki ikaz ışığı yandı, sancak kanat profiline kanyon duvarına bir metreden daha fazla yaklaştığını gösteriyordu. Luke kahkahayı patlatarak duvardan uzaklaştı ve Biggs'in peşine düştü.

Kanyon zemininde büyük bir kaya kütleleri duruyordu. Biggs bu kütleyle çarpmamak için hızla turmanırken Luke tekrar hızını artırdı ve kaya kütlelerinin üstüyle Biggs'in skyhopper'ının altı arasındaki dar mesafeden geçip gitti. Tekrar liderliği ele geçiren Luke neşeyle bağırdı.

Diğer bir sert viraja geliyorlardı ve duvarlar arasındaki mesafe dönüşten önce daralıyordu. Luke, Biggs'in kendisine yetişip yetişemediğini görmek için ekranlara baktığında diğer üç skyhopper'ın yükselerek yarıştan ayrıldıklarını gördü. Bir kilometre kadar devam eden kıvrımlı yolun ardından hala Biggs'in önündeydi ve diğer pilotlardan sonuncusunun da yarışı terk ettiğini gördü.

Duvarlar arasındaki mesafe az da olsa artmıştı. "Millet iyi izleyin, hamlemi yapıyorum," dedi Biggs. Hızını artırıp Luke'u geçti ve önünde gitmeye başladı.

"Tam tahmin ettiğim gibi eski dostum Biggs, kıl payıyla..." Luke güldü. "Son turdan önce seni geçebilmek için hala şansım var ve sonrasında bir daha beni geçebilmen için yer kalmayacak!"

Fakat son tura yaklaşırlarken Biggs aniden fren yaptı ve başka çaresi kalmayan Luke'da ona çarpmamak için yükseldi. Luke T-16'sıyla kanyondan yükselirken bağırdı, "Biggs, seni üç kağıtçı namussuz!"

Luke son turunu yapmakta olan Biggs'i görebileceği bir açıda uçmaya başladı. Biggs'in T-16'sı toplarıyla womp sıçanı yuvalarına ateş açtı ve füze yağdırdı ve hemen ardından da vadinin sonundaki duvara çarpmamak için hızla tırmandı.

"Bravo, Biggs!" diye bağırdı Luke telsizden vadiden roket gibi çıkan arkadaşına. "Bu yaptığın şeyi denemeye bile cesaret edemezdim! Anlaşılan bu yüzden sen Akademi'ye giderken ben de rutubet çiftliğinde kalacağım."

"Hiç üzülme," diyerek güldü Biggs. "Seninde kendini Akademi'de bulman uzun sürmez."

Diğer pilotlar kanyon boyunca uzanan bir platonun üzerine skyhopper'larını indirdiler. Luke ve Biggs'de gelip onların yanına indi. Fixer'ın skyhopper'ının etrafında toplanmış olan Fixer, Windy ve Deak'in yanına giderlerken Luke hala Biggs'i tebrik etmekle meşguldü.

Luke, Camie'nin de onlarla birlikte olduğunu gördü, son zamanlarda sıkça Tosche Station'da takılmaya başlayan koyu renk saçlı bir kız. Camie, Deak'in yanında duruyordu, eli onun sırtındaydı. Luke bir süreden beridir Camie'ye ilgi duyuyordu. Onu Deak'ın yanında görünce elinde olmadan kıskanmıştı.

"İyi bak, Camie," dedi Deak, Luke ve Biggs yaklaşırken. "Geldiler. Durdurulamayan iki Kayan Yıldız." Bu ikisiyle dalga geçmek için sesini değiştirerek söylemişti.

"Bunu biz her zaman söylüyoruz, Deak," dedi Biggs nezaketle. "Üstelik bugüne kadar da aksini ispat edebilen çıkmadı."

"Diğer taraftan Biggs," dedi Luke, "Deak'in bitişe yakın bir yerlere gelebildiğini bile hatırlamıyorum."

"Çünkü Deak yarışı ilk terk eden kişiydi de ondan," dedi Fixer.

"Bu doğru mu?" diye sordu Camie, Deak'e bakarak.

"Çünkü hemen geri dönüp seni görmek istedim bebeğim, o yüzden," dedi Deak.

"Ah, öyle mi?" dedi Camie. Kız, Deak'ten uzaklaştı. Yanından geçerken Luke'a bakmadı bile ve gelip Fixer'ın yanında durdu. "Bundan böyle bebeğim, bana ancak uzaktan bakabilirsin," dedi Camie, Deak'e bakarak.

Fixer sırttı.

Camie, Fixer'dan mı hoşlanıyor? diye düşündü Luke.

"Anlat bakalım Biggs, Akademiden mezun olduktan sonra hemen İmparatorluk Donanmasına mı katılacaksın?"

Biggs omuz silkti. "Birilerinden emir almaya meraklı değilim ama Donanmaya katılmak lisanslı bir pilot olmanın en kesin yolu, o yüzden muhtemelen öyle yapacağım."

"Başka bir seçeneğin daha var, Biggs. Duyduğuma göre Asilere katılmak için lisansa ihtiyacın yokmuş. Önlerine geleni alıyorlarmış," dedi Fixer.

Deak, Windy ve Camie güldüler, Luke ise belli belirsiz gülümsedi. Geçen bir kaç ay içerisinde Galaksi İmparatorluğuyla mücadele eden ve İmparatorluğu zalimlikle suçlayan Asi İttifakına dair pek çok şey duymuştu. Biggs'e baktı, acaba arkadaşı Fixer'ın yorumuna ne cevap verecekti?

"Asiler hakkında fazla bir şey bildiğimi söyleyemem," dedi Biggs, "Ama bana kalırsa İmparatorluğa meydan okuyabilen birisi ya çok cesur ya da çok aptaldır."

"Ah, kesinlikle çok aptallar," dedi Windy. "İmparatorla aşık atmaya kalkışanlar belasını arıyor demektir."

"Belki de," dedi Biggs. "Neyse, Tatooine'de yaşayanların endişe etmesine gerek yok. İmparatorluk buradan çok, çok uzaklarda ve isyan da ona karşı gerçekleşti. Neden bu konudan bahsediyoruz ki zaten? Bu bir veda kutlaması mı yoksa..."

Biggs'in cümlesini tamamlamasına fırsat kalmadan grup bir motor sesi duydu. Dönüp baktıklarında platonun üzerinden yaklaşan bir speeder gördüler. Speeder alev ve duman saçarak yerdeki skyhopper'lara doğru geldi, ardından dönüp doğruca kayalara bindirdi.

Luke ve Biggs, peşlerinde diğerleri olduğu halde, koştular. Araçtan fırlayıp sert zeminde yuvarlanan speeder'ın sürücüsünün yanına ilk varan Luke oldu. "Biggs bu bir milis keşifçi," dedi üniformasını fark eden Luke.

Tatooine büyük ölçüde kanunsuz bir dünya olsa da daha medeni bölgelerin sınırlarında Tusken Yağmacıları ve diğer tehlikelere karşı devriye gezen yerel milis birlikleri bulunuyordu. "Sakin olun bayım, artık güvendesiniz," dedi Biggs adamın yanına gelip diz çökerek.

"Hayır!" dedi adam. "Herkesi uyarmam gerek... tehlike büyük!"

Adamın göz kapakları titredi ve eli sıkıca Biggs'in kolunu tuttu. Luke adamın şokta olduğunu ve bayılmamak için mücadele ettiğini görebiliyordu.

"Tusken Yağmacıları saldırıya geçti!" diye devam etti yaralı adam. "Çok kalabalıklar... arı sürüsü gibiler! Bir ikmal konvoyu bilmeden kutsal kuyularından birini kirletmiş!"

Biggs'in yüzü asıldı. "Hangi salak yapar ki böyle bir şeyi?"

"Silah kaçakçısı salaklar..." diye devam etti adam. "Kum Adamlar hem kaçakçıları hem de silahları ele geçirdiler! İyi silahlanmış durumdadır ve Anchorhead ve o arada kalan tüm çiftliklere saldıracak kadar da öfkeli! Aramızda fazla mesafe yoktu, bu yüzden..."

Adamın sözü uzun menzilli bir tüfeğin sesiyle yarıda kesildi. Milisaniyeler sonrasında skyhopper'lardan biri havaya uçtu. Yanan skyhopper'ı gören Luke hayretten donakalmıştı. Skyhopper'ın boş olduğunu görmek onu rahatlattı, aynı zamanda ona ait olmadığını görmek de.

"Herkes saklansın!" Biggs bağırırken birkaç silah sesi daha duydular. "Geldiler!"

Gençlerden bazıları yaralıyı kayaların arkasına çekerken diğerleri de tüfeklerini almak için skyhopper'lara koştu. Fixer'ın tüfeklerini kendilerine attığı Luke ve Biggs hemen kendilerini en yakındaki kayaların arkasına atıp karşı ateş açtılar. Luke düşmanı göremiyordu ama arkadaşı ve kendisinin arkasına saklanmış oldukları kayanın üzerine çarpan lazer sayısına bakılırsa karşılarında en az bir düzine Kum Adamı vardı.

Luke sağ tarafına baktığında Windy'nin kayaların arkasına götürdüğü bir telsizle uğraşmakta olduğunu gördü. "Windy, telsiz çalışıyor mu?" diye sordu Luke.

"Çok fazla parazit var," dedi Windy. "Güneşlerin biraz daha alçalmasını beklememiz gerekecek."

Bunu duyan Biggs, Luke döndü, "O zamana kadar asıl grup Anchorhead'e varmış olabilir! Biz onları oyalarız Luke. Sen şu hopper'lardan biriyle gitmeye ne dersin?"

"Amcamın çiftliği de tehlikede olduğuna göre," dedi Luke. "İstesen de beni durduramazsın."

Tüfeklerini de yanlarına alan Luke ve Biggs son hız Luke'un skyhopper'ına doğru koştu. Koşarlarken etraflarından lazerler uçuşuyordu. Yolun yarısından çoğunu gitmişlerdi ki, başka bir kaya kütesinin yanından geçerken, Luke maskeli bir insansının birden kayaların arkasından çıktığını gördü.

"Biggs!" Luke bağırdı.

Biggs'de onu gördü. Bir Tusken Yağmacısı üç metre kadar uzaklarındaki bir kayanın üzerinde duruyordu, pis kıyafetlerinin kokusunu duyabilecekleri kadar yakındı. Elinde bir gaderffi tutuyordu, bir ucunda sivri bir mızrak ucu diğer ucunda ise bir topuz olan uzun ve metal bir silah. Saldırmaya hazırlanıyordu.

Luke ve Biggs tüfek taşıyor olsalar da Tusken'lerin ne kadar çevik olduğunu biliyorlardı. Nişan alıp ateş etmelerine fırsat vermeden Tusken'in gaderffi ile içlerinden birine zarar vermesi mümkündü.

"Birden bire ortaya çıkmaları beni sinir ediyor," dedi Biggs. Bir ayağını öne koydu ve hemen geriye sıçramaya hazır halde beklerken seslendi, "Benden uzaklaş Luke, böylece gaderffi'yi savurmak yerine fırlatmak zorunda..."Tusken gaderffi'yi fırlattığında Biggs'in sözü daha bitmemişti. Biggs kaçınmaya çalıştı ama beceremedi.

"Hayır!" diye bağırdı Luke gaderffi Biggs'e çarparken. Biggs geriye sendeledi ve ağır mızrakta yere düştü.

Tusken ona doğru gelirken refleksleri devreye giren Luke'da hemen tüfeğini doğrulttu ve tetiği çekti. Tusken tam göğsünden vuruldu ve kaya parçalarının üzerine yığılıp kaldı.

"Güzel atış," dedi Biggs, Luke ayağa kalkması için ona yardım ederken. "Neyseki omuzuma geldi." Biggs birden titremeye başladı. "Ama a...anlaşılan silahta kum yarasası zehiri varmış."

"Dayan Biggs," dedi Luke, skyhopper'a gitmesi için ona yardım etti.

Luke, Biggs'i kokpite yerleştirip kendisi de yan koltuğa kıvrılırken arkadaşının omuzundaki yaraya baktı. "Bu şey etkisini göstermeden seni bir tıp droidine yetiştirmemiz gerek," dedi Luke. T-16'nın motorlarını ateşledi. "Buradan son sürat gidiyorum!"

"Hayır, Luke," dedi sıkıdığı dişlerinin arasından T-16 yükselirken. "Alçaktan git. Her zamankinden

daha iyi silahları olduğunu unuttun mu? İrtifanı koru ki uzun menzilli silahların ateşinden korunalım!"

Hemen ardından bir lazer ışını T-16'nın biraz önünden geçip gitti. Luke, Biggs'in haklı olduğunu kendisi de görmüş oldu. Kontrollere sarıldı ve isabet almamak için tüm marifetlerini sergilemeye başladı.

"Alçaktan uçman gerek... dağların arasından... üzerlerinden değil," dedi Biggs.

"Arasından mı?" dedi Luke. "Biggs, hiç yol yok sadece..."

"Aynen," dedi Biggs. "Diablo Cut! Daha önce kimse başaramadı. Belki de imkansız olmasının haklı bir nedeni vardır. Ama eğer uzun yoldan gitmeye kalkarsak bazı çiftlikler ve Anchorhead'in bir bölümünü unutabiliriz."

Biggs söylemese de uzun yoldan gitmemek için Luke'un aklına bir neden daha geliyordu. Biggs'in terlemesine bakılırsa gaderffi'nin ucunun zehirli olduğuna şüphe yoktu ve zehir çoktan etkisini göstermeye başlamıştı. Eğer kestirmeden gitmezlerse Biggs'in hayatta kalma ihtimali düşüktü.

Luke, T-16'sıyla dik bir dalış yapıp bir vadiye doğru alçaldı. "Tamam, Sayın Darklighter," dedi Luke. "Diablo Cut olsun! Birinin denemesi gerekiyordu zaten. Neden biz olmayalım?"

T-16 dolambaçlı vadide yoluna devam etti. Luke bir virajdan bin bir güçlkle kurtulduğunda karşısına ondan daha beteri çıkıyordu. Ateş açmaya meraklı Kum Adamlarının görüşüne girmediğini umut ederek kanyonun yüksek duvarlarının ardında gözden kaybolmaya başlayan güneş ışıklarının altında kalmaya çaba gösteriyordu.

Luke vadinin karanlık zeminine doğru iyice alçaldı. Bir kaya kütesinin yanından geçerken ağırlığını sağ tarafa verdi ve farkında olmadan Biggs'in yaralı koluna çarptı. Biggs inledi. Luke gözlerini karşıya dikti ve bir virajı daha atlattı.

"Luke..." dedi Biggs güçlkle. "Seni bu işe bulaştırdığım için... delirmiş olmalıyım. Olacak... iş değil. Olamaz."

Biggs bayıldı.

Luke uçurumun dibinde kara noktaya benzeyen birşey gördü. O ve Biggs buraya daha önce de gelmişlerdi ve oraya kara nokta demesinin nedeni Diablo Cut'tan daha önce hiçbir skyhopper pilotunun geçmemiş olmasıydı. Burası Beggar Canyon'un altından devam eden bir mağaralar sisteminin girişiydi. Mağaranın dışındaki zemin podracer enkazlarından geçilmiyordu.

Luke T-16'sıyla dik bir dalış yaptı, hızla yükseldi ve sonra düz uçarak mağaranın içinde yol almaya başladı. Bir anda her yer zifiri karanlık olmuştu.

T-16'nun konsolundaki ikaz ışıkları yandı. Luke başını üçgen rüzgar kalkanından çevirip sensör ekranlarına baktı. Ekranlar ileride tehlikeli biçimde yer alan pek çok sarkıt olduğunu gösteriyordu. Luke,'un skyhopper'ı iki sarkıtın arasından geçti sonra da bir üçüncüsünün etrafından devam etti.

İkaz ışıkları yanıp sönmeye devam etti. Gözleri hala ekranlarda olan Luke motorların hızını çabucak dengeledi ve diğer bir kaya kütesine çarpmamak için iskele kanat profilini kaldırdı. Doğal taş sütunları arasında yoluna devam edebilmek için büyük çaba sarfediyordu.

Ekranlar hemen önünde pürüzsüz bir duvara benzeyen bir şey gösterdiler. Bunun eski bir lav tüneli olabileceğini düşünen Luke hızını artırıp onun içine girdi. *Bu gerçekten delilik* diye düşündü Luke.

Tünel geniş bir alana açılıyordu ve ardından da Luke'un sensörleri çıkışa benzeyen bir yer tespit ettiler, geniş alanın en uzak köşesindeki tavanda yer alan bir açıklık. Luke rüzgar kalkanından baktı ve çatlağın arasından gökyüzünün soluk mavisini gördü. "Gökyüzünü görebiliyorum, Biggs! Geçmeyi başardık!"

Fakat T-16'sıyla açıklıktan geçerken hiç beklenmediği şekilde karşılandı. Tuskan Yağmacılarına ait bir grup mağaranın dışında bekliyordu ve skyhopper'ın yaklaştığını duyunca silahlarını çevirip ateş ettiler.

Luke hemen yükselerek onlardan kaçmaya çalıştı ama az sonra T-16'nın motorunun isabet aldığını duydu. Skyhopper'ın eninde sonunda bu saldırı yüzünden alev alacağını bilse de son sürat güney batıya doğru yoluna devam etti.

Mospic High Range ve Bestine üzerinden ilerleyip Anchorhead'e döndüğü sırada bir ikaz ışığı yandı. Sancak kanat profili alev almıştı. T-16 arkasından bir duman izi bırakırken Luke'da aracın infilak edebileceğinden endişe etmeye başladı. Patlamanın önüne geçmek için yapması gereken en akıllıca şeyin yerleşim bölgelerinden uzak bir yerde skyhopper'ıyla kumlara dalmak olduğunu biliyordu.

Artık Anchorhead'e doğru gitmediğini farkettiler. İçgüdüsel olarak evine yönelmişti.

Lars'ın çiftliğini ileride gördü ve inmek için alçaldı. Sancak kanat profili kopup uçarken o da sarsıldı ve kumun üzerinde kaymaya başlayan T-16'sı bir süre daha kaymaya devam etti ve durdu.

Luke kanopiyi açtı ve Biggs'i dışarı çıkardı. Biggs'i çiftliğin girişine doğru taşırken amcasının onlara doğru koştuğunu gördü.

"Luke!" diye bağırdı Owen. "Delirdin mi sen, evlat?"

"Hemen ilk yardım çantasını getir, Owen Amca," dedi Luke. "Beru Yenge'ne de söyle hemen milislere haber versin."

O gün Tatooine'de kutlama yapmak için birkaç sebep vardı, en azından orada yaşayan insanlar için, Tusken Yağmacıları tarafından öldürülen kaçakçılar hariç. Hala belli ölçüde parazit olsa da Beru Anchorhead'e bir mesaj ulaştırabilmeyi başarmıştı. Yerel milisler –ele avuca sığmaz gençler ve onların skyhopper'larının da desteğiyle –Tuskenleri Beggar Canyon ve çevresindeki araziden sürmeyi ve çalınan silahların da büyük bölümünü ele geçirmeyi başarmışlardı. Beggar's Canyon'da bir landspeeder ve skyhopper imha edilmiş olsa da yaralı milis subayı ve tüm gençler hala sağ salimdiler.

Arkadaşı Luke Skywalker ve panzehir sayesinde Biggs Darklighter kısa sürede eski sağlığına kavuşmuştu. Luke'un skyhopper'ın toparlanması için ise çok daha fazlasına ihtiyaç vardı.

Günü gelince Biggs, Akademiye gitmek için yola çıktı ve Luke kendisini her zamankinden daha fazla bu kum gezegeninde çakılıp kalmış gibi hissetti.

BÖLÜM 6

Windy Luke'un yenilenmiş T-16 skyhopper'ının sıkışık kokpitinde etrafına bakıp sordu, "Makrodürbünlerin nerede?"

"Unuttum," diyerek yalan söyledi Luke, skyhopper'ıyla Beggar Canyon'una doğru uçmaya devam ederken. Aslında sırf Windy bulmasını diye makrodürbünlerini saklamıştı.

Luke sensör ekranına baktı ve iki skyhopper'ın çoktan gitmekte olduğu yere varmış olduğunu gördü. Sadece iki tane diye geçirdi içinden. Bu araçların Fixer ve Deak'e ait olduğunu biliyordu.

Biggs ve Tank, Tatooine'den gideli bir yıl olmuştu. Luke özellikle Biggs'i özlüyordu ve diğer gençlerle biraraya geldiği zamanlarda onun skyhopper'ının da orada olmamasına hala alışamamıştı. Acaba Biggs şimdi nerede diye düşündü.

Genelde Windy, Beggar Canyon'a kendi skyhopper'ıyla gelirdi. Windy'ye göre skyhopper'ı "inat etmişti," bu yüzden o da Lars çiftliğine ziyarete gelen anne babasıyla birlikte gelerek diğerlerinin yanına Luke'un aracıyla gitmeyi planlamıştı.

Windy iki skyhopper'ı Luke'un sensör ekranında gördü. "Anlaşılan Fixer ve Deak bizi geçmiş," dedi.

Luke güldü. "Buraya gelmek için birbirimizle yarışmıyoruz, Windy."

Luke'un yorumunu duymazdan gelen Windy devam etti, "Kesin Camie'de buradadır. O ve Fixer birbirlerinden hiç ayrılmıyorlar."

"Pöh," dedi Luke, sanki hiç umurunda değilmiş gibi. Diğerlerini de ona Wormie demeleri için teşvik eden Camie'yi ne kadar az düşünürse o kadar iyi olurdu.

Luke, skyhopper'ını diğer ikisinin yanına indirdi. "Getirdiğin için teşekkürler, sana borcum oldu," dedi o ve Windy araçtan inerlerken.

"Önemli değil," dedi Luke skyhopper'ın kanopisini kapatırken.

Fixer, Camie ve Deak'i park etmiş skyhopper'lardan biraz uzakta, bir kayanın gölgesinde, buldular, katlanabilir bir masa kurmuşlar ve bir de portatif buzdolabı getirmişlerdi. Fixer tam dolabı açtığı sırada Windy ve Luke'da yanına geldi. "Selam, millet," dedi Luke. "Parti nerede?"

"Ben neredeysem orada, Luke," dedi Fixer. Kız arkadaşına dönüp devam etti, "Haksız mıyım, Camie?"

Camie uzaktan Fixer'a bir öpücük gönderdi. *Ah, kardeşim,* diye geçirdi içinden Luke.

"Hey, gençler, bilin bakalım Skywalker ne yapıyordu?" dedi Windy.

"Hey!" dedi Luke. "Şiştl!" Windy'nin çenesini kapamasını istiyordu ama çoğu isteği gibi bu da gerçekleşmemişti.

"Garajda oturmuş," diye devam etti Windy, "Akademiye katılmayla ilgili bir kaseti izliyordun!"

Herkes güldü. "Hayır, öyle yapmıyordum," diye yalan söyledi Luke. Aslında Windy, Lars'ın çiftliğine geldiği sırada İmparatorluk Uzay Akademisi'nden gelmiş olan Başvuru Bilgi Paketi'ndeki kaseti izliyordu. Windy'nin garaja girdiğini duyduğunda hemen kapatıp gizlemeye çalıştı ama geç kalmıştı. Luke, Akademi'ye gitmek istediği için utanmıyordu ama bir yıldız pilotu olmak istediği için herkesin onunla dalga geçmesine gücenmişti. Windy'ye ters ters baktı, *eve artık kendi başına gidersin*, diye geçirdi içinden.

"Sen hiç değişmeyeceksin, Skywalker," dedi Fixer. "Hayattan tüm beklentin şık bir üniformayla ortalıkta dolaşmak mı?"

"Peki senin beklentin nedir hayattan Fixer," diye tersledi Luke.

"Hop, ağır ol evlat!" dedi Fixer. "Birkaç sınavda şansın yaver gitti diye hemen uzay kaşifi falan olacağını zannetme."

Luke başını iki yana salladı, "Hiçbir zaman daha iyi olduğu..."

Fixer sözünü kesti, "Beni o sınavlara girmek zorunda bıraktıkları zaman ne yaptığımı biliyor musun? Sınava girdim, adımları yazdım ve çıktım. Gördüler günlerini."

Luke dışındaki herkes Fixer'ın bu iddiasını etkileyici ve eğlenceli bulmuştu. "Birkaç çeldirici soruyu cevaplayıp bazı temel uçuş manevralarını yapabildiği için bizden daha iyi olduğunu zannediyor," dedi Windy elini sallayarak.

"Hiç de değil," diyerek itiraz etti Luke.

Fixer yüzünü Luke'a döndü, "Demek kalifiye oldun? Ne olmuş? Kendini Biggs'in seviyesinde falan mı görüyorsun?"

"Öyle," dedi Camie gülerek. "Akademiye sadece Biggs'de gittiği için gitmek istiyor. Onu her zaman kendisine örnek almıştır." Örnek kelimesini sanki kötü bir şeymiş gibi söylemişti.

Luke, Camie'yi duymazdan gelmeye çalışırken yüzünün kızardığını hissetti. "Evet, Akademiye gitmek istiyorum. Neden istemeyeyim ki?" dedi Fixer'a bakarak.

"Çünkü orası aptallar için Skywalker!" dedi Fixer. "Seni bir üniformanın içine sokup emirlerine uymanı isteyecekler. Güç istasyonunda kimseye hesap vermek zorunda değilim."

"Babam İmparatorluğun yıldız filolarında kullanmak için daha fazla kişiyi almaya başladığını söyledi," dedi Windy

"Sence orada Luke Skywalker'ı dikkate alacak birisi var mıdır?" dedi Deak küçümseyerek.

"Eğer evinden gidersen," dedi Camie, "kimse kim olduğunu bilmez."

Fixer içeceğini dikip bitirdi. "Hey, içecekler nerede?"

"Peki bugün programda ne var Fixer?" dedi Luke, Camie, Fixer'a bir içecek daha uzatırken.

"Hız denemesi, Skywalker," dedi Fixer. "Hız denemesi."

"Öyle mi?"

"Bakalım eski rekordun ne kadar daha kısa sürede bitireceğini?"

"Daha kısa sürede bitirmenin imkanı yok Fixer. Biggs'in, Beggar Canyon'daki rekoruna yaklaştın zaten," dedi Windy.

"Öyle ama burada olan Biggs değil benim!" diye gürlüdü Fixer. "Ben de en az onun kadar iyiyim."

"Öyle mi?" dedi Luke. "O zaman neden Stone Needle'dan Biggs gibi geçmiyorsun? Sadece beş saniyeni alır ve toplam süreni kısaltır."

Camie derin bir nefes aldı. Luke her ne kadar arkadaşına dostane bir tavsiye veriyormuş gibi görünse de Camie, Luke'un, Fixer'a meydan okuduğunu biliyordu. Deak ve Windy'de bunun farkındaydı ve tepkisini görmek için Fixer'a baktılar.

"Demek öyle. Bunu son sürat yapabilecek tek kişinin Biggs olduğunu mu söylüyorsun?" dedi Fixer gözlerini kısarak.

Luke güldü. "Hayır, tek demek istediğim eğer süreni kısaltmak istiyorsan..."

"Sen delirmişsin Luke!" dedi Camie ona bakarak. "Neden hep birlikte gidip bir kaç womp sıçanı vurmuyorsunuz? Bu hız denemesi yüzünden sonunda birisi ölecek."

"Hey, hey, hey," dedi Fixer. "Sorun ne, Camie? Yapamayacağımı mı zannediyorsun? Dinle, Biggs Darklighter'ın yapabildiği herşeyi ben de yapabilirim."

"Ben sana yapamazsın demedim zaten," dedi Camie, erkek arkadaşını sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Doğru," dedi Windy, "Kimsenin sana birşey dediği yok Fixer."

"Ayrıca," dedi Fixer. "Benim kestirmeye ihtiyacım yok."

Bahane uyduracağını biliyordum diye düşündü Luke. Sırıttı ve yüzünü Fixer'dan çevirdi. Fakat Fixer bunu farketmişti.

"Hey!" dedi Fixer "Benimle birlikte denemek ister misin?"

"Yapma Fixer," dedi Camie bezgin halde başını iki yana sallayarak.

"Ne dersin?" dedi Fixer, gözlerini Luke'dan ayırmadan.

Luke'da Fixer'a baktı. "Ne?" dedi Luke. "Ben mi?"

Fixer dalga geçer gibi baktı. "Ne oldu, korktun mu?"

Luke nefes verdi. Fixer'ın gerizekalının teki olduğunu biliyordu ve onun kendisini yönlendirmesine izin vermemeye kararlıydı. Ama herkes gözünü ona dikmiş geri adım atmasını beklerken Luke mantıklı düşünecek halde değildi. "Tamam, peki. Nasıl istersen," dedi.

"Bak şu cesarete!" diye güldü Deak. "Wormie, Fixer'a karşı. Çok çekişmeli olacak!"

Luke'un kaşları çatıldı. "Çok meraklıysan sende Fixer'la birlikte gidebilirsin Deak!" Araca yöneldi. "Ne bekliyoruz çocuklar? Haydi!"

"Fixer!" diye bağırdı Camie dört genç hızla uzaklaşırken. "Hemen buraya gel, Fixer!" diye bağırdı kız katlanan iskemlelerin yanından. "Buna hemen bir son vermenizi istiyorum!"

Kimse onu ciddiye almadı.

Windy, Luke'un T-16'sının kokpitinin içine yerleşti, onun sakladığı makrodürebünleri bulmak istermiş gibi etrafına bakındı. Luke skyhopper'ın kontrollerini kavrarken telsizden Fixer'ın sesi yükseldi. "İyi şanslar Skywalker," dedi Fixer. "Dar geçitlerde görüşürüz."

"Hey," dedi Windy, "şu makrodürebünleri hiçbir yerde bulamıyorum."

"Boşver şimdi onları," dedi Luke. "Sıkı tutun."

Luke T-16'nın motorlarını çalıştırdı. Ateşleme sekansını fazladan itiş için ayarlamıştı ve çıkan gürültü muazzamdı. "Hey, ne yapıyorsun?" dedi gürültüyü duyan Windy.

"Biggs'in boşluğunu dolduruyorum!" dedi Luke. "Gidiyoruz."

Luke'un skyhopper'ı yerden yükselirken hafifçe sarsıldı. Telsizden Fixer'ın sesi duyuldu, "İşte hazırım, Sen ne zaman hazırsan başlayabiliriz, Skywalker."

Windy, T-16'nın sissy bar'ına uzandığında Luke'un onu kaldırmış olduğunu gördü. "Hey, dur bakalım!" dedi. "Sen ve Fixer geçite birlikte mi gireceksiniz? Ben yokum!"

Luke kanopiye işaret etti, "Tamam, atla aşağı!" ama yerden birkaç metre yükselmiş olduklarından Windy'nin koltuğuna yerleşmekten başka seçeneği yoktu.

"Beni takip et Skywalker, halledelim şu işi," dedi Fixer

Luke bir manevra yapıp Fixer'ın yanına geldi. "Haydi, fırla," dedi Fixer, Luke yanına gelir gelmez.

Son hız kanyona dalarlarken iki skyhopper'ın arkasında iki duman bulutu belirdi. Luke hızını artırıp sinir bozucu şekilde kanyon duvarına yakın uçarken Windy çığlık atıp bağırdı, "Dikkat et!"

"Kes sesini ve kımıldama!" dedi Luke.

Birden Fixer'ın skyhopper'ı ileri fırladı ve Luke'un önüne geçti.

"Olamaz!" dedi Luke, Fixer'ın motorlarına çarpmamak için frene basarken. "Dikkatimi dağıttın, Windy. İşte Fixer öne geçti!"

"Bırak önde kalsın!" diye bağırdı Windy. "Ben yaşamak istiyorum!"

"Egzos dumanım hoşunuza gitti mi?" dedi Fixer telsizden gülererek.

Kanyon duvarı hızla daralmaya devam etti. Luke kontrollere sıkı sıkıya yapışmıştı, Fixer, skyhopper'ının önüne geçebilmek için bir açık arıyordu, gözleri skoplarla hızla geçip giden kanyon duvarlarının görüntüsü arasında gidip geliyordu. "Çok dar, yanından geçip gidemiyorum," dedi Luke, geride kaldığı için kendisine kızmıştı.

"Ne yaparsan yap sakın yükselme! Sakın yükselme! Çapraz rüzgarlar bizi kanyon duvarına yapıştırır!" dedi Windy.

Fixer'in sesi duyuldu. "Orada keyfin yerinde mi, çiftçi çocuk! Bir dakikaya herşey bitmiş olacak!"

"Sen öyle zannet!" diye tersledi Luke. T-16'sının hızını artırdı ve bir kaya çıkıntısının etrafından döndü.

"Ne... dur!" diye bağırdı Windy arkadan. "Hey, seni salak! Yanlış yerden döndün. Stone Needle'a doğru gidiyorsun."

"Evet," dedi Luke "En az beş saniye kazandırır bize."

"İkimizde öleceğiz!"

Stone Needle görüşe girdi. Skyhopper'ın burnuyla Needle'in pürüzlü ağzı arasındaki mesafe kapanırken Luke içgüdüsel olarak çok hızlı gittiğini farkettil. Sol eliyle düğmeye basıp gücü kesti ve artyakıcıları kapattı, T-16'nın hızı düştü ve hafifçe alçaldı. Ardından Luke tekrar motorlara güç verdi.

"Artık geri dönüş yok," dedi Luke T-16 geçite yaklaşırken. "Sıkı tutun, Windy!"

Skyhopper birden çapraz rüzgarlara yakalandı. "Hayırrrrr!" diye bağırdı Windy.

Luke kontrollere tüm gücüyle yapıştı, geçite doğru giderken yolundan sapmamaya çalışıyordu. Skyhopper, Needle'den geçerken Luke heyecanla bağırdı, o kadar yüksek sesle bağırmıştı ki metalin taşa sürtünürken çıkardığı rahatsız edici sesleri bile bastırmıştı.

İnanılmaz şekilde hala uçuyorlardı.

"Başardık!" dedi Luke. "Windy, aç gözlerini! Başardık!"

"Hala hayattayım," diye mırıldandı Windy. "İnanamıyorum." Sonra da Luke'un konsoluna baktı. "Hey! Dengeleyiciler gitmiş!"

Luke skyhopper'ın iskele tarafına yatmaya başladığını fark etti. Dengelemek için kontrolleri diğer yöne kırdı. "Hala kontrolümde. Bitiş çizgisini geçebiliriz."

"Çarpacağız!"

"İşte oldu..."

Luke yarışın sonunu gördü motoru iniş için hazırladı. Skyhopper yere hafif yatık şekilde çarptı ve bitiş çizgisinin üzerinden zıplayarak geçip ileride tekrar yere indi. Luke'un skyhopper'ı kayarak durmadan önce büyük bir toz bulutunun kalkmasına neden olmuştu.

"Sana inmeyi başaracağız demiştim," dedi Luke motorları kapatırken. Nefesini toparlarken ekledi, "Hey... Windy... kazandık!" Güldü. "Kazandık."

"Kazandık mı?" dedi Windy. "Luke sen delisin. Deli! Eve diğerleriyle döneceğim." Koltuğundan kalktı ve kanopiyi açtı. "Sen olacağı yeri arayan ayaklı bir kazasın."

Luke hala deli gibi gülerken Windy skyhopper'dan indi. "Ah, Biggs keşke sende burası olsaydın!" dedi başını çevirerek.

BÖLÜM 7

Luke amcasının rutubet çiftliğinin güney tarafındaydı, bir WED Treadwell droidiyle birlikte arızalı buharlaştırıcılardan birini tamir ederlerken gözüne gökyüzündeki parlak birşey takıldı. Daha iyi görebilmek için buharlaştırıcıdan uzaklaşıp kemerinden makrodürbününü çıkardı.

İki ışık noktası gördü ve çabucak dürbününü ayarladı. İki ışığın ne olduğu hala belli olmasa da yıldız gemisi olduklarını anlayabiliyordu ve biri diğerinden çok daha büyüktü. Küçük olan geminin etrafında ışıklar yanıp sönüyordu.

Luke bir uzay savaşına şahit olduğunun farkına vardı. Gözlerine inanamıyordu. Makrodürbününü indirdi ve Treadwell droide baktı, "Haydi Treadwell. Landspeeder'a yerleş. Anchorhead'e gidip Fixer'a bunu anlatmam gerek."

Treadwell droidi tam da buharlaştırıcının ayarlarının ortasındaydı. Binoküler reseptörlerini çevirip yakınlarında park edilmiş olan landspeeder'a koşan Luke'a baktı ve itirazlarını bipleyerek dile getirdi.

Luke droidin dediğini anlamasa da çıkardığı seslerden çalışmayı yarıda bırakmak istemediğini anlayabiliyordu. "Tamam, ayarını bitir, oldu mu?"

Owen Lars'ın sahip olduğu pek çok ekipman gibi droidinde bakıma ihtiyacı vardı, o nedenle motoru birden patlayıp kıvılcımlar saçınca Luke buna hiç şaşırmadı. Treadwell'in motorundan beyaz bir duman yükselirken cılız boyunlu droid söylenmeye devam etti.

"Olduğun yerde kal o zaman," dedi Luke. "Eve dönerken seni de alırım." Landspeeder'ına atladı ve çölün üzerinden batıya, Anchorhead'e yöneldi.

"Çocuklar, size yavaş olun demedim mi?" dedi yaşlı kadın son sürat Tosche Station'a doğru giden landspeeder'ın arkasından. Luke döndü ve aracını birden durdurdu, kum ve tozdan bir bulut yükseldi.

Speeder'dan atladı ve pourstone'dan yapılmış binaya doğru koştu, makrodürbününü de yanına almıştı. İstasyonun satış bölümüne girdiğinde Fixer'ın Camie'yle birlikte darmadağın bir masanın ardında oturduğunu gördü. Fixer uyuyordu ve Camie'de yeni kalkmış gibiydi. Luke masanın üzerinden birkaç hurda parçası alıp Fixer'a fırlattı ama Camie onları eliyle engelleyip yere attı. Bu ani hareket Fixer'ın gözlerinin açılmasına neden oldu.

"Haydi gençler, kalkın bakalım!" dedi Luke, Windy ve Deak'in yüzleri birbirine dönük büyük bir konsolda oturup oyun oynamakta oldukları, yandaki odaya geçerken. Deak'in yanında başka bir adam daha vardı ve sırtı Luke'a dönüktü. Koyu renk saçlı adam haki rengi üniformasının üzerine bir pelerin giymişti ve tıpkı... "Biggs?"

Biggs Darklighter yüzünde sırıtmayla ona döndü. Büyük bir sevinçle Luke'a sarıldı. "Hey! Geri döndüğünü bilmiyordum. Ne zaman geldin?" dedi Luke.

"Yeni geldim!" dedi Biggs, Luke'u daha iyi görebilmek için bir adım geri atarken. "Seni böyle meşgul halde görmeyi hiç beklemiyordum."

İkisi de güldüler. Luke, Biggs'in dış görünümünde kayda değer bir değişiklik fark etmemişti.

"Akademi seni fazla değiştirmemiş... Ah, az kalsın unutuyordum. Sürmekte olan bir çatışma var! Hem de bizim sistemimizde! Gel, gidip bakalım!" dedi Luke.

Luke'un çatışmadan bahsettiğini duyan Deak homurdandı, "Yine mi! Boşver!"

"Hey! Bu yaygaranın nedeni ne?" dedi Windy.

Biggs bilgisayar konsolundan kalkarken Deak onu işaret ederek konuştu, "Buraya oyun oynamaya mı geldin?"

Luke, Deak ve Windy'yi görmezden geldi ve çıkışa yöneldi, Biggs'de hemen arkasındaydı. Fixer ve Camie'de peşlerinden dışarı geldi. "Anlaşılan Wormie'nin başına güneş geçmiş," dedi Camie.

Luke önde olduğu halde istasyonun üzerindeki terasa çıktılar. Fixer ve Camie gözlerini güneşten korumak için ellerini siper ederken Luke makrodürbününü gökyüzüne çevirdi ve yanıp sönen ışıkları işaret etti. "İşte şuradalar!" dedi, sonra da dürbünü Biggs'e uzattı.

"Bakalım neymiş," dedi Biggs. Boynunu arkaya eğdi ve güçlü lensler vasıtasıyla gökyüzüne baktı. "Bu çatışma değil," dedi az sonra. "Orada öylece bekliyorlar." Dürbünü tekrar Luke'a uzattı ve ekledi, "Muhtemelen bir tankerden yakıt alıyorlardır."

"Ama daha önce bir sürü ateş vardı orada," dedi Luke. Tekrar dürbünle bakacaktı ki Camie ani bir hareketle dürbünü elinden kaptı. "Hey!" dedi kızan Luke.

"Beni dinle Luke, Asiler buralardan çok uzaklarda," dedi Biggs, Camie dürbünle bakarken. "Bu gezegene gelince...?" omuz silkti. "Hiçbir önemi yok."

"İmparatorluğun bu sistemi korumak için savaşmaya zahmet edeceğini hiç zannetmem," diye ekledi Fixer.

Biggs tekrar istasyona döndü, Fixer da hemen arkasındaydı. Camie dürbünü indirdi ve bu pahalı aleti önemsiz birşeymiş gibi Luke'a doğru attı. Luke az daha yere düşürüyordu ama son anda tuttu. "Dikkat etsene," diye çıkıştı Camie'ye.

Camie içeri doğru yürürken Luke tekrar gökyüzüne baktı ve düşündü, orada bir çatışma olduğunu biliyorum, bundan eminim.

Daha sonra, Tosche Station'ın barında birşeyler içtikten sonra, Luke ve Biggs dışarı çıktı. Luke, Beggar's Canyon'daki son yarışla ilgili havadisleri aktarmayı henüz bitirmişti.

"Ben de güç kestim," dedi Luke, "artyakıcıları kapattım.. o kadar yakındım ki bütün araç kavrulacak zannettim. Sonunda skyhopper'ın da haşatı çıktı zaten. Owen Amcam küplere bindi! Mevsimin geri kalanını cezalı geçirdim." Biggs'in omuzuna vurdu. "Keşke burada olsaydın! Muhteşemdi!"

"Kendini bu kadar riske atmamalısın Luke," dedi Biggs. "Mos Eisley'nin bu tarafındaki en iyi pilot olabilirsin ama bu küçük skyhopperlar çok tehlikelidir. Günün birinde bir bakarsın... bamm! Kanyon duvarında izin çıkmış."

"Konuşana bak," dedi Luke, sırtarak. "Yıldız filusunda o kadar uzun süre kaldın ki amcam gibi konuşmaya başladın. şehirde durunca yumuşamışsın gördüğüm kadarıyla..."

Biggs sırtarak Luke'u dürttü. "Seni özlemişim, evlat."

"Öyle, sensiz hiçbir şeyin tadı eskisi gibi değil, Biggs." Luke yeri tekmeledi. "Herşey çok sakın."

Biggs omuzunun üzerinden bakıp yakınlarında kimse bulunmadığından emin olduktan sonra konuşmaya devam etti, "Luke, ben buraya ziyarete gelmedim." Bir süre başını öne eğdi, sonra tekrar Luke'un yüzüne baktı. "Aslında bunu sana söylememem gerek ama güvendiğim tek kişi sensin. Çünkü asla geri dönemeyebilirim ve birilerinin bunun nedenini bilmesini istiyorum."

Luke öylece Biggs'e bakmaya devam etti, arkadaşının birden bu kadar ciddileşmesine neyin neden olduğunu merak ediyordu. "Sen neden bahsediyorsun?" dedi hayretle.

Biggs omuzunun üzerinden temkinli şekilde bir kez daha baktı ve sonra tekrar Luke'a döndü. Fısıldayarak devam etti, "Akademide bazı dostlar edindim. Firkateynimiz merkez sistemlerden birinden ayrılırken gemiden kaçıp Asilere katılacağım."

Luke şok olmuştu. "Asiler mi?"

Biggs, Luke'u kolundan tuttu. "Sessiz ol! Ağzın bir meteor kraterinden bile büyük!"

"Tamam, tamam, sakın ol," dedi Luke ilk şoku çabucak atlattı ve sesini bir fısıltıya indirdi. "Gördün mü ne kadar sessizim. Beni zor duyuyorsun."

Biggs sırtıttı ve devam etmeden önce başını iki yana salladı, "Bir arkadaşımın arkadaşı Bestine'de onlarla temasa geçmemi sağlayacak."

"Sen delirmişsin," dedi Luke. "Bütün ömrünü onları aramakla geçirebilirsin."

Biggs, Luke'uda peşinde sürüklüyerek yürümeye başladı. "Bunun kolay bir iş olmadığını biliyorum," dedi Biggs sesini yükselterek, "Ama eğer onları bulamazsam da tek başıma elimden geleni yaparım." Sonra durdu ve yüzünü arkadaşına döndü, "Sürekli bahsettiğimiz şey bu değil miydi, Luke? İmparatorluğun bana bir görev vermesi için beklemekle zaman kaybetmeyeceğim. İsyen büyüyor ve ben de inandığım tarafta yer almak istiyorum."

"Tamam," dedi Luke, "Bu zaman zarfında ben de burada oyalanmaya devam ederim." Yavaşça yürümeye başladı. Biggs'de peşinden gitti.

"Bu gezegenden senin de kurtulma zamanın gelecek," dedi Biggs. "Bir dahaki dönem sen de Akademiye katılmayacak mısın?"

"Çok zor," dedi Luke. "Başvurumu iptal etmem gerekecek."

"Neden?"

"Amcamın bana ihtiyacı var."

Bu mazereti defalarca duymuş olan Biggs iç geçirip gözlerini devirdi.

"Hayır, ben ciddiyim!" dedi Luke. "Kum Adamları iyice yoldan çıktılar. Anchorhead'in banliyölerini yağmalamaya bile kalktılar."

"Boşversene, Luke," dedi Biggs. "Senin amcan tek tabancayla bir Kum Adamı kolonisini bile

durdurabilir."

Luke ters ters baktı. "Biliyorum. Ama buharlaştırıcılarımız ancak masraflarımızı karşılıyor. Bir mevsim daha durmam gerek. Şimdi çekip gidemem."

"Eğer İmparatorluk buraya gelirse amcanın tüm çalışması ne işe yarayacak?" dedi Biggs. "Merkez sistemlerdeki ticareti çoktan kamulaştırdıklarını biliyorsundur herhalde? Amcanın da İmparatorluk için çalışan bir köleden farkının kalmayacağı günler çok uzak değil."

"Hayır, burada böyle birşey olmaz," dedi Luke. "Sen kendin demedin mi bu gezegen İmparatorluğun umurunda bile değil diye?"

"Herşey değişebilir."

"Keşke gidebilseydim," dedi Luke asık suratla. "Uzun süre kalacak mısın?"

Biggs başını iki yana salladı. "Hayır. Sabah gidiyorum."

"Öyleyse sanırım bir daha birbirimizi görmeyeceğiz."

"Belki günün birinde," dedi Biggs. Luke'un sırtına vurdu. "Bekliyor olacağım."

"Tabi," dedi Luke. Sonra birden heyecanlandı, "Ben de yakında Akademi'de olacağım... sonrasını kim bilir? Beni İmparatorluk Yıldız Filosuna almayacaklarından eminim." Elini Biggs'e uzattı. "Kendine iyi bak," dedi el sıkışırken. "Sen her zaman benim en iyi dostum olacaksın."

"Elveda Luke," dedi Biggs. Sonra da arkasından uçuşan peleriniyle yürüyüp gitti.

Biggs'in gidişini izlerken Luke acaba bu onu son görüşüm mü diye sordu kendi kendine. Ayrıca Tatooine'den çıkıp gideceğim gün gelecek mi diye de geçirdi içinden.

Luke'un yörüngedeki çatışmaya şahit olduğu gün bir grup Jawa tüccar Owen Lars'a iki droid sattı. Droidlerden birisi R2-D2 adında bir astromech'di ve Obi-Wan Kenobi adında birisi için gizli bir mesaj taşıyordu.

Luke Skywalker için artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

ARASÖZ

"Afedersiniz, Efendi Luke," dedi C-3PO, o ve R2D2, *New Hope'daki* Luke'un odasına girerlerken. "Kaptan Solo'yu nerede bulabilirim bir fikriniz var mı? Bana ana koridorda beklememi söylemişti. Bekledim ama... gelmedi. Korkarım ki onu hiçbir yerde bulamıyorum."

"Neden burada beklemeni istediğini bilmiyorum," dedi Luke, "Ama Han ve Chewie, Outer Rim'deki müttefiklerimize ikmal götürüyorlar. *Falcon'la* birlikte bir saat önce gittiler."

"Gittiler mi?" dedi C-3PO hayretle.

R2D2'dan da biplerler yükseldi.

C-3PO yanındaki astromech'e baktı, "Sana demiştim demene gerek yok." Altın rengi droid çaresizlik içinde başını salladı. "Bazen istemeden de olsa Kaptan Solo'nun kasten beni yanlış yönlendirdiğini düşünmeden edemiyorum. Haydi gel, Artoo."

İki droid dışarı çıkarılarken Luke sıırıttı. C-3PO ve R2-D2'yu en yakın dostları olarak görüyor olsa da Tatooine'de onlarla ilk karşılaştığında onlardan pek de etkilenmemişti. O sıralar tek derdi Tosche Station'dan birkaç güç dönüştürücü alabilmekten ibaretti. Ama onların bir Asi gemisinden kaçtığını duyunca onlara bakışı değişmişti. Ardından R2-D2 kendisine tehlikedeki bir prensesin holografik görüntüsünü sunmuştu.

Luke bunu takip eden olaylar zincirini hayatı boyunca unutmayacaktı...

Jundland Wastes'de Ben Kenobi'yle biraraya gelişi ve Güç'ün ne olduğu ilk kez öğrenişi.

Kaçak droidleri arayan İmparatorluk stormtrooper'ları tarafından öldürülen Owen ve Beru'nun kömür olmuş cesetlerini buluşu.

Mos Eisley uzay limanında Han ve Chewie'yle tanışması ve *Millenium Falcon'a* binerek kaçmaları.

Alderaan gezegeninin İmparatorluk tarafından ortadan kaldırıldığını öğrenmesi.

Prens Leia'yı kurtarmaları ve Ben Kenobi'nin Death Star'da ölümü.

Aralarında Death Star'ın vadilerinde Darth Vader tarafından düşürülen Biggs Darklighter'ında olduğu pek çok Asi pilotun hayatına mal olan Yavin Muharebesi...

Sadece birkaç hayati önem taşıyan gün içerisinde Luke hem yeni müttefikler kazanmış hem de bir amaca kavuşmuştu. Tatooine'li çiftçi çocuk olmaktan çıkıp İmparatorluğun düşmanı ve Asilerin kahramanı haline gelmişti. Ama ne zaman Ben, Owen, Beru ve Biggs'i düşünse içini bir hüzün kaplıyordu. Hala onların öldüklerini kabullenmeyi başaramamıştı.

Ben'i tümüyle yitirmediğini biliyordu. Jedi, Güç'le bir hale gelmişti ve manevi varlığını belli zamanlarda maddi hale getirmeyi de başarabiliyordu. Luke, Ben'in ruhunun onunla ne zaman temasa geçeceğini bilmeseydi de Jedi'nin varlığını kim zaman Güç vasıtasıyla hissettiği oluyordu.

Yavin Muharebesi'nin ardından Luke birkaç gizli göreve katıldı. Kalist VI'deki İmparatorluk üssüne sızma görevinde, artık İmparatorluk Ordusu'nda bir teğmen olan, çocukluk arkadaşı Tank'la biraraya

gelmek onu şaşırtmıştı. Her ne kadar Tank, İmparatorluğun ideallerini kabul etmiş ve Luke'u da Darth Vader'e teslim etmeye kalkışmış olsa da sonunda bir İmparatorluk saldırısı sırasında Leia'yı kurtarmaya çalışan Luke'a yardım etmeye karar vermişti.

Fondor Tersanelerinde yeni bir İmparatorluk süpersilahının hazırlanmakta olduğuna dair gelen istihbaratı incelemekte olan Luke römorkör kaptanı olarak çalışan Tanith Shire adındaki genç ve güzel bir kadınla tanışmıştı. Süper silahın Darth Vader'in sancak gemisi olarak görev yapması planlanan muaazzam büyüklükte bir Yıldız Destroyeri olduğu ortaya çıkmış ve Tanith, Luke'un, Vader'in kendisi için kurmuş olduğu tuzaktan kaçmasına yardım etmişti.

Luke, Yavin 4'e döndüğünde o ve Asilerin, düzenlediği birkaç gece saldırısından sonra, Gece Canavarı olarak adlandırdığı kocaman ve insansı bir canavarla dövüşmüştü. Lazer ateşinden etkilenmeyen Gece Canavarının, Asilerin komuta merkezine çevirmiş oldukları tapınağı inşa etmiş kadim bir ırk olan, Massasilerin uzun süreden beridir uykuda olan muhafızlarından biri olduğunu anlamışlardı. Neyseki Luke, Güç'ü kullanarak bu varlığı sakinleştirmeyi başarabilmişti. Gece Yarattığı, Massassi'lerin torunlarına teslim edilmek üzere bir Asi nakliye gemisine bindirildi.

Bu olaydan kısa süre sonra yaralı bir Asi ajanı Aridus'dan döndü ve ancak bu sayede Luke, *New Hope'un* şu an yörüngesinde olduğu çöl gezegenine dair bir bilgi edinebildi. Ajanın anlattığına göre ışın kılıcı kullanan yaşlı bir adam onu bir stormtrooper birliğinden kurtarmıştı ve kurtarıcısı kendisinin Ben Kenobi olduğunu söylemişti. C-3PO ve Luke küçük bir kaçakçı gemisiyle Aridus'a gitti ve orada "Kenobi'nin" aslında Luke'u tuzağa düşürmek için Darth Vader tarafından kiralanmış bir aktör olduğunu öğrendiler.

Luke, *Vader'in, Death Star'ı yok eden pilotun kendisi olduğunu bildiği için mi yoksa oğlu olduğunu hissettiği için mi onu yakalamaya çalıştığını* merak ediyordu. Luke iç çekti. Anlaşılan babasıyla ilgili aklındaki soruların yarısının bile cevabını bulamayacaktı.

Luke'un odasının küçük penceresinden Aridus'a baktı. O ve C-3PO'nun küçük kaçakçı gezegeninden nasıl ayrıldıklarını ve kendilerini bilinmeyen ve çok daha tehlikeli bir bölgede bulmalarını hatırladı...

BÖLÜM 8

"Başımız dertte, Threepio," dedi Luke geminin kokpitindeki arızalı konsolu incelerken. "İmparatorluğun başaramadığını bu kaza başardı. Haberleşme, güç, ısıtma, hepsi gitti."

Luke ve C-3PO, Aridus'dan güçlkle kaçmayı başarmadan hemen önce bir İmparatorluk TIE avcı filosu onları görüp ateş açmıştı. Gemileri birkaç isabet almış ama Luke oradan geçen bir kuyruklu yıldızın peşine takılarak avcılarını atlatmayı başardı. Kuyruklu yıldız onları galaksi haritalarında bile görünmeyen bir yıldız sistemindeki çok büyük bir buz gezegeniyle çarpışma rotasına girene kadar inanılmaz bir hızda uzayda taşımaya devam etti. Gezegenin çekim gücü kuyruklu yıldızın çarpmadan önce parçalanmasına neden olmuştu ama Luke tüm marifetini sergileyerek bir acil durum inişi yapmayı başarabildi.

Şu anda gemisi kayalık bir uçurumun altındaki karla kaplı bir vadideydi. Luke nerede olduklarını bilmiyordu, motorlar tamir edilmeyecek derecede hasar görmüştü ve yardım çağırmak gibi de bir seçenekleri yoktu. Prenses Leia ya da Asi karargahındaki herhangi birinin onu aramasını beklemiyordu. Asiler muhtemelen onun hala Aridus'da olduğunu düşünüyorlardı. Buz gezegenine yaptığı bu tehlikeli yolculuktan haberlerinin olması mümkün değildi.

Pencereden dışarı baktı ve donmuş arazi üzerinde duvar gibi gelen koyu bulutları gördü. C-3PO'nun yanından geçti, geminin acil durum dolabını açtı ve orada izolasyonlu elbiseler ve soğuk hava hayatta kalma ekipmanları olduğunu görünce rahat bir nefes aldı. "Efendim, sensörlerim ısıda sürekli ve hızlı bir düşüş tespit etti. Korkarım gece oluyor," dedi C3PO.

"Daha da kötüsü Threepio," dedi Luke termal montlardan birini çıkarırken. "Ufka bak. Tipi yaklaşıyor."

Luke başına şapkasını geçirmekle meşgulken C-3PO'da pencereden baktı. Luke gergin droidin gelen fırtınayı gördüğünde paniğe kapılmasını bekliyordu ama tam aksi oldu. "Bu haliyle bile bu gemi bize bir ölçüde de olsa koruma sağlayacaktır, Efendi Luke. Üzerinizdeki termal kıyafetle bu korkunç buz gezegenine meydan okuyabilirsiniz," dedi güven veren bir ses tonuyla.

"Yakında göreceğiz, Threepio," dedi Luke. Aridus göreviyle ilgili bazı pişmanlıkları olsa da Tatooine'e benzeyen o gezegen kendisini fazla rahatsız etmemişti. Bu gezegende ise ısı güzel bir anıdan öte bir şey değildi.

Acil durum ısı kapsülünü küçük, silindirik şekilli bir ocağın içerisine koydu, cihazı zemine yerleştirdi ve yanına oturdu. Üzerindeki termal giysilere rağmen hayatı boyunca böyle bir soğuğa şahit olmamıştı.

"Daha kötü durumda da olabilirdik," dedi C-3PO, dışarıda süren fırtınaya rağmen neşesini korumaya çalışıyordu. "Kuyruklu yıldızın ıskat geçmek yerine bu sefil gezegene çarptığını bir düşünün." Pencereden dışarı geminin üzerini neredeyse tümüyle örtmüş karlara bakıp ekledi, "Üstelik, İmparatorluğun bizi arayacağı son yerde burasıdır. Öyle değil mi Efendi Luke?"

C-3PO küçük ocağın yanına kıvrılmış olan Luke'a baktı. Ocağın soluk ışığına bakmakta olan Luke titredi. "Bu...bu son sıcaklık... acil durum kapsülü," dedi kekeleyerek, "O da... biterse... ne kadar... dayanırım bilmem, Threepio." Nedenini bilmeden titreyen elini ışınkılıcına uzattı. Hala kemerini asılı

olduğunu bilmek bile içini rahatlatmıştı.

Babamın ışınkılıcı.

C-3PO bir süre sessiz kaldı, sonra devam etti, "Aşırı soğuk devrelerim üzerinde de etkisini göstermeye başladı anlaşılabilir. Dışarıda birşeylerin hareket etmekte olduğunu tespit ettiğime yemin edebilirim. Bir baksanız belki de iyi olur, efendi Luke..."

Luke titredi ve sönmüş ocağın yanında yere yığıldı.

Tanıdık olmayan bir sesle uyandı ve kokuyu ve yüzüne dayanmış olan yağlı kürkü farketti. Termal elbiseleri hala üzerindeydi ve büyük bir yaratığın üzerinde asılıydı. Ne kadar süredir baygın olduğunu ya da nerede olduğunu bilmiyordu, tek bildiği artık gemide olmadığıydı.

Bir gözünü açtı ama kımıldamadı. Bir tür buz mağarasında olduğunu gördü. İçinde bir jeneratör ve başka makinelerde vardı. C-3PO'nun kürklü başlıklı bir parka giymiş bir kızın yanında durduğunu görebiliyordu, yanlarında koyu renk sakallı ve seyrek saçlı bir adam daha vardı. Adamın boynunda geniş bir fular ve üzerinde de İmparatorluk subay üniforması bulunuyordu. Luke, kızın kendi yaşlarında olduğunu tahmin etti. Tek gözü açık halde kımıldamadan durdu ve adamın konuşmalarını dinledi.

"Bana itaatsizlik ettin, Frija," dedi adam, "Ve güvenliğimizi tehlikeye attın! Neyseki İmparatorluk valisi olarak sahip olduğum tecrübe bana ikimiz için de yetecek bilgi ve iradeyi sağlıyor."

İmparatorluk valisi mi? Luke adamın İmparatorluk bölgesinden neden bu kadar uzaklara geldiğine bir anlam verememişti.

Adam belindeki kınından bir tabanca çıkardı ve C3-PO'ya doğrulttu, "Droid, yaralı sahibini dışarıdaki fırtınaya at. Sonra da sökülme için geri gel."

C-3PO'nun cevap vermesine fırsat kalmadan kız araya girdi, "Baba, bu droide ya da sahibine zarar veremezsin! Onlarda bizim gibi Hoth'a düşmüşler. Bir tehdit değiller."

Hoth. Luke daha önce bu gezegenin adını hiç duymamıştı.

Kız, babasına daha da yaklaştı, eldivenli eliyle adamın bileğini tutup tabancasını yere indirdi. "Benim yaşlarımda bir arkadaşına ihtiyacım var! Genç ve... çekici birine..."

"Boş konuşuyorsun Frija!" dedi adam ve elini savurup bileğini kurtardı, tabancayı hala sıkıca tutuyordu. "Hayatta kalabilmek için yalnız olmalıyız! Bu sorunu da bir İmparatorluk valisine yakışır şekilde ortadan kaldırmalıyım."

"Baba, lütfen," dedi Frija. "Şu anki gibi yalnız olmamızı hiç istemedim. Arkadaşa ihtiyacım var..."

"Senin için neyin iyi olduğunu ben bilirim, Frija," dedi adam ve tabancasını Luke'un bulunduğu yere doğru savurdu. "Yarı donmuş genç bir aptal için güvenliğimizi tehlikeye atamam."

Luke yeterince görmüş ve duymuştu. Sol bacağını yaratığın üzerinden çekip kurtardı ve daha sonra da silahlı adama doğru atıldı. Luke adamı boynundan ve omuzlarından yakaladı ama adam şaşkıncu bir hızla hareket ederek hızla eğildi ve Luke kendisini yerde buldu.

Yere çarpan Luke inledi. Hala zayıf olduğunu anlamıştı. Kendini toparlamaya çalışırken adam silahı ona doğrulttu.

"Bu girişimin sana tek bir şey kazandırdı, aceleci baş belası," dedi adam. "Hoth'un gece fırtınasında donarak ölmek yerine tabancayla öldürülmek."

Ama adamın tetiği çekmesine fırsat vermeden Luke kolunu şaşkıncu bir hızla savurup kendi silahının tetiğine bastı. Adamın elindeki tabanca dağıldı.

Adam şaşkın halde bir boş eline bir de Luke'un silahına baktı. "Bu... bu da ne?"

"Bir ışıklılcı," dedi Luke. "Jedi Şövalyelerinin silahı... bence bunları hatırlayacak yaşta birisin." Işıklılcı elinde ve gözleri de adamın şaşkın yüzünde olduğu halde Luke seslendi, "Threepio, iletişim cihazlarını bul ve yardım sinyali gönder."

"Bunun imkansız olduğunu göreceksin, genç kahraman," dedi adam kaşlarını çatarak. "Hoth'ta hapis kaldın."

"Sen dediğimi yap, Threepio. İletişim cihazını bul. Acil durum sinyal frekansımızdan yapacağın bir kaç uyarı İmparatorluğun dikkatini çekmeden bizimkilere erişecektir."

Threepio teknik ekipmanlardan oluşan bir yığına doğru giderken adamda Luke'a bakarak konuştu, "Genç ahmak. Kimse tarafından fark edilmek gibi bir tehlike yok."

Az sonra C-3PO ekipmanların yanından geri döndü, "İletişim cihazını buldum efendim. Fakat bizim gemimizdeki gibi bu da ağır hasar almış halde."

"Diğer tüm ekipmanların iyi durumda. Anlaşılan Hoth'ta diğerlerinden uzak kalmayı sen seçmişsin," dedi Luke adama bakarak.

Adamın yüzü buruştu. "Ve sen de gelip huzurumuzu bozdun."

Frija başlığını açıp yüzünü ortaya çıkardı. Luke gözlerinin ne kadar güzel olduğunu fark etti, böyle soğuk bir mekana garip şekilde çok güzel uyum sağlamış olan buz mavisi gözler. Kızın bu kadar güzel olduğunu görmek onu şaşırtmıştı, özellikle de babasının ne kadar aksi olduğu dikkate alınırsa. Işın kılıcını kapattı ama yaşlı adamı dikkatle izlemeye devam etti.

"İstese seni öldürebilirdi ama öldürmedi. Bu da tehlikeli olmadığını gösterir," dedi Frija babasına bakarak.

"Sadece gelişi bile senin bana karşı çıkmaya yetti, evladım," dedi adam üzgün halde. "İmparatorluğu kendimizi korumak için terkettim, herşeyi mahvedecek olan bu gence ilgi duymanın nedeni de yalnızlıktan başka birşey değil." Luke'a öfkeli ve meydan okur bir edayla baktı.

Luke kalın kapılı, kapalı bir kabin farketti. İşaret ederek, "Onu şuraya kilitle, Threepio. Bir fikrim var..." dedi.

Ertesi sabah, Luke ve Frija mağaradan dışarı çıktıklarında gökyüzü açıktı. Bir çift tauntaun'a binmişlerdi, Hoth'ta yaşayan yarı sürüngen yarı memeli canlılar. Luke kendisini geminin enkazından mağaraya taşımış olan aynı tauntaun'a biniyordu. Frija onu tekrar gemisine götürmeyi kabul etmişti ama Luke henüz bu yolculuğun nedenini ve yanlarında da neden iki boş çuval götürdüklerini

açıklamamıştı.

"Threepio ve beni bulduğunuzda evinden bu kadar uzakta ne yapıyordun?" diye sordu Luke buz gibi rüzgar yüzünü yalarken.

"Sadece dolaşmaya çıkmıştım," dedi Frija. "Arada bir yaparım, zaman geçirmek için. Geldiğin yerde de hiç böyle geziye çıkar mıydın?"

Luke parlak zeminde gözlerini kısarak uzaklara bakarken eski landspeeder'ını hatırladı. "Evet, ama orası daha sıcaktı. Hem de çok daha sıcak." Güldü. "Frija, beni kurtardığın için sana teşekkür etmeye fırsatım olmadı."

"Az kalsın kurtaramıyordum. Geminizi bulduğumda yanına gelip pencereden içeri baktım. Droidin seni uyandırmaya çalışıyordu. Başta yardım etmek istedim ama sonra babamın nasıl tepki vereceğini düşündüm. Sonra tekrar tauntaun'a bindim ve uzaklaştım."

"Ama geri döndün," dedi Luke. "Neden?"

Frija'nın tauntaunu homurdadı ve kız hayvanın boynunu okşadı. "Çünkü ben babam gibi değilim," dedi. "Ölmene izin veremezdim."

Luke gülümsedi. "Çok cesursun."

"Çok nazıksın," dedi kız üzgün halde. "Aslında seni bencilce nedenlerden dolayı kurtardığımı inkar edersem yalan söylemiş olurum. Dün gece tauntaunun üzerinden babama saldırana kadar senin baygın olduğunu zannediyordum ama anlaşılan sen uyandın ve söylediklerimi duydun, genç ve çekici birine ihtiyacım olduğunu. Bana arkadaşlık edecek birisine."

Luke'un yüzü kızardı. "Evet," dedi. "Bunu söylediğini duydum."

"Ama ben sadece herhangi birisinden bahsetmiyorum," dedi Frija çabucak. "Seni bulduğuma gerçekten de çok sevindim."

"Ben de öyle," dedi Luke, kızdan gittikçe daha çok hoşlanıyordu.

"İşte gemin," dedi Frija, bulduklarını yerin altındaki beyaz bir vadide bulunan gri bir noktayı işaret ederek. Bir kaya çıkıntısının üzerinde duran geminin bir bölümü karla kaplanmıştı.

Tepeden enkaza doğru inerlerken Luke konuşmaya devam etti, "Neden baban Asi İttifakına sığınmayı denemedi, Frija?"

"İki taraftan da nefret eder."

Luke, Frija'ya baktı, bir açıklama yapmasını bekliyordu ama yapmadı. Babasının eylemlerinin nedenini merak etse de çok fazla soruyla Frija'yı bunaltmak istemiyordu.

Az sonra Frija sessizliğine son verdi. "İletişim cihazı yüzünden özür dilerim, Luke. Babam buraya ilk geldiğimiz gün parçalandı."

Luke başını iki yana salladı. "Hem İmparatorluk hem de Asilerden uzak durmak konusunda ne kadar kararlı olduğu anlaşılıyor. Ama sanırım bu soruna bir çözüm buldum, özellikle de o kilitli halde olduğu ve müdahale edemeyeceği için."

Tauntaunları kaza mahalline yaklaşıırken Frija sordu, "Luke, sana yardım etmek için babama karşı çıkmaya hazırım ama burada ne yapıyoruz?"

"Bizim geminin iletişim cihazı da en az sizinki kadar kullanılmaz halde," dedi Luke. "Ama ikisinin parçalarını kullanarak bir tanesini çalışır hale getirebileceğimizden eminim."

Tauntaunlardan inip gemiye girdiler. İçeri girdiklerinde Frija kenara çekildi ve Luke'da ihtiyaç duyduğu parçaları çıkarmaya başladı. Dondurucu soğuğa rağmen Luke yüzünün yan tarafına vuran Frija'nın nefesinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Luke'un gerekli malzemeyi toplaması fazla zaman almadı. "Hepsi bu Frija. Bu enkazın iletişim cihazından topladığımız parçaları mağaradaki sizin cihaza takarsak sanırım Asi İttifakına bir mesaj gönderebiliriz," dedi Luke.

"Seninle çalışmak harika birşey, Luke," dedi Frija. "Babamın istediği gibi yapayalnız durmak yerine ortak bir amacı paylaşmak."

Frija parçaların tauntauna taşınmasına ve Luke'un beraberinde getirdiği çuvallara yüklenmesine yardım etti. "Bugün ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin," dedi. "Seninle birlikte olmak ve işe yarar birşeyler yapmak."

"Hoth, İmparatorluktan saklanmak isteyenler için mükemmel bir yer, Frija," dedi Luke çuvalları bağlarken, "Ama senin gibi genç bir kızın burada yalnız kalması..."

Bir adamın sesi sözünü yarıda kesti, "Babasının bileceği iştir! Ki onun işine de son kez burnunu sokuyorsun!"

Luke ve Frija dönüp baktıklarında kaçak İmparatorluk valisinin üzerlerindeki bir kaya çıkıntısından kendilerine baktığını gördüler. Valinin elinde bir tüfek vardı.

Luke'un valinin nasıl kaçtığına dair bir fikri yoktu. C-3PO'nun hala sağlam olmasını umut etti.

"Baba, bizi rahat bırak!" diye bağırdı Frija. "Luke'a yardım ettiğim için memnunum."

"Çok geçmeden tüm Asi arkadaşlarını buraya getirecek, Frija. Peşlerinden İmparatorluğun gelmesi de uzun sürmez. İmparatorluğu terk etmeme sebep olan savaşı Hoth'a da getirecek! Bana daha sonra teşekkür edersin kızım."

Vali silahını Frija'dan bir kol mesafesi uzakta duran Luke'a çevirdi. Valinin silahın tetiğini çekmesiyle kızın kendisini Luke'un üzerine atması bir oldu. "Hayır!"

Lazer ikisinin tam ayağının dibine düştü ve patlamanın sesi tüm vadide yankılandı. Luke hemen ayağa kalktı ve Frija'yı da yerden kaldırdı.

"Frija! Az kalsın benim yüzünden vurulacaktın!"

"Sana zarar vermesine izin veremezdim, Luke!" dedi Frija. "Yakınımda durursan sana ateş etmeye cesaret edemez!"

"Bu riske giremem," dedi Luke. Tauntaunları işaret etti. "Hemen git buradan Frija. Valinin bu silahı nereden bulduğunu bilmiyorum ama onun istediği benim, sen değilsin. Onunla başa çıkabilirim."

Frija bir an için tereddüt etti. Sonra da Luke'un tauntaun'unun dizginlerini tuttu ve üzerine atladı.

"O buz mağarasının her köşesine silah sandıkları sakladım, Skywalker. Beni kilitlediğiniz yerden de o sayede çıktım. Asilerin ve İmparatorluğun bizi burada da bulacağını biliyordum." Nişan aldı ve tekrar ateş etti.

Luke kenara atladı ve lazer donmuş zemine isabet etti. Vali bir kez daha ateş etmeye hazırlanırken Luke oldukları yerde duran Frija ve tauntaun'a baktı. "Adam delirmiş!" dedi Luke. "Hemen bu parçaları Threepio'ya götür! Ben babamı oyalıyorum!"

"İletişim cihazı parçaları," dedi bunu duyan vali.

Frija topuklarını tauntaunun böğrüne vurdu ve dizginlerini tuttuğu diğer tauntaunu da yedeğine aldı. Tam hayvan gemi enkazından uzaklaşmaya başlamıştı ki bir silah sesi daha duyuldu.

Lazer, Frija'yı tam sırtından vurmuştu. Bineğinden düştü ve karın içinde yığılıp kaldı.

Luke bağırdı.

Vali silahını indirdi. "Frija!" diye bağırdı. "Hayır! Parçaların olduğu çuvalı vurmam istemiştin."

Luke öfkeden delirmişti. Valiye doğru koşarken ışınkılıcını açtı. Vali ışınkılıcının vınlanmasını duydu ve döndüğünde Luke'un gelmekte olduğunu gördü. "Onu bu gezegende tutmayı o kadar istedin ki sonunda onu öldürdün," dedi Luke valiye bakarak.

"Bu senin hatan, kızımı bana karşı kışkırttın!" diye cevap verdi vali. "Onu vurmam senin suçun... şimdi de ölme sırası sende." Tüfeğini doğrulttu.

Luke'a kılıcını savurmaktan başka seçenek kalmamıştı. Vali tam tetiği çekerken kılıçta silahın namlusunu biçti. Kılıç valinin sağ kolunun üzerini ve gömleğinin kolunu sıyrıp geçerken ateş eden silah da geri tepti.

Vali kara yığıldı ve hareketsiz kaldı.

Luke valinin yanında gelip durdu. Adamı öldürmek değil sadece silahını etkisiz hale getirmek istemişti. Luke, tüfeğin ateşinden nasıl kaçtığına kendisi bile hayret etti, ama asıl valini göğsündeki yırtık gömlekten gördüklerine şaşırılmıştı.

Kablolar mı?

Luke cansız bedeninin yanına çöktü. Valinin açık yarısından kabloların dışında başka parçalarında çıktığını görebiliyordu. Luke, valinin sağ elinden sıyrılmış olan sentetik etin altındaki metal parmak ve eklemleri farketti.

O... bir tür droidmiş.

"Luke?"

Bu Frija'ydı, düştüğü yerden kısık bir sesle onu çağırıyordu. İki tauntaunda kızın hemen yakınlarında durmuştu, kaçmamışlardı.

Valiyi orada bırakan Luke karın üzerinde kızın yanına koştu. Yanına gelip diz çöktüğünde kızın

ellerinden birindeki kablo ve metal parmakları gördü.

Frija yerden kalkmaya çalışıyordu. Luke onun buz mavisi gözlerine baktı. İlk başta ne diyeceğini bilemedi. Sonra da kızın dudaklarının titrediğini gördü.

"Frija," dedi. "Sana ya da babana birşey olmasını istememiştim."

"Kendini suçlama, Luke!" dedi Frija. "İkimizde İmparatorluk teknisyenlerinin yaptığı mekanik varlıklarız." Öksürdü, soğuk havada ağzından buharlar çıkıyordu.

Luke kolunu kızın arkasına koyup başını ve omuzlarını kaldırdı. Onu kendine yakın halde tutarken kız devam etti, "Bizler yem olarak hazırlandık... Asi saldırısından kaçabilmeleri için gerçek vali ve kızının yerine geçecektik." Kaşlarını kaldırdı. "Belki de fazla mükemmel programlandık. Babamın hayatta kalma dürtüsü o kadar güçlüydü ki sonunda kaçmaya karar verdi." Tekrar öksürdü. "İmparatorluk beni ve babamı Asilere hedef olalım diye tasarladı. Bu yüzden iki taraftan da nefret ediyordu."

Luke başını iki yana salladı. "Eğer buraya düşmeseydim, Frija, ikinizde huzur içerisinde yaşamaya devam edecektiniz."

"Hayır," dedi Frija. "Sadece yaşıyorduk. Uzun süre yaşamak için tasarlanmadık." Elini kaldırdı ve mekanik parmaklarını Luke'un montunun kollarına bastırdı.

Luke elini uzattı ve kızın elini avucunun içine aldı.

"Sen bana eğlence ve bir amaç sağladın," dedi Frija. "Buraya geldiğin için üzülme. Bunun için sana teşekkür ederim."

Tekrar öksürdü, Luke elinin zayıfladığını hissetti.

"İletişim cihazını tamir et," dedi Frija, "Ve dostlarını çağır. Babam seninle savaştığı için çok üzgünüm... ama Hoth'a geldiğine çok memnun oldum."

"Seni tanıma fırsatına eriştiğim için ben de çok memnun oldum, Frija."

Frija gözlerini kapattı ve başı arkaya düştü.

Luke, Frija'yı tutarak bir süre orada bekledi. Kararan gökyüzünden tekrar kar tanelerinin düşmeye başladığını fark etmemişti bile. Ardından C-3PO'nun kendisine seslendiğini duydu.

C-3PO valinin mağaradan kaçmasını engellemeyi başaramasa da izlerini takip ederek kaza mahalline kadar gelmeyi başarmıştı. Luke'un sağ salim olduğunu görünce rahatladı, Luke'un kendisine Frija ve babasının mekanik varlıklar oluşunu ve buraya gelişlerine babasının neden bu kadar tepki verdiğini anlatmasını ilgiyle dinledi.

"Neyseki Frija'da babası gibi nefret dolu değilmiş, efendim. Sizin yanınızda olmaktan çok mutlu görünüyordu," dedi C-3PO.

"Onun sayesinde Hoth'tan kısa sürede gitmiş olacağız, Threepio," dedi Luke. Frija'nın bedenini dikkatle yerden kaldırdı.

C-3PO, Frija'nın robotik ellerini farkettiler. "Çok dikkat çekici," dedi. "Sanırım İttfak bilimadamları

insan taklidi bu robotu incelemekten çok memnun olacaklardır."

"Ama bu olmayacak," dedi Luke. Yüzündeki üzgün ifadeyi görmemesi için başını altın renkli droiden çevirdi. "Onu buraya gömeceğim. Babasını da."

Luke ve C-3PO tauntaunlarla buz mağarasına döndükten sonra Luke ileşitim cihazını kısa sürede tamir etmeyi başardı. İttifaka nerede olduklarını bildirdi ve karargahlarını bu uzak buz gezegenine taşımayı teklif etti. Kısa sürede tekrar dostlarıyla biraraya gelmişti ve İttifak Mühendis Birliği hemen işe koyuldu ve ilk buz mağarasını genişletip pek çok yenisini de inşa ettiler.

Mühendislere kaza mahallinin yakınındaki, çoktan kar katmanlarının altında kaybolmuş olan, iki mezardan bahsetmedi. Amcasının Tatooine'deki mezarlıktan ailesine ait mezar taşlarını neden kaldırdığını hala tam olarak anlayamasa da Frija'nın anılarıyla yaşamının kendisini Hoth'ta onun adına zaman içinde yok olup gidecek bir anıt dikmekten daha çok mutlu ettiğinin farkına vardı.

İki mezara da bir işaret koymamıştı.

BÖLÜM 9

"Yardım edin!" diye bağırdı bir kadın ormanın içinden. "Lütfen! Birisi yardım etsin!"

Luke bir yabancının sesini duyduğuna şaşırmişti. Çünkü *Millenium Falcon'un* sensörleri bu orman gezegeninde herhangi bir medeniyetin varlığını tespit edememişti, o nedenle de zeki yaşam türleriyle karşılaşmayı beklemiyordu. Hiç tereddüt etmeden döndü ve yoğun bitki örtüsünün arasında kadının sesinin geldiği yöne doğru koşmaya başladı.

Luke, Han Solo, Chewbacca, C-3PO ve R2-D2 *Falcon'la* birlikte Yavin 4'deki eski üslerini alelacele tahliye eden Asi filosuna eşlik ediyorlardı. Filoyu, doğruca Hoth buz gezegenindeki yeni üslerine sıçramalarını sağlayacak bir hiperuzay sıçrama noktasına doğru götürüyorlardı. Ne yazık ki hiper uzayda diğer gemileri takip etmeye kalktıklarında *Falcon'un* rota bilgisayarı sapıttı. *Falcon*, bilinmeyen bir sektörde hiperuzaydan çıktı ve mürettebatı da rota bilgisayarı ve hiperiticileri tamir edebilmek için bilinmeyen bir gezegene iniş yapmak zorunda kaldılar.

Han daha inişe geçmeden önce bile bu gezegene hiç ısınamamıştı. En huzurlu gezegenlerde bile belanın bir şekilde onları bulduğunu ifade etmiş ve Luke'u çevrede biraz keşif yapıp *Falcon'da* çalışmalarına mani olacak nahoş birşeylerin olup olmadığını görmeye ikna etmişti. Luke başta sadece garip ve güzel bitkiler, yüksek ağaçlar ve birkaç küçük ve zararsız hayvan bulabilmişti. Han'ın endişelerinin yersiz olduğunu düşünmeye başlamıştı ki bu düşünceleri duyduğu bir kadın çığlığıyla bir anda dağılıp gitti.

Luke bir açıklığın kıyısına varabilmek için devasa bir ağacın kalın ve mantarlarla kaplı köklerinin üzerinden atladı. Bir anda kendisini gözleri olmayan, koca kafalı ve ağızlı vahşi bir bitkinin karşısında buldu. Uzun kırbacı andıran dokunaçları başının altından uzanıyordu ve dokunaçlarından birini dehşet içerisindeki bir kıza dolamıştı. Beyaz tenli, sarı saçlı bir kızdı ve üzerinde hayvan derisinden yapıldığı anlaşılan giysiler bulunuyordu. Onu tanıdığını fark edince Luke şaşkınlıktan ne yapacağını bilemedi.

Tanith Shire?

Öpüşükleri Kabal uzaylimanında yolları ayrıldıktan beri onu bir daha görmemişti. O zaman daha uygun bir kıyafet giyiyordu.

Luke ışıklılcını açtı ve etobur bitkiye saldırdı. Kılıcı dokunaçlarından birini kesti ama bitki bir diğerini savurup bileğine öyle sert vurdu ki kılıcı elinden düştü. Işıklılcı orman zeminine düşerken Luke güçlü canavarın onun ayaklarını yerden kestiğini fark etti.

Dokunaçlar Luke'un bedenini sarıp sıkmaya başlamıştı. Sağ elini tabancasının kınına uzatmayı başardı ama canavar iki kolunu da bedenine yapıştırdı. Elini tabancaya uzatabilmek için çırpınırken parmaklarını da açabildiği kadar açmıştı.

Luke'un Güç konusunda hala öğrenmesi gereken çok şey vardı. Daha Güç'ü kullanmaya kalkışmamış olsa da silah bir anda uçup avucuna girdi. Canavar onu sıkmaya devam ederken Luke tabancanın tetiğine asıldı.

Canavarı yakın mesafeden vurdu. Yaratık tiz bir çığlık attı ve dokunaçları gevşedi. Luke yerde yuvarlanarak canavardan uzaklaştı. Ayağa kalkmaya çalışırken hayretle kızın ormana doğru kaçmakta

olduğunu gördü.

"Tanith," diye bağırdı Luke. "Ne yapıyorsun? Geri dön!" Ama kız durmadı. Acaba kız şokta mı yoksa yaralı mı diye düşünen Luke ışınkılıcını aldı, tabancasını kınına koydu ve peşine düştü.

Luke, Tanith'in bu orman gezegeninde ne işi olduğuna bir anlam veremiyordu. Kendisinden neden kaçtığını da anlayamamıştı. *Acaba beni tanımadı mı?*

"Tanith!"

Luke koşarken bitkilerin geniş yaprakları da yüzüne çarpıyordu. Bitkilerin arasında çoktan Tanith'i gözden kaybetmişti. Şemsiyeyi andıran yüksek bir mantarın altında durduğunda onu tekrar gördü. Kız doğruca uçurumun kenarına doğru gidiyordu.

"Hayır!" diye bağırdı Luke arkasından koşarken. Kız tam kenarda durdu ve döndü, Luke onun yüzündeki korkuyu görmüştü. Luke ileri doğru atıldı, onu uçurumun kıyısından geri çekebilmek için kolundan tuttu, fakat kız dengesini kaybedip geriye doğru düştü ve Luke'u da beraberinde götürdü.

Uçurumdan aşağıya düşüp hızla akan bir nehre daldılar. Tatooine'de büyümüş olan Luke yüzme konusunda pek iyi sayılmazdı ve yüzeye çıkabilmek için oldukça çaba harcaması gerekti. Tanith'in onun önünde olduğunu gördü, ıslak saçları yüzünü örtmüştü. Akıntı onları sürüklerken Luke kızın yanına doğru gitti ve onu kolundan tuttu.

"Tanith! Dayan! Seni tuttum!" onu kıyıya doğru çekti ve nihayet dışarı çıkabilecekleri sığ bir yere ulaştılar. Kıyıya çıktıklarında sonunda kızın yüzüne dikkatle bakabildi. Gözleri korku dolu olsa da yüzünün ne kadar güzel olduğunu görebiliyordu.

Ama hatırladığı kız bu değildi.

"Sen Tanith Shire değilsin," dedi Luke, en az kovaladığı kız kadar şaşırılmıştı. Kız korku içerisinde ondan uzaklaştı. Koyu renkli uzun saçları, zarif bir yüzü ve Luke'u etkisi altına alan griye çalan mavi gözleri vardı. Neden onu tanıdığı bir kıza benzettiğine anlam veremiyordu, sadece ilk gördüğünde değil nehre düşene kadar da onun bir başkası olduğunun farkına varamamıştı.

Kız, onu dikkatle süzmeye devam etti. Luke nehrin kıyısında kızın yüzüne bakarken başının dönmeye başladığını hissetti. "Neler dönüyor burada?" dedi. "Kimsin sen? Neden senin Tanith Shire olduğunu zannettim? Aslında ona hiç benzemiyorsun."

"Ben S'ybll," dedi kız titreyen bir sesle. "Korkarım dünyanın atmosferi bazen gereğinden daha yoğun olabiliyor. Yabancılara bu çok ağır gelir ve kimi zaman hayaller görmeye başlarlar..."

"Benim aklımın karıştırdığı kesin," dedi Luke. Başını kızdan çevirip ormana baktı. "Seni tümüyle farklı birine benzettiysen acaba gördüklerimin daha ne kadarı hayal gücümün eseriydi? Sürekli acaba gördüklerim gerçek mi yoksa değil mi diye düşünmek gerçekten de ciddi bir sorun!"

Etrafa bakmaya devam eden Luke az ilerisinde yüksek bir ağacın gölgesinde duran İmparatorluk stormtrooper'ını farkettiler. Beyaz zırhlı asker tüfeğini o ve silahsız kızın bulunduğu yöne doğrultmuştu.

Luke hiç düşünmeden harekete geçti, kılıcını kemerinden çekti, açtı ve askere doğru sıçradı. Luke'un kılıcı askerin plastoid zırhını kesip geçerken asker olduğu yerden kıvılcıdamamıştı bile. Luke

yere düşen zırhın içinin aslında odun parçalarıyla doldurulmuş olduğunu hayretle gördü. Zırh ve odunlar büyük bir gürültüyle yere saçıldı.

Luke ayağının dibinde kümelenen yığına baktı. "S'ybll? Bu boş bir stormtrooper zırhı. Neden...?"

"Onu oraya ben koydum, Luke, yabancıları uzakta tutması umuduyla," dedi S'ybll yerdeki zırhın yanından geçerken. "Evim az ileride."

Az önce bana adıyla mı hitap etti? Luke, S'ybll'a adını söylediğini hatırlamıyordu ama bu durumu çözmesi gerektiğine karar verdi. "Yabancılar mı?" diye sordu kızı takip ederken. "Ne tür yabancılar?"

"Gezegenim tropikal bir cennete benzer ama pek çok tehlike mevcuttur... vahşi hayvanlar ve daha niceleri."

"İyi de boş bir stormtrooper zırhı onlara karşı ne işe yarar ki?" diye sordu Luke şüpheyle.

"Kimi zaman yarıyor," dedi S'ybll. "Belki de aptallık. Yine de... bir kadının tek başına evini savunması kolay değil." Orman zemininden yükselen kadim bir yapıdan geriye kalan harabeleri işaret etti. Yapıda kimisi hala ayakta olan geniş payandalarla desteklenmiş bir sıra sütunun bulunduğu yere çıkan taş basamaklar göze çarpıyordu. Diğer sütunlar ise yerlerdeydi. Büyük çoğunluğu zamanla yıkılmış gibi görünse de içlerinden bazılarının kasıtlı olarak yıkıldığı belliydi.

Zamanın yıprattığı bu yapıya bakan Luke, Yavin 4'de terk ettikleri üssü hatırladı. Birkaç stormtrooper zırhı daha görünce ister istemez heyecanlandı. "Evin burası mı S'ybll?" diye sordu.

"Bir harabeyi ev olarak kullanmam sana garip mi geldi?"

"Hayır, S'ybll. Tesadüfi. Yakın zaman kadar Asi İttifakı karargahı da buna benzer bir yerdi." Bu kelimeler ağzından çıkar çıkmaz Luke, Asilerle bir bağlantısı olduğundan S'ybll'a bahsedip bahsetmediğini hatırlayamadığını fark etti. Gözlerini ovuşturdu ve boş zırhları işaret etti. "Bana garip gelen bu kadar zırh olduğu halde bir tane bile stormtrooper olmaması. İçlerindeki adamlara ne oldu?"

"Sana gezegenimin görüldüğü gibi bir cennet olmadığını söylemişim, Luke," dedi S'ybll, Luke'u harabelerin yakınındaki bir açıklığa doğru götürürken. "İmparatorluk askerleri buraya keşfe geldiler ve buranın ne kadar tehlikeli bir dünya olduğunu öğrendiler."

Açık alanda İmparatorluğa ait Lambda-sınıfı bir mekik duruyordu. Üzeri yosun ve bitkilerle kaplanmış olan aracın dış yüzeyi harap haldeydi. Fakat kanatları kalkık durumdaydı ve hem iniş takımları hem de rampası açıktı.

"Bu araç kaza yaptırı için böyle hasar almamış, S'ybll," dedi Luke kokpitin dağılmış saydamçelik kanopisini gösterirken. "Bu delik dışarıdan açılmış. Bunu yapan oldukça korkunç birşey olsa gerek." S'ybll'e döndü ve yüzündeki endişeli ifadeyi farkettiğinde geri adım attı. Yorumuna açıklık getirmek için devam etti, "Önce boş stormtrooper zırhları, şimdi de perişan halde bir İmparatorluk mekiği! Ev döşeme tarzın oldukça farklı, S'ybll."

"Bu araç ben bu harebelere yerleşmeden çok uzun süre önce buraya inmiş, Luke Skywalker," dedi S'ybll asabi şekilde. "Bu askerlere ne olduğunu bilemem, ben sadece boş zırhlarını vahşi hayvanları uzak tutmak için kullanıyorum."

Luke yutkundu. "Ben şaka yapıyordum, S'ybll," dedi. "Seninle dalga geçmek istemedim. Ama o gemiyi bu hale getirebilmiş birşeye karşı işe yarayacağından şüpheliyim."

Beklenmedik şekilde S'ybll, Luke'un yanına geldi ve kollarını ona doladı. "Gezegenim tehlikelerle dolu, Luke. Beni koruyacak birine ihtiyacım var. Senin gibi birine."

Luke, S'ybll'in bu davranışına şaşırsa da ondan uzaklaşmak için bir harekette bulunmadı. Çenesiyle İmparatorluk mekiğini işaret eden kız devam etti, "İmparatorluk gemisinin başına gelenleri görüyorsun, Luke. Bunu yapan her an geri gelebilir. Korunmaya ihtiyacım var."

"Ama, S'ybll..."

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı kadın ve iyici sokulup onu öptü.

Luke ondan uzaklaştı. "S'ybll, lütfen," dedi. "Sana yardım etmek için elimden geleni yaparım. Ama benim başka sorumluluklarımda var. Arkadaşlarıma karşı. Asi İttifakına... ve..."

S'ybll bir anda gözyaşlarına boğuldu. Daha ona neden ağladığını sormasına fırsat vermeden kız döndü ve mekikten uzaklaşarak harabelere doğru koşmaya başladı.

Afallayan Luke mekiğin yanında bir an kalakaldı, ardından da S'ybll'in gittiği yöne doğru koşmaya başladı. Ancak o zaman havanın kararmaya başladığını farkedebilmişti. "S'ybll," diye bağırdı. "Nereye gittin? Seni üzmemek istemedim ama arkadaşlarımı burada terk edip..."

Luke eski sütunlardan birinin arkasından bir silüetin geçtiğini gördü. Önce onun S'ybll olduğunu zannetti ama az sonra devasa canlı harabelerin ardından çıkıp kendisini gösterdi.

İnsansı bir yaratıktı, yaklaşık üç metre yüksekliğindeydi, yeşil derili, uzun kollu ve iri gövdeliydi. Azı dişlerine ve sürüngen gözlerine sahipti. Luke canavarı hemen tanıdı. Bu, ya daha önce Yavin 4'de karşılaştığı Gece Canavarıydı ya da onun ikiziydi.

Yaratık kükredi ve Luke'a saldırdı. Luke geri sıçradı ve kaçmaya başladı. Zihnini kullanarak canavara erişmeyi denedi ama herhangi bir bağlantı sezemiyordu. Omuzunun üzerinden baktığında yaratığın koca bir kayayı kaldırıp ona fırlattığını gördü.

Luke hemen kendisini devrik bir sütunun arkasına atıp uçan kayanın hışmından kurtuldu. Kaya sütuna çarptı ve Luke kaçmaya devam etti. Önce tabancasını çekmeyi düşündü ama sonra vazgeçti. Sadece Gece Canavarı'na lazer işlemediği için değil, S'ybll'in saklandığı yeri bilmediğinden de bu kararından vazgeçmişti, kazayla ona bir zarar verebilirdi.

"S'ybll," diye bağırdı Luke kaçarken. "Neredesin?"

Canavar hızla arayı kapıyordu. Gece Canavarına tıpatıp benzese de Luke bunun Yavin 4'de bir nakliye gemisine bindirdiği yaratıkla aynı olmadığından emindi. Yavin 4'de karşılaşmasından hemen sonra bu kadar uzaktaki bir dünyada aynı yaratıkla tekrar karşılaşmak... böyle bir şeyin olma ihtimali yok gibi birşeydi.

Telsizini hatırlayan Luke, Han ve Chewie'den yardım istemeye karar verdi. Kaçmaya devam ederken elini kemerine uzattı.

Telsiz gitmişti.

Herhalde S'ybl'l'a birlikte nehre düştüğümde kaybettim!

Canavar başka bir kayayı daha kaldırıp ona fırlattı. Taş Luke'un hemen ilerisinde yere düştü.

Luke kayanın üzerinden atladı ve harabenin yanından koşmaya devam etti. Yapının temelinin bir parçası olan yüksek ve pürüzlü bir duvara denk geldi, zıpladı ve duvara tırmanmaya başladı. Canavarın da onu takip edeceğini umarak ışıklılcını hazırda bulunduruyordu. Fakat o bir çıkıntıya tutunup kendisini yukarı çekmeye çalışırken tuttuğu parça elinde kaldı.

"Hayır!" diye bağırdı sırtüstü yere doğru düşerken. Canavarın tam altında olduğunu ve onun kollarına düşeceğini zannediyordu. Aksine tüm hızıyla yere çarptı. Çarpmanın asıl şiddetine bacakları ve sırtı maruz kalsa da kafası da bu düşüşten nasibini almıştı.

Düştüğü yerden bir toz bulutu yükseldi, dümdüz yere uzandı. Güçlkle gözlerini açtığında tepesindeki gökyüzünün şimdi de koyu mavi olduğunu gördü.

İnleyerek yan tarafına döndü ve başının arkasını ovaladı. Bütün kemikleri sızlasa da anlayabildiği kadarıyla içlerinde kırılan yoktu.

Sonra canavarı hatırladı. Hemen ayağa kalkması gerektiğini biliyor...

"Luke."

Bu bir erkek sesiydi. Hala aklı başına gelmemiş olan Luke yerden kalkıp başını çevirdiğinde az ileride duran cübbeli bir adamın silüetini gördü, hala ayakta duran bir sütunun gölgesinde. Luke etrafa bakıp canavarın nerede olduğunu görmeye çalıştı.

"Tehlike geçti, evlat," dedi cübbeli adam, "Ama yeni arkadaşın konusunda endişeliyim." Adam karanlıktan çıktı.

Bu Ben Kenobi'ydi.

"Ben?" dedi Luke hayretle. "Ama nasıl...?"

"Ben her zaman senin yanındayım, genç Luke," dedi Ben. "Anlaşılan ani gelişim seni tehdit eden yaratığın da kaybolup gitmesine neden oldu. Peki ya yeni arkadaşın ve onu tehdit eden tehlikenin ne olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Yeni arkadaş mı? Luke'un, Ben'in kimden bahsettiğini anlaması uzun sürmedi. "S'ybl'l mi?" dedi.

Ben başını salladı.

"Ben... hala kendimi toparlayabilmiş değilim," dedi Luke ayağa kalkmaya çalışırken, tedirgin şekilde etrafına bakındı. "Nasıl olur da geçmişimdeki bir canavar buraya gelebilir? Şimdi nereye gitti?"

"Burada pek çok canavar var, Luke," dedi Ben omuz silkerek. "Böylesine cenneti andıran bir dünyada bile. Bu yüzden yeni arkadaşın S'ybl'l'ın sana ihtiyacı var. Bu yüzden onun yanında olmalısın."

Luke başını iki yana salladı. "Han... droidler... Chewbacca... Hepsi beni bekliyor, Ben."

"Onlarla daha sonra ilgilenirsin, evlat. Őu an için dűŐunmen gereken kiŐi S'ybll'dir. Onu bul."

"Canavar ortaya çıkmadan önce saklandı," dedi Luke, Ben'e dođru aksayarak yűrűrken. Harabelere bakarak devam etti, "Burada mı Ben? Burada kalmamı mı istiyorsun?"

Ama Ben kaybolmuştu.

"Yardım et," dedi Luke. "Hiç...halim... yok." Bacakları titredi ve yere yığıldı.

"B...Ben?"

Luke gözlerini açmaya çalıŐtı ama birŐey göremedi. Hem de hiçbir Őey. Nasıl olduysa zifiri karanlıđa gműlműŐtu.

Ađzı kurumuŐtu ve tűm vűcudu sızlıyordu. Kol ve bacaklarını oynattıđı zaman sert bir zeminde sırt uestű yattıđını farkettti.

"Bayıldım herhalde," diye mırıldandı yűksek sesle. "Ben, neredesin?"

Ama cevap veren Ben değil S'ybll'di.

"Arkadaşın gitti, Luke," dedi kız. "Ama herşey yolunda. Seni gitmeyip benimle kalman için ikna etti... burada, gizli sığınağımda."

Luke kızın parmaklarının saçlarını okŐadıđını farkettti, "S'ybll?" dedi. "Gzűműn uesterinde birŐey mi var...?"

"Sadece ıslak bez, Luke. Dokunma. DűŐtűđűn için hafif bir beyin sarsıntısı geçirdin. Sakin ol. Bırak seni tedavi edeyim."

Sesi o kadar Őefkatli ve huzur vericiydi ki...

Luke yanađına birŐeyin dokunduđunu hissetti ve ardından da S'ybll'ın saçları yűzűne dkűldű. Kız sađ elini avuçları arasına alıp masaj yapmaya baŐlamıŐtı.

"Gerçekten çok garip S'ybll," diye mırıldandı Luke sayıklar gibi. "Ben Kenobi bana grűndű... seni bulmamı... ve yardım etmemi... istedi. Ama aslında... sen bana yardım ediyorsun."

"Rahatla."

"Sanki beni.... pműŐűn gibi hissediyorum."

"Kımıldamadan yat," dedi S'ybll usulca. "Ben ne yaptığımı biliyorum. Bunu daha önce de pek çok kez yaptım."

Luke'un burnuna yanan birşeyin kokusu geldi. Mumlar. Belki de kuru yapraklar. Boğazını temizledi. "S'ybll, hala gece mi? O kadar zaman benimle mi kaldın?"

"Sana yakın olmak hoŐuma gidiyor, Luke."

"DűŐűŐűn bana fazla zarar verdiđini sanmıyorum," dedi. "Ama... gittikçe gűten dűŐtűđűmű seziyorum."

"Sakin ol," diye tekrarladı S'ybll. "Bırak seni tedavi edeyim. Sessiz olman gerekiyor."

Sonra hiç beklemediği bir anda Luke, C-3PO'nun sesini duydu. "Efendi Luke? Efendi Luke!" dedi droid. "Orada mısınız efendim? Cevap verin... lütfen!"

Luke birden heyecana kapıldı. Yattığı yüzeyden hemen kalmayı denedi ve bir elini de yüzüne uzattı.

"Yatmaya devam et," dedi S'ybll. "Kımıldama. Bezi gözlerinin üzerinden alma sakın."

"S'ybll," dedi Luke, kızın omuzuna yüklenerek. "O ses. Droidlerimden birinin sesiydi... Threepio."

C-3PO tekrar konuştu. "Artoo-Detoo, bunu yapmak bana aptallıkmış gibi geliyor. Eğer Efendi Luke telsizini kaybettiye zaten bizi duyamaz."

"Telsizim!" dedi Luke. Kalkıp dik oturdu, ıslak bezi gözlerinin üzerinden aldı ve başını C-3PO'nun sesinin geldiği yöne çevirdi. Loş bir odadaydı ve bir tür sunağın üzerinde uzanmıştı. Eski bir vazodan ve birkaç mumdan dumanlar yükseliyordu. Sunağın yanında taş bir masa vardı. Masanın üzerinde ışıklı, tabancası ve telsizi duruyordu.

Luke telsizine baktı. "S'ybll... ben onun nehre atladığımız zaman... düştüğünü sanmıştım. Buraya gelmesinin tek yolu senin..."

S'ybll, Luke'u kenara itti ve telsizini kaptı. Ancak o zaman kızın yüzünü görebildi.

Üzerindeki hayvan derilerinden yapılmış kıyafeti aynı olsa da karşısında duran çökmüş ve buruşmuş birisiydi, leş gibi beyaz saçları ve ölü gibi solgun bir yüzü vardı, kırılgan derisinin üzerinde pek çok siğil bulunuyordu. "Sana o bezi gözünden alma demiştim!" diye bağırırken sarı dişlerinin arasından tükürükler saçıyordu.

Luke başının döndüğünü hissetti. Neyin gerçek neyin hayal olduğunu anlamaya çalışırken gözlerini kırptı. "Telsizimi çaldın, S'ybll... buraya... odana sakladın..."

"Evet, Luke," dedi S'ybll, asap bozucu bir ses tonuyla. "Kemerinden çekip aldım. Senin ardından arkadaşlarını da bu harabelere çekmek için kullanacaktım."

Luke başını iki yana salladı. "S'ybll, ne oldu sana?"

"Bu benim asıl halim, Luke. Ben hep bu şekildeydim. Senin gibi ziyaretçiler –ve bir İmparatorluk keşif timi – bana yardım etmek için gelene kadar. Tıpkı telsiz çağrısına uyup arkadaşlarının da geleceği gibi..." Telsizi sunağın üzerine koymak için cılız kolunu uzattı. "Hepinizle birlikte uğraşmak zor olur. O yüzden onlar gelene kadar önce seni halletmem gerekecek."

Luke dikkatle taş masaya doğru geriledi.

"Olduğun yerde kal, Luke," dedi S'ybll. "Çok zayıfsın. Büyümün etkisinde olduğundan kaçamazsın!"

"Bana ne yaptığını bilmiyorum," masanın üzerinden silahlarını alırken sendeledi. "Ama o kadar kolay pes etmem!" Odayı gözden geçirdi ve tek çıkış olduğu anlaşılan yukarı doğru giden kıvrımlı taş merdivenleri gördü. Merdiven boşluğundan soluk bir ışık içeri süzülüyordu.

"Evet," diye hırladı S'ybll, Luke silahları kemerine yerleştirirken. "Senden büyük bir güç var. Bunu hissedebiliyorum. Beni çeken de bu oldu zaten. Ama henüz şekil almamış... henüz kullanmada usta

olamamışsın. Asla da olmayacaksın!" Ona doğru saldırap kollarını ona doladı.

Luke'un nefesi kesildi. Kolları iradesi dışında gövdesinden uzaklaştı. S'ybl'l'den kendini kurtarıp silahlarına uzanmak istese de kımlıdayamıyordu.

"Mücadele etme, Luke. Kendini kollarına bırak. Çektiğin acı çok sürmeyecek."

Nefesi dayanılır gibi değildi. Luke kendini S'ybl'l'dan kurtarmayı ne kadar denese de işe yaramadı. Sezgileri zayıflarken düşündü, *Kimsin... nesin sen?*

"Ben bir zihin cadısıyım," dedi S'ybl'l. "Bu harebeler yeniyken ben kadim bir varlıktım. Zihninize erişir, psişik bir bağlantı kurana kadar sizi zayıflatıp ele geçirmemi sağlayacak ilüzyonlar yaratırım. Sonra da zihinsel enerjinizi, yaşam özünüzü emmeye başlar ve kendimi bu sayede yenilerim.. böylece tekrar genç olurum! Tıpkı İmparatorluk askerlerinin enerjilerini emdiğim gibi..."

Luke gözlerini kapattı ve konsantre olmayı denedi. S'ybl'l'in zihnini yokladığını sezebiliyordu. *Defol!* diye geçirdi içinde.

"Direnenin faydası yok, Luke. Yakında boş bir kabuk olacaksın. Artık çok geç... bedeninde dolaşan Güç bu kadar yoğun olduğu halde bile."

Güç hakkında da bilgisi var!

"Bir zihin cadısının ağına takıldın. Pes et!"

"Hayır!" diye bağırdı Luke gözlerini açtı ve kollarını savurarak S'ybl'l'ı yere fırlattı. Taş merdivenlere koşmak için tüm konsantrasyonun kullanmıştı. Şamdan olarak kullanılan bir insan kafatasını görmezden gelerek merdivenleri çıkmaya başladı.

Bu yeraltı ininden yukarı doğru çıkarken Luke peşinden gelen S'ybl'l'ın bağırıışlarını duyabiliyordu. "Çok güçlüsün!" dedi kadın. "Zannettiğimden çok daha güçlüsün. Ama fazla uzağa gidecek durumda değilsin. Aramızda kurduğum psişik bağ sayesinde düşüncelerini okuyup en büyük korkularını sana karşı kullanabilirim!"

Luke ilerideki çıkışı gördü. Güneş doğuyordu ve ortalığı sis kaplamıştı. S'ybl'l konuşmaya devam etti ve Luke dışarı, sütunlarla kaplı harabeye, çıkarken onun merdivenin duvarlarında çınlayan korkunç kahkahalarını işitti.

Darth Vader orada onu bekliyordu. Kalın bir sütunun hemen yanında duran Sitlerin Kara Lordu kızıl renkli kılıcını uzatarak konuştu, "Nihayet seni buldum, genç Skywalker."

Vader ona doğru geldi. Luke geriledi, az daha merdivende aşağı düşüyordu. Tekrar S'ybl'l'ın eline geçmeye hiç niyeti yoktu. Gözlerini Vader'den ayırmadan merdivenin kıyısından yan yan gitti ve sonunda sırtı bir sütuna yaslandı.

Vader kılıcını Luke'un başına doğru savurdu. Luke eğildi ve kılıç başının üzerinden geçip sütuna vurdu. Sonuç güçlü bir cazırtı olmuştu, Luke yana sıçrarken arkaya baktı ve sütunun üzerinde oluşan kılıç izini gördü.

Luke, Vader'in zihin cadısının yarattığı bir ilüzyon olduğunu biliyordu ama... *bunun gerçekten bir farkı yok!*

Luke göz ucuyla S'ybll'in merdivenlerden dışarı çıktığını gördüğü sırada Vader tekrar ona doğru gelmeye başladı. Luke direnmenin tek bir yolu olduğunu anlamıştı.

Durmali ve sakin olmalıyım.

Vader'in ilüzyonuna bakmak yerine sakinleşti ve ilüzyonun arkasına baktı.

Vader, Luke'un hemen önünde durdu, kılıcını kaldırdı ve tüm gücüyle savurdu. Kıızıl kılıç Luke'un bedenini geçip gitti ama üzerinde hiçbir etkisi olmadı. Luke olduğu yerde dururken Vader tekrar saldırdı.

"İlüzyonların gerçekten korkutucu, S'ybll," dedi Luke görüntü zayıflayıp kaybolurken. "Ama ancak ben izin verirsem bana zarar verebilirler."

"Seni hafife almışım," dedi S'ybll öfkeyle. "Öyleyse bana bir zihin cadısının ilüzyonların da ötesinde şeyler yapabileceğini ispat etmekten başka çare bırakmadın!" Yumruğunu Luke'a doğru savurdu. "Fiziki nesnelere de kullanabilirim."

Luke sol tarafından gelen şiddetli bir gürültü duydu ve başını kaldırdığında yan yana duran iki sütunun ortadan yarılıp, onları tutan büyük payandalarla birlikte, üzerine doğru geldiğini gördü. Luke bunun ilüzyon olmadığını anlamıştı.

"Beni besleyip yenileyecek zihinsel bir enerji kaynağını ezmeyi hiç istemezdim ama arkadaşlarının senin yerini alması uzun sürmez!"

Luke içgüdüsel olarak sütunların düşeceği yeri hesapladı ve onlar bulunduğu yere düşmeden hemen önce zıpladı. S'ybll'in takip edemeyeceği kadar hızlı hareket etti ve kırık bir payandanın üzerinden atlayıp arkasına geçti. Her yeri toz ve duman bulutu kapladı.

Toz bulutu oturduğunda Luke ormandan gelen tanıdık bir ses duydu. "Luke? Luke! Ben Han, Chewie'de yanımda. Duyuyor musun, evlat? O gürültü de neydi?"

"Bu taraftan!" diye cevap verdi S'ybll. "Acele edin! lütfen! Arkadaşınız yaralandı."

Luke molozların arkasından doğruldu, "Zannettiğin gibi olmadı, S'ybll. Beni zayıflattın ama yıkılan sütunlardan kaçamayacak kadar değil."

Zihin cadısı ona hayretle baktı. "Benimle dalga geçmeye nasıl cüret edersin? Peki sana bir zihin cadısının gücünün sınırlarını göstermeme ne dersin!" Kollarını kaldırdı ve harabelere çevirdi.

Sanki bir fırtına yaklaşıyormuş gibi bir uğultu duyuldu, ardından da harabeler havaya uçtu. Luke'un bulunduğu yere gökyüzünden taşlar yağdı. Luke kendisini meteor yağmurundan kaçıyor gibi hissediyordu ama aynı zamanda bu S'ybll'in gücünü kendisine karşı kullanabilmek için bulunmaz bir fırsattı. Molozların yanından hızla geçti ve dönüp doğruca S'ybll'e doğru koşmaya başladı.

S'ybll onun yönünü değiştirmesini yüzünde pis bir gülümsemeye izledi. Luke onun havadaki büyük bir kayanın yönünü ona doğru çevirmekle meşgulken aynı zamanda bir sütunun cadının üzerine düşmekte olduğunu gördü.

Taşlar büyük bir gürültüyle yere yıkıldı. Sonrası ise tam bir sessizlik.

Luke molozların arasından çıktı. Az sonra harabelerin yanına gelmiş olan Han ve Chewbacca'yı gördü.

"Luke!" diye bağırdı Han. "Chewie, droidler ve ben deli gibi seni arıyoruz! Ne oldu burada, evlat?"

"Birini fena kızdırdım, Han." Luke yıkılmış sütunlardan birkaçını işaret etti. Molozların altında sadece soluk ve cılız bir kol görünüyordu. "Bir zihin cadısı," diye devam etti Luke. "Beni öldürüp ikinizin zihin enerjisini emerek de kendisini yenileyecekti. Onu o kadar öfkelenlendirdim ki sonunda tüm enerjisini harcamasını sağladım. Onu besleyecek birşey olmayınca da çağlar önce olması gerektiği şekilde yıkılıp gitti."

Han, Chewbacca'ya baktı, "Zihin cadılarından bahsedildiğini duymuştum ama masal olduklarını zannedirdim."

"S'ybll belki de türünün son örneğiydi," dedi Luke.

"Kendisini kurtarmak için bizi harcamaya niyetli olmasına bakılırsa umarım öyledir! Bu cennetten ayrılmanın zamanı geldi, evlat!"

Harabelerden ayrılıp ormandan geçerek *Millenium Falcon'a* geldiler. Falcon'un rota bilgisayarı hala dengesiz olsa da Hoth'a varıp Echo üssündeki Asilere katılmayı başardılar.

Yavin 4'de Death Star'ın yok edilmesinin üzerinden üç yıl geçmişti ama Asilerin yeni gizli üssünün günleri de sayılıydı. *Falcon'un* buz gezegenine dönmesinden bir süre sonra bir İmparatorluk keşif droidi Hoth'a geldi ve Asi üssünün büyük güç jeneratörünün görüntülerini İmparatorluk filosuna gönderdi.

Saldırı sırası İmparatorluğa gelmişti.

ARASÖZ

Luke, zihin cadısıyla karşılaştığı zamanı düşünürken bunun Darth Vader'in hayaletiyle ilk karşılaşması olmadığını hatırladı. Death Star'ı yok ettikten sonra Vader'le hayali bir düelloya giriştiği ve sonu kötü biten bir meditasyondan kendisini henüz toparlamıştı. Bu hayalinde Ben Kenobi'yi de görmüştü ve uyandığında artık kesin olarak biliyordu ki Vader, Yavin Muharebesinden sağ çıkmayı başarmıştı. İleride, Hoth Muharebesinden sonra, bu hayaletle tekrar karşı karşıya gelecekti, Jedi Üstadı Yoda tarafından eğitildiği bataklık gezegeni Dagobah'taki bir mağarada.

Luke, Monastery ve Circarpous V'de bizzat Darth Vader'in kendisiyle de yüzyüze gelmişti ama bunlar Bespin'de, Cloud City'nin reaktör şaftında, Vader'le yaptığı düellonun yanında hiç kalırdı.

BÖLÜM 10

Darth Vader'in ışın kılıcı Luke'un bileğini kesip geçti.

Luke feryat etti. Eli, kesildiği anda dağlanan kolundan uçup giderken ışın kılıcını da beraberinde götürdü. Işın kılıcı otomatik olarak kapanmıştı ve silah kesik elle birlikte reaktör şaftının derinliklerine düşüp gözden kayboldu.

Luke, şafttaki bir rampanın yanında bulunan metal bir kirişin üzerinde dengesini sağlamaya çalıştı. Vader, rampanın hemen kenarında, Luke'un bulunduğu yerin üzerinde duruyordu. Reaktörün şiddetli rüzgarları iki adamı da sarsıyordu. Luke yaralı elini göğsüne bastırdı ve kirişin üzerinde dengesini sağlamaya çalıştı.

"Kaçış yok," dedi Vader, Luke kirişin üzerinde kendisinden emekleyerek uzaklaşmaya çabalarırken. "Seni yok etmek zorunda bırakma beni, Luke."

Ama Luke emeklemeye devam etti. İyi durumda değildi, başı dönüyordu. Tek amacı Vader'den olabildiği kadar uzaklaşabilmektir.

Sith Lordu kılıcını kapattı. "Hala öneminin farkında değilsin," diye devam etti. "Gücünü yeni keşfetmeye başladın. Bana katıl ve eğitimini ben tamamlayayım. Güçlerimiz birleşirse bu yıkıcı çatışmaya son verip galaksiye düzen getirebiliriz."

Luke kirişin sonuna vardı ve kolunu bir sensör çanağına doladı. Altında metal bir uçurumu andıran şaftın boşluğundan başka bir şey yoktu. Yüzünü Vader'e döndü. "Asla sana katılmam!"

"Keşke karanlık tarafın gücünü bilebilseydin," dedi Vader. Siyah eldivenli eline uzatarak yumruğunu sıktı. "Obi-Wan babana ne olduğunu sana asla anlatmadı."

"Bana yeterince anlattı!" Luke ayaklarını aşağı sarkıttı. Acıdan yüzünü buruşturarak ekledi, "Bana senin onu öldürdüğünü söyledi."

"Hayır," dedi Vader, yumruğu hala sıkılı olduğu halde. "Ben senin babanı."

Luke'un gözleri hayretle açıldı. *Babam mı? ama Ben bana demişti ki...* "Hayır," diye inledi Luke. "Hayır. Bu doğru değil! Bu imkansız."

"Duygularına kulak ver," dedi Vader. "Doğru olduğunu sen de göreceksin."

"Hayır!" diye bağırdı Luke. "Hayır!"

Vader'in pelerini şiddetlenen rüzgarla savruldu. "Luke... İmparatoru yok edebilirsin. Bunu kendisi de öngördü. Bu senin kaderin." Sol elini açtı ve Luke'a uzattı. "Bana katıl ve galaksiyi baba-oğul olarak birlikte yönetelim."

Sesinde hipnoz etkisi var, diye geçirdi içinden Luke ve bir ölçüde bunun etkisi altında kaldığını fark etti. Ama sadece bir ölçüde. Altında sonu yokmuş gibi uzanan boşluğa baktı.

"Benimle gel," dedi Vader. "Tek şansın bu."

Luke başını kaldırıp Vader'e baktı ve içini büyük bir huzurun kapladığını hissetti, *hayır, tek şansım*

bu değil.

Tuttuęu sens3r çanaęını bıraktı ve reakt3r řaftından ařaęı dűřtű. Hızını kesecek hiçbir řey yoktu. Havada sűzűlűrken Vader'e baktı, belki de peřimden o da gelir diye dűřűnműřtű. Ama tűm g3rdűęű Vader'in kara silűetinin řaftın kenarından çoktan uzaklařmıř olduęuydu.

ARASÖZ

New Hope'daki odasındaki bilgisayar konsolunun başında oturmuş olan Luke sağ elinin parmaklarını oynattı. Bu elin sibernetik bir protez olduğun anlamak neredeyse imkansızdı. Asi sıhhiye firkateynindeki cerrah droid bu protez eli yaparken muhteşem bir iş çıkarmıştı, parmak izlerine varıncaya kadar. Luke'un Ben'in evinde bulunduğu ve Ben Kenobi tarafından yazılmış olan kitap sayesinde de Luke kendisine yeni bir ışın kılıcı yapabilmişti. Ben'in yazılı talimatlarını uygulayan Luke silahını su sızdırmayacak şekilde imal etmişti, bu sayede, Mimban'da ilk ışın kılıcının başına geldiği gibi, suya düşünce kısa devre yapmayacaktı.

Luke, Cloud City'deki Vader'le karşılaşmasını düşündüğünde babasının yaptıklarına karşı bir kızgınlık hissetmiyordu. Darth Vader, İmparatorun hizmetkarıydı ve karanlık taraf onun içindeki iyiliğin neredeyse tümünü yakıp yoketmişti. Ama sonunda, ikinci Death Star'da, Luke'un babasının içinde kalmış olan iyilik kırıntısı karanlık tarafı yenmeyi başaracaktı. Anakin Skywalker, Sithleri yok etmiş ve bir Jedi olarak gözlerini yummuştu.

Luke, Leia'nın olanları bu gözle görmesini çok istiyordu.

Onun nefretine de hak vermiyor değildi. Sadece Vader'in yaptığı sayısız zulümle ilgili değil, Anakin Skywalker'ın ölümünden sonra bile etkisini sürdüren hain planları yüzünden. Luke, Shira Brie'yi düşündü, Asi üssüne sızan güce hassas İmparatorluk ajanı. Her ne kadar Asiler, Shira'nın bir görev sırasında öldüğüne inandırılmış olsalar da Vader onun parçalanmış gövdesini tekrar biraraya getirtmiş ve onu himayesi altına almıştı. Kısa süre önce, kendisini Sitlerin Kara Leydisi ilan etmiş olan, Shira, Lumiya'da tekrar ortaya çıkmıştı. Şu an nerede olduğunu ise kimse bilmiyordu.

Luke dikkatini yeniden bilgisayar konsoluna yöneltti. Bilgisayarı kullanarak holonette Jedi Tarikatıyla ilgili ne kadar bilgi varsa topluyordu. Ne yazık ki bulunduğu bilgilerin büyük bölümü eski İmparatorluk propagandasından başka birşey değildi. İmparatorluk önderleri hala Klon Savaşları sırasında Cumhuriyete hizmet etmiş olan Jedi Şövalyelerinin Cumhuriyeti yıkmak ve galaksiyi ele geçirmek amacıyla komplo hazırlığı içinde olduklarını iddia ediyorlardı. Luke bu bilgilerin uydurma olduğunu biliyordu, Jedi tarikatını yıkıp kendi emellerini gerçekleştirebilmek için komplo yapan bizzat İmparatorun kendisiydi.

Luke, Obi-Wan Kenobi, Üstat Yoda ya da Anakin Skywalker hakkında birşeyler bulabilmeyi beklemiyordu. HoloNet'i daha önce de araştırmış ve hiçbir şey bulamamıştı. Ama bu sefer sanki sonuç farklı olacak gibiydi...

BÖLÜM 11

Anakin Skywalker –Birinci. Tarih: 15.42:655

Luke gözlerine inanamıyordu. Babasının adı ve yanındaki Aurebesh alfabesiyle yazılmış kelimeler bilgisayar konsolunun holocomm'unun üzerinde havada duruyordu. Bu veriyi eski bir Pod yarışçısı olan Clegg Holdfast adındaki bir gazetecinin yazdığı makaleden elde etmişti. Pod yarışları tüm galakside yasadışı ilan edilmiş olsa da anlaşılan İkinci Death Star'ın yok edilmesiyle Holdfast bu yasadışı sporla ilgili bir makale yazabilecek cesareti kendinde bulabilmişti.

Holdfast'ın makalesi, uzun yıllar boyunca Tatooine'deki Mos Espa Arenası'nda yılda bir düzenlenen ünlü, Boonta Eve Classic'in tarihi üzerineydi. Makalede kazananların ve diğer katılanların isimleri yer alıyordu. Veriye göre Anakin Skywalker'ın birinciliği otuz altı yıl önceye aitti.

Luke makaleyi hayretle okudu. Amcası, yengesi ve Ben Kenobi'den duyduğu ve birbiriyle çelişen haberlerin ardından neredeyse babasının Tatooine'de yaşayıp yaşamadığından bile şüphe etmeye başlamıştı. Artık elinde kesin bir delil vardı.

Makaleyi okumaya devam etti ve bir hologörüntü ve Anakin Skywalker'ın Podracer'ının şemasını buldu, iki uzun motorla hareket eden üstü açık bir tür yarış arabası. Ne yazık ki makalede Anakin'in bir resmi bulunmuyordu. Anakin'in arabasının şemasını inceleyen Luke düşündü, bunda bir terslik var. Bu aletin içine bir insan sığmaz.

Sonunda nedenini anladı. Araba yetişkin bir insan için küçük olabilirdi ama tam bir çocuğa göreymi. Ben'in ruhunun ona Dagobah'da söylediğini hatırladı, Luke, Endor'da, Darth Vader'le karşılaşmak için yola çıkmadan hemen önce. Ben ilk karşılaştıklarında Anakin'in zaten muhteşem bir pilot olduğunu söylemişti. Luke onun o zaman yetişkin bir uzay gemisi pilotundan bahsettiğini düşünmüştü.

Acaba babası bir Podracer pilotu olabilir miydi?

Kişisel tecrübelerine dayanarak Luke bu sporun son derece tehlikeli olduğunu biliyordu. İlk Death Star'ın yok edilmesinden kısa süre sonra, olayların akışı onu Muunilinst gezegenindeki bir Pod yarışında, öncesinde Dug'a ait olan, bir Podracer'e binmek zorunda bırakmıştı. Jedi refleksleri ve Güç'ün yardımıyla bile Luke o günden sağ çıkabilmek için büyük çaba sarfetmişti. Küçük Anakin'i bir Podracer'in kokpitinde hayal edebiliyordu ama bir çocuğun nasıl olup da böyle bir yarışa katılmasına izin verildiğine bir türlü akıl erdiremiyordu.

Luke, Holdfast'ın makalesindeki tüm bilgileri gözden geçirdi. Holdfast'e göre, Mos Espa Arenası swoop bike yarışları için kullanılmaya başlanmıştı ve iki eski Boonta yarışçısı da orada tamirci olarak görev yapıyordu.

Luke o anda bir seyahate çıkması gerektiğine karar verdi.

"Efendi Luke!" dedi C-3PO, *New Hope'daki* hangara girerken. "Bütün gemide sizi aradım."

"Sonunda buldun işte."

Luke bir X-kanat avcısının kokpitine çıkan merdivenin yan tarafında durmuştu. Teknisyenler R2-D2'yu X-kanatın kokpitinin arkasındaki sokete yerleştirirken C-3PO sordu, "Efendim, bir yere mi

gidiyorsunuz?"

"Senden de birşey kaçmıyor, Threepio."

Soketine yerleştirilen R2-D2 kubbe kafasını döndürüp biyledi.

"Ne?" dedi C-3PO hayretle. "Tatooine'e mi gidiyorsun?"

"Doğru," dedi Luke. "Orada araştırmam gereken birşey var."

"Ama efendim, Prenses Leia'dan henüz bir haber geldi. Aridus'a gelmenizi istiyor."

"Neden?"

"Chubbitlerle bir görüşme. Önceki ziyaretinizden sizi çok iyi hatırlayan birkaç Chubbit var. Prenses sizinde orada bulunmanızın..."

"Ona müsait olmadığımı söyle," dedi Luke miğferini takarken.

"Ama, efendim, benim fikrimi sorarsanız prenses sizinde orada..."

"Ona dediğimi söyle, Threepio," dedi Luke kokpite çıkarken. "Eğer beklenmedik birşey olursa benimle acil durum frekansından bağlantı kurabilir."

"Acil durum frekansı mı?" dedi C-3PO. "Olamaz. Tepkisinin ne olacağını hayal bile edemiyorum." Luke, X-kanatın kokpitine yerleşirken C-3PO ekledi, "Durun!"

"Yine ne var?"

"Efendim, görevinizin ne olduğunu sorabilir miyim? Prenses bu konuda bilgi isteyebilir."

Leia, Anakin Skywalker'ın hayatıyla ilgili hiçbir şey öğrenmek istemediğini açıkça ifade ettiğinden dolayı Luke, eğer Tatooine'e neden gittiğini öğrenirse onun çok kızacağını biliyordu. "Kişisel bir mesele," dedi. "Ama üzülme. Birkaç günden uzun sürmez." Kokpitin kanopisini indirdi.

"Üzülme mi?" C-3PO başını iki yana salladı. "Olamaz, olamaz." Kubbe kafası kokpitin ardından görünen R2-D2'ya baktı. "Artoo-Detoo, birisi bana bunu söylediği zaman ne kadar endişelenirim bilirsin. Efendi Luke'a iyi bakacağına söz ver bana."

Astromech bipleyerek ona cevap verdi.

"Ne? Ben mi? eski dadı droid mi?" X-kanat havalanıp hangardan dışarı doğru çıkarken C-3PO öfkeyle cevap verdi. "Gidip Sarlacc oynayın isterseniz. Kimin umurunda!"

BÖLÜM 12

Bu gezegene bir daha asla geri dönmeyeceğim.

Luke dört yıl önce, Mos Eisley uzay limanından *Millenium Falcon'a* binerek kaçmadan hemen önce, Ben Kenobi'ye söylediklerini hatırlayınca başını iki yana salladı. O günden sonra Tatooine'e birkaç kez daha gitmişti ve her seferinde kendi kendine şöyle söyledi, *asla büyük konuşma.*

R2-D2 soketinden biplendi. Luke çeviri çıktısına baktı ve cevap verdi, "Teklifin için teşekkürler ama kullanmaya devam edeceğim." Luke sırttı. Kimi zaman astromech'in de en az kendisi kadar X-kanadı uçurmaktan hoşlandığını düşünüyordu.

X-kanatıyla, Mos Eisley Arenası tesislerinin çatısındaki iniş pistine indi, Mos Espa uzay limanının yedi kilometre uzağında, Xelric Draw ve Northern Dune Sea'nin birleştiği yerdeki, büyük bir yapı. Tesis, birkaç kubbeli bina ve geniş piste tepeden bakan tribünlerden oluşuyordu. Tribünler 100.000 kişilikti ama şu anda tüm koltuklar boştu.

"Gemiden ayrılma, Artoo," dedi Luke kokpitten dışarı çıkarken, kara cübbesini de yanına aldı. "Şöyle bir etrafa bakacağım."

Astromech soketinde titredi ve bipleyerek itirazını dile getirdi.

"Sana fikrini sormadım," dedi Luke cübbesini giyip kemerindeki ışın kılıcını da saklarken. "Sana burada kalmanı söylüyorum. Eğer serserinin teki geminin yakınlarına sokulursa onu çarpmana izin veriyorum. Tamam mı?"

R2-D2 titremeyi bıraktı ve bir seri biplemeyle cevap verdi. Luke duyduklarından droidin muhtemel hırsızları çarpabilmek için izin almasını memnuniyetle karşıladığını tahmin ediyordu.

Luke çatının trabzanlı kenarı boyunca çatının da üstünde yükselen kubbeli bir binaya doğru yürüdü. Tribündeki boş koltuklara ve arenanın geniş ve bakımsız pistine baktı. Sağ tarafında pist kıvrılıp kaya sütunlarının arkasında gözden kayboluyordu, solunda ise pistin diğer ucu Hutt Flats olarak bilinen geniş bozkıra doğru kıvrılarak uzanıyordu.

Uzaktan gelen bir ses duydu, bir swoop bike'ın uzun ve güçlü motorlarına ait olan bir ses. Az sonra Flats'den yaklaşan iki swoop bike gördü, pilotları tribünleri geçmeden önce bitiş çizgisi olarak kabul edilen bir üst geçidin altından hızla geçmişlerdi.

Swooplar hız keserken Luke yakınından gelen bir kadın sesi duydu. "Birşey mi arıyorsunuz, Bayım?"

Luke döndüğünde uzun ince bir kadının kubbeli binanın kapısının eşiğinde durduğunu gördü. Farklı tarzda bir ceket ve elbise giyiyordu ve bir elini arkasında tutmasına bakılırsa muhtemelen elinde bir silah vardı. "Merhaba," dedi Luke. "Evet, Ody Mandrell ve Teemto Pagalies'i arıyordum."

Kadın, Luke'u şüpheyle süzdü. "Kimsin ve onlardan ne istiyorsun?"

Luke, İmparatorluğun düşmanı ve tedbirli bir kişi olduğundan gerçek adını ona söylemedi. "Adım Lars," dedi. "Clegg Holdfast adında bir gazeteci bu yer hakkında bir yazı yazmış ve ben de sadece birkaç eski Podracer pilotuyla konuşmak istedim."

"Öyle mi?" dedi kadın. Luke'un arkasına bakarak sordu, "Benim çatıma park etmiş olan senin droidin ve avcı uçağın mı?"

Luke omuzunun üzerinden baktı ve R2-D2'nun X-kanatın yanında olduğunu gördü. Sonra tekrar kadına baktı, kadın vücudunu biraz oynattığı için artık elindeki silahı görebiliyordu. Yabancılardan şüphelendiği için onu suçlayamazdı ama ortalığın karışmasını da istemiyordu. "İsminizi öğrenebilir miyim?"

"Ulda," dedi kadın. "Ve sen benim mülküne izinsiz girdin."

"Burası size mi ait?"

"Ellerini görebileceğim bir yerde tut," dedi Ulda ve elini arkasından çekerek tabancayı Luke'a doğrulttu.

"Pekala, Ulda," dedi Luke, ellerini kaldırdı ve doğruca kadının gözlerinin içine baktı, "Çatıda ne droid ne de avcı uçağı görmüyorum."

Ulda tekrar Luke'un arkasına baktı ve tekrarladı, "Çatıda ne droid ne de avcı uçağı görmüyorum."

"Sana zarar vermeyeceğim."

"Sana zarar vermeyeceğim," diye tekrarladı kadın tabancasını montunun içine koyarken.

"Beni Ody Mandrell ve Teemto Pagalies'e götüreceksin."

"Evet, seni onlara götüreceğim," dedi Ulda memnuniyetle. Luke'un Güç'ü kullanarak zihnini kontrol altına aldığından habersizdi. Luke'un yanındaki trabzanın kenarına geldi ve bitiş çizgisinin ilerisinde durmuş olan iki swoop bike'ı işaret etti. "Oradalar."

"Anakin Skywalker'ı hatırlıyor muyuz?" dedi Teemto Pagalies. Arenanın tribünlerinin gölgesi altında pistin üzerindeki swoop bike'ının yanında durmuştu, Ody Mandrell'e baktı. "Hah! Nasıl unutabiliriz ki?"

Ody Teemto'ya baş parmağıyla işaret yaparken gözlerini devirdi, "Skywalker'ın kazandığı yarışla ilgili bu heriften daha fazlasını hatırlıyorum."

Luke'dan biraz daha kısa olan Ody Mandrell bir Er'kit'ti, soluk gri derili ve sarkık kulaklı bir tür. Teemto ise Ody'den de kısa olan bir Veknoid'di ve kafasının büyük bölümü çeneden ibaretti. Üstelik Teemto bir gözünü, bir kolunu ve iki kulağını da kaybetmişti ve vücudu yara izinden geçilmiyordu – Pod yarışı yaptığı günlerden kalma hatıralar.

Ody, Teemto'yu omuzudan dürterek konuştu, "Konuş bakalım, anlat bize Kum Adamları seni Canyon Dune virajında vurduktan sonra olanları ne kadar iyi hatırladığımı."

"İyi de ben Skywalker'la Boonta'da da yarışmıştım!" dedi Teemto. "Ve onu da unutmuş değilim! Boonta'yı da öyle. Üstelik senin motorlarından birisinin içine pit droidi kaçtığı için diskalifiye edildiğini de gayet iyi hatırlıyorum!"

"Hatırlarsın tabi," Ody güldü. "Ancak ben sana anlattığım için."

"Skywalker hakkında ne bilmek istiyorsun?" diye sordu Teemto, Luke'a bakarak.

"Mesela," dedi Luke, "Yarışı kazandığında kaç yaşında olduğunu hatırlıyor musunuz?"

Eski Pod yarışçıları ayın anda cevap verdi. "Dokuz," dedi Ody. "On," dedi Teemto.

Luke gülümsedi. "Neye benziyordun?"

"Tam bir şeytandı," dedi Teemto hiç düşünmeden.

"Şeytan mı?"

"Evet, bir hız şeytanıydı," dedi Ody. "Bu bir iltifattır."

"Ve o küçük insan yarış sırasında asla hile yapmadı," dedi Teemto.

"Asla!" diye ekledi Ody. "Fırsatı olduğu zaman bile! Pek çoğumuz bitiş çizgisine varabilmek için elimizden gelen herşeyi yaptık. Hiç Pod yarışı izledin mi?"

Luke, Muunilinst'teki kendi Pod yarışı deneyimini hatırladı ve gülmek için kendini zor tuttu. "Görmüşlüğüm var, ama... sizin katıldıklarınız gibi olduğunu zannetmem. Duyduğum kadarıyla en büyük Pod yarışları ben doğmadan önce olmuş."

Ody kederle başını iki yana salladı. "Acı ama gerçek kardeşim."

"Hey!" dedi Teemto. "Şimdi hatırladım: garajda Boonta yarışına dair bir görüntü kaydım var. Bir kopyasını ister misin? Skywalker'ın Podracer'ına dair görüntüler de var."

"Evet, lütfen," dedi Luke. "Çok mutlu olurum."

"Hemen dönerim."

Teemto uzaklaşırken, Luke Ody'e dönerek sordu, "Anakin'in Tatooine'de yaşayıp yaşamadığını biliyor musun?"

Ody başını salladı. "Evet, burada, Mos Espa uzay limanında yaşıyordu. Onu Watto'nun hurdalığında birkaç kez görmüştüm. Podracer motorum için oradan parça almıştım." Ody kafasını kaşıdı. "Sanırım annesi de Watto'nun yanında çalışıyordu. Ama uzun süre önceydi."

"Anakin'in annesi mi?" dedi Luke. "Adı Shmi miydi?"

Ody başını iki yana salladı. "Hatırlamıyorum. Dediğim gibi üzerinden uzun zaman geçti. Ama eğer öğrenmek istiyorsan Watto'nun yerine gidip..." Ody elini alınına vurdu. "Özür dilerim sürekli unutuyorum, adı artık Watto değil. Wald'ın yeri oldu."

"Wald'ın yeri mi?"

"Evet, Watto emekli oldu. Şimdi oranın adı Wald's Parts. Ama yine de oraya git. Wald, Anakin'i tanırdı. İstersen sana tarif edeyim..."

Ody tam Luke'a hurdacının yerini tarif etmeyi bitirmişti ki Teemto elinde bir veribantıyla geri döndü. "İşte, bir Boonta klasiği," diyerek Luke'a uzattı.

"Teşekkürler," dedi Luke. "Karşılığını ödemek isterim."

Teemto bir elini kaldırdı, "Paran sende kalsın. Sadece arkadaşlarına swoop yarışları için Mos Espa Arena'ya gelmelerini söyle yeter."

"Peki, söylerim," dedi Luke. "Tekrar teşekkürler." Nazikçe başını eğerek selamladı sonra dönüp X-kanadına yürüdü, Wald'la konuşmak için sabırsızlanıyordu.

BÖLÜM 13

"Artoo, Mos Espa Spaceport'a gidiyoruz. Güneybatı bölgesindeki bir hurdacıya uğrayacağım," dedi Luke, o ve R2-D2 X-kanatla büyük arenanın çatısından havalandırırken.

R2-D2 heyecanlı biplmelerle karşılık verdi. Luke droidin söylediklerinin Aurebesh çevirisi olan küçük kırmızı harfleri görmek için avcı uçağının kumanda konsolundaki dikdörtgen ekrana baktı.

"Hurdacının adı Wald," diye cevap verdi Luke.

R2-D2 tekrar biplledi ve Luke bir soru daha okudu.

"Aslında Watto adında birisine aitmiş önceden. Neden merak ettin?"

Droid tekrar biplledi.

"Ama benimle birlikte gelersen eklemelerine kum kaçır." "

Luke çeviriyi okumayınca R2-D2 öfkeyle protesto etti.

"Tamam, bu kadar yeter!" dedi Luke. "Nasıl biliyorsan öyle yap." Bazen R2-D2 onu çok şaşırtıyordu.

Mos Espa Spaceport çok sayıda pourstone'dan yapılmış kubbeli binanın bulunduğu geniş bir alandı. Luke X-kanadını boş bir hangara indirdi ve R2-D2'yu soketinden çıkarıp yere koydu. İki birlikte hangardan çıkıp yola koyuldular.

Pek çok, insan, yabancı ve droidten oluşan yaya Mos Espa'nın tozlu yollarında yürüyordu ve hiçbiri bu kübbeli yabancı ve onun yanındaki droide dikkat etmemişti. Ody Mandrell'in tarifine uyan Luke'un hurdacıyı bulması uzun sürmedi.

Wald's Parts çan şeklinde bir kubbesi olan bir binaydı ve bitişiğinde bir hurdalık bulunuyordu. R2-D2 Luke'la birlikte binanın kapısından içeri girdi ve metal parçaları ve farklı dünyalardan gelmiş pek çok mekanik malzemeyle dolu bir odaya geldiler. Burası Luke'a Lars çiftliğinin garajını hatırlatmıştı, sadece daha çok malzeme vardı ve daha dağınıktı. *Küçükken görsem bayılırdım buraya*, diye geçirdi içinden.

Luke ayak sesleri duydu ve döndüğünde arka odadan bir Rodialının geldiğini gördü. Bölmeli gözlemlere ve esnek bir burnu sahip yeşil derili bir insansı olan, Rodialı Luke'u görünce sordu, "Yardım edebilir miyim?"

"Evet," dedi Luke. "Adım Lars. Wald siz misiniz?"

"Benim," dedi Rodialı. "Tabelada da yazdığı gibi." Duvarda asılı olan tabelayı işaret etti.

Luke çevresindeki sayısız hurda yüzünden tabelayı farketmemişti. Tabelanın üzerinde metal harflerle Wald's Parts yazılıydı ve Luke bazı harflerin eski tabeladan sökülmüş olduğunu görebiliyordu.

Wald, Luke'un yanındaki astromech droidi işaret etti, "Eğer bunu satmak istiyorsan doğru yere geldin."

R2-D2 panikle bir ıslık çaldı ve telaşla biplemeye başladı.

"Sakin ol," dedi Luke R2-D2'ya. "Peşimden gelmeyi sen istedin." Başını Wald'e çevirdi, "Hayır, droid satılık değil."

"O zaman nasıl yardımcı olabilirim?"

"Adı Anakin Skywalker olan bir pod yarışçısıyla ilgili bilgi arıyorum. Mos Espa Arena'dan yeni geldim. Ody Mandrell ve Teemto Pagalies, Anakin'in annesinin önceden burada çalıştığını ve sizin onu tanıdığınızı söylediler."

Rodian homurdandı. "Ody ve Teemto çok boşboğaz," dedi. "Ama doğru. Anakin'i tanırdım. O Tatooine'den gittiğinde ben altı yaşındaydım. Ody ve Teemto, Podracer'ımı yapması için Anakin'e yardım ettiğimi de söylediler mi?"

"Hayır, söylemediler. Anakin tam olarak ne zaman gitti?"

"Kazandığı gün," dedi Wald. Yüzünde gülümsemeyi andıran bir ifade belirdi.

"Onun bitiş çizgisini geçtiği an belki de hayatımın en gururlu anıydı."

"Kazanan Podracer'ı yapmasında ona yardım ettiğin için mi gururluydun?"

"O sadece Boonta'yı kazanmadı," dedi Wald. "O özgürlüğünü kazandı."

"Öyle mi?" dedi Luke. "Nasıl yani?"

"Buranın sahibi olan Toydarialı Watto, Anakin'in de sahibiydi."

"Özür dilerim," dedi Luke. "Sahibiydi mi dediniz?"

Wald başını salladı. "Anakin, Watto'nun kölesiydi."

Luke şok olmuştu. "Öyleyse... Anakin'in annesi Shmi'de mi köleydi?"

"Doğru," dedi Wald. "Yüzünün ifadesine bakılırsa bunu daha önce bilmiyordun."

Luke başını iki yana salladı.

"Bu kadar şaşırma. Mos Espa'da pek çok eski köle var ve onlardan biri de benim."

Luke bir süre sustuktan sonra konuşmaya devam etti, "Özür dilerim. Bilmiyordum."

Wald kıkırdadı. "Özür dileyecek birşey yok. Bu senin hatan değil ki. Neyse Anakin'in şansı yaver gitti. Özgürlüğünü kazandı ve aynı gün buradan gitti."

"Gitti mi?" dedi Luke. "Anesiyle mi?"

"Hayır," dedi Wald. "Buna belki inanmayacaksın ama bir Jedi'la birlikte gitti. En azından Kitster adındaki arkadaşımız bana öyle söyledi. Ah, senin gibi genç birisi belki de Jedi'ları hayatında hiç duymamıştır."

Luke bunu duyunca gülümsedi. "Aslında onları duydum. Jedi'ın adını hatırlıyor musun? Anakin'le birlikte gidene?" dedi Luke.

"Hatırlamıyorum," dedi Waldo. "İri yarı, geniş yüzlü ve sakallı bir insandı."

"İri yarı mı? Uzun boylu mu demek istiyorsun?"

Wald tekrar kıkırdadı. "O zaman altı yaşındaydım. Herkes bana dev gibi görünüyordu. Ama onu Anakin'in evinden çıkarken görmüştüm ve adam kapını eşiğinden eğilerek geçiyordu. Oradan aklımda kalmış."

Luke, bu Jedi'ın Obi-Wan olduğundan emin değildi. "Yani Anakin annesinin özgürlüğünde mi kazandı?" dedi Luke.

"Hayır, kadın köle olarak kaldı ama uzun süre değil."

"Jedi ona yardım etti mi?"

"Evet," dedi Wald. "Birisi –muhtemelen az önce bahsettiğim arkadaşım Kitster- bana Jedi'ın Shmi'ye bir hediye gönderdiğini söylemişti, özgürlüğünü satın alabileceği birşey. Ama o birkaç yıl daha Watto'nun yanında kaldı."

"Neden?" diye sordu Luke şaşkınlıkla.

Wald omuz silkti. "Belki gidecek yeri yoktu. Watto o kadar da kötü biri değildi." Wald gülümsedi. "Harika bir kadındı. Bana Anakin'in aletlerinden bazılarını vermişti. Eğer o olmasa ben burada çalışıp özgürlüğümü kazanamazdım. Uzun lafın kısası sonunda o da özgürlüğünü kazandı ve bir rutubet çiftçisi olan Cliegg Lars'la evlendi. Anchorhead'deki düğünlerine gitmiştim." Wald gözlerini kısarak Luke'u süzdü. "Adının Lars olduğunu dememiş miydin? Akraba mısınız?"

"Ne?" dedi Luke. Zihninde Lars çiftliğindeki isimsiz mezarların görüntüsü canlandı ve keşke kendimi Rodialıya tanıtırken başka bir isim seçseydim diye düşündü. "Evet... aslında hayır. Yani adım Lars ama akraba değiliz. En azından... sanmıyorum."

"Evet, neyse zaten bir benzerlik de göremiyorum." Wald kederle başını salladı, "Shmi'nin ölüş şekli ne kadar acı."

Luke sormak istemiyordu ama bilmek zorundaydı, "Nasıl?"

"Kum Adamları onu Lars çiftliğinden kaçırdılar," dedi Wald. "Onu çöle götürüp öldürdüler."

Rodialının sözleri Luke'u çok etkilemişti. Shmi'nin nerede ölmüş olabileceğini ancak hayal edebiliyordu ama sonra o ve Biggs'in yıllar önce Junland Wastes'de keşfettiği terk edilmiş Tusken Yağmacısı kampını hatırladı. Dizlerinin bağı çözülmüştü. Dengesini sağlayabilmek için bir elini R2-D2'nun üzerine koydu.

"Gitmem gerek," dedi Luke. "Zaman ayırdığımız için teşekkürler."

"İyi misin?" diye sordu Wald.

"Hava," dedi Luke belli belirsiz, "Hava almam gerek." Döndü ve yalpalayarak dükkandan dışarı çıktı. R2-D2'da peşindeydi.

Dışarıdaki hava dükkandakinden sıcaktı olsa da derin derin nefes aldı. Yıllarca Anakin Skywalker'ın hayatını merak etmiş ve babasının Tatooine'deki bir Podracer pilotu olduğunu

duyduğunda da büyük heyecana kapılmıştı. Şimdi ise kendisini tükenmiş hissediyordu.

Babam ve annesi köleymiş. Ne kötü bir kader.

Aniden öfkeye kapıldı. Sadece Anakin ve Shmi'nin maruz kaldığı adaletsizliğe değil Owen ve Beru'nun kendisine hiç bahsetmemiş olmasına da öfkelenmişti. Ama sonra düşündü, *Acaba Shmi'nin Owen'in babasıyla evlenmeden önce köle olduğunu biliyorlar mıydı? Ben'in bundan haberi var mıydı? Biliyor olmalıydı!* Dönüp hurdacıya baktı. Wald'e sorabileceği başka sorular geldi aklına ama başını iki yana sallayıp diğer tarafa baktı.

Bu konuda Owen, Beru ya da Ben Kenobi'ye kızgın olmadığını farkındaydı. Bunca şeyi ondan gizlemelerini haklı bir nedeni olduğunu biliyordu. Onu korumanın en iyi yolunun bu olduğunu düşündükleri için öyle davranmışlardı.

Luke habersiz evden gittiği zaman Owen'in ne kadar telaşlandığını hatırladı. Eğer büyük annemin nasıl öldüğünü bilseydim daha dikkatli olurum.

R2-D2 kafasını çevirip fotoreseptörüyle Luke'a baktı. Droidten sızlanmaya benzer kederli bir bipleme yükseldi.

"Haydi Artoo," dedi Luke.

Birlikte hangara döndüler. Luke R2-D2'yu X-kanatın astromech soketine yerleştirdikten sonra avcının kokpitine çıktı ve telsizinde kırmızı ışığın yandığını gördü. Birisi acil durum frekansından onunla temas kurmaya çalışıyordu.

Bir düğmeye bastı. As sonra tanıdık bir adamın sesi telsizden yükseldi. "Luke? Beni duyuyor musun?"

"Duyuyorum, Han," dedi Luke. "Ama çok zayıf. Çok fazla parazit var." Dostu Han Solo'yla konuşmaktan mutlu olmuştu ama acil durum frekansından aramasına bakılırsa söyleyecekleri pek de hoş şeyler olmayacaktı.

"Goldenrod dedi ki..." Han'ın sözleri yoğun parazit arasında kayboldu "... Tatoonine."

Luke, Han'ın C-3PO'ya Goldenrod adını taktığını biliyordu. "Artoo, sinyali güçlendirmeyi dene," dedi Luke.

R2-D2 bipleyerek onayladı ve kubbesinden bir anten çıkardı.

"Han, ben hala Tatoonine'deyim. Bir terslik mi var?" dedi Luke.

"Tarnoonga'da bir sorun olabilir," dedi Han, sesi biraz daha net geliyordu.

"Ne oldu?" dedi Luke. Tarnoonga'nın Arkanis sektöründeki bir su dünyası olduğunu biliyordu, Tatoonine'de aynı sektördeydi.

Tekrar yoğun bir parazit oldu; sonra Han'ın sesi tekrar duyuldu. "...İki Asi keşifçiyle irtibatı kaybettik. Tarnoonga'dan gelen son raporda keşif erlerinden biri bir Oskan kan içicisinin saldırısına uğramadan önce terk edilmiş bir İmparatorluk karakolu bulduğunu bildiriyordu."

Luke, hayatında hiç Oskan kan içicisine rastlamamıştı ama hologörüntülerden insanla beslenen dört

ayaklı canavarlar olduklarını biliyordu. Bir kan içicinin görüldüğüne dair ilk rapor geldiğinde yirmi beş yaşında olduğundan ve o tarihten sonra da bu canavarlara ancak pek çok dünya üzerindeki İmparatorluk hapishane kolonilerinde rastlandığından bunun İmparatorluk tarafından geliştirilen suni bir yaşam formu olduğu söylentisi yayılmıştı.

"Keşifçiler yaralandı mı?" dedi Luke.

"İlginçtir ki hayır," dedi Han ve hemen ekledi, "En azından biz öyle düşünüyoruz. Rapora göre kimliği belirsiz bir kadın yarattığı kimseye zarar vermeden öldürmüş."

"Bu güzel haber," dedi Luke. "Anlaşılan kendimize yeni bir müttefik bulduk."

"Öyle umalım," dedi Han. "Teması kaybetmeden önce keşif eri kadının kullandığının..."

Yine parazit.

"Ne?" dedi Luke. "Keşifçi kadınla ilgili ne söyledi?"

"Bir ışın kılıcı, Luke!" dedi Han. "Kadın bir ışın kılıcı kulla..."

Parazit tekrar yükseldi ve iletişim kesildi.

BÖLÜM 14

"Han! Han!" diye bağırdı Luke öfkeyle iletişimin kesilmesinin ardından, hala Mos Espa hangarındaki X-kanatının kokpitindeydi.

Kokpitin arkasındaki soketten R2-D2 biyledi.

Luke, droidin sorusunu okumak için konsolundaki dikdörtgen monitöre baktı ve cevap verdi, "Evet, bir tuzak olabilir, Artoo. Ama yardımımızı bekleyen iki keşifçi de olabilir." kokpitin kanopisini indirirken ekledi, "Tarnoonga yıldız sisteminin koordinatlarını bilmiyorum, Ama Arkanis sektöründeki tüm yıldızların görünüşünü bilirim. Oraya vardıktan sonra hangisinin olduğunu anlamam için görmem yeterli, ardından sen uygun rotayı çizersin."

R2-D2 tekrar biyledi.

"Tarnoonga'nın nerede olduğunu biliyor musun? Daha önce gittin mi oraya?" dedi droidin cevabını okuyan Luke.

Astromech onaylayan bir ıslık çaldı.

Luke sıırıttı. "Boş bir zamanımızda tanışmadan önce neler yaptığını anlatsan iyi olacak." X-kanatın motorlarını ateşledi. Avcı uçağı hangardan kalktı ve uzay limanından gökyüzüne yükseldi.

Luke henüz bir çöl gezegenini terk etmiş olduğundan, Tatoonine'in tam zıttı olan, okyanuslarla kaplı Tarnoonga gezegenini görünce çok şaşırmıştı. Karanlık ve suyla kaplı yüzeyinin üzeri gri bulutlarla kaplıydı ve ufukta fırtına bulutları toplanıyordu. Görünen yegane kara parçaları sıra dağların suyun dışında kalmış zirvelerinden ibaretti.

X-kanat bulanık denizlerin üzerindeki hava boşlukları arasından yoluna devam ederken Luke sordu, "Artoo, Han'la temas kurabildin mi?"

Droid olumsuz bir ıslıkla cevap verdi.

Luke'un yüzü asıldı. Tatoonine'den ayrıldıktan sonra Han'la temas kurabilmeyi umuyordu ama acil durum frekansında parazitten başka birşey yoktu. Şimdi de Tarnoonga'daki atmosfer şartları görüşmelerine müsaade etmeyecekti.

Luke'un kumanda konsolunda bir ışık parladı. "Bu Asilerin yardım sinyali, Artoo! En azından bir sinyali net şekilde almayı başardık. Nereden geldiğini bulabilir misin?"

Droid biyledi ve Luke konsolunun üzerinde bir haritanın belirlediğini gördü. Haritada, X-kanatın doğusundaki bir mevkiyi gösteren mavi bir nokta yanıp sönüyordu.

Luke başını çevirip kokpitin penceresinden dışarı baktı ve kaya kütlelerinden oluşan bir ada gördü. Üç kilometre uzunluğunda ve onun yarısı genişliğinde olan bir dağ sırasının zirvesiydi burası. Siyah uçurumlar, karanlık suların içerisinde kaybolup gidiyordu.

"Şu dağ sırasından geliyor," dedi Luke. "Belki de keşifçilerin gemisi oraya indi. Bakalım görebilecek miyiz?"

Dağ sırasının engebeli arazisinin üzerinde uçtular. Aradıkları gemiyi bulmaları uzun sürmedi. Eski

bir Corellian G9 Rigger yük gemisiydi, doğal bir çıkıntı sayesinde rüzgardan korunan, geniş ve siyah bir kaya parçasının üzerine iniş yapmıştı. Luke, Han'ın kayıp keşif erleriyle ilgili raporunda belirttiği, terk edilmiş İmparatorluk karakolunu andıran birşey ya da herhangi bir yapı göremiyordu. Luke söz konusu karakolun yerin altında ya da kamufle edilmiş olabileceğini düşündü.

R2-D2'nun da yardımıyla X-kanatı diğer geminin yanına indirdi. Yük gemisinin gövdesi pek iyi durumda olmasa da göze çarpan bir hasar da yoktu. Luke, geminin rampasının açık olduğunu farketti.

Luke, hala X-kanatın kokpitinde olduğu halde skopları kontrol etti. "Gemide yaşam belirtisi yok, Artoo. Yardım sinyali de başka bir yerden geliyor. Ben gemiyi kontrol ederken sen de burada bekle ve sinyali araştırmaya devam et. Uzaktan geliyor olamaz. Eğer birini bulursam ya da bir kan içiciye rastlarsam sana haber veririm."

Luke kokpitin kanopisini açarken R2-D2'da heyecanlı biplmelerle cevap verdi.

"Hayır, Han'ın ışınkılıçlı kadınla ilgili söylediklerini unutmuş değilim," dedi Luke droidin mesajının çevirisi görmek için monitöre baktıktan sonra.

Astromech'den yeniden heyecanlı biplmeler yükseldi.

"İtiraz yok!" dedi Luke. "Senin görevin burada kalıp Han'la temas kurmaya çalışmak. Her on beş dakikada bir seni kontrol edeceğim. Eğer benden haber alamazsan X-kanatla birlikte yörüngeye çık ve Asilere nerede olduğumu bildir, tamam mı?"

Droidden sızlanır gibi bir ıslık yükseldi.

"Peki o zaman," dedi Luke. Işınkılıcını ve telsinizi kontrol etti ve cübbesini de yanına alarak kokpitten aşağı indi. Siyah kayaya ayak basarken ayaklarının sızladığını farketti çünkü uzun süre oturmaktan uyuşmuşlardı. Hava serindi. Hemen cübbesini giydi ve temkinli şekilde yük gemisine doğru yürüdü.

Luke geminin rampasından yukarı çıkarken ışın kılıcını çekti. Dikkatle gemide gezinmeye başladı, keşif erlerine ait bir iz arıyordu. Köprüye girdiğinde kontrol ve haberleşme konsollarının yanmış olduğunu görünce telaşlandı. Birisi kısa mesafeden tabancayla üzerlerine ateş etmiş gibi görünüyordu.

Luke kan içicilerin tabanca kullandığını hiç duymamıştı. *Acaba bunu keşifçiler mi yaptı yoksa başka birisi mi?* diye düşündü.

Yük gemisinden çıktı ve ışınkılıcını tekrar beline astı. İki gemiden de uzaklaşıp çıkıntının çevresinde yürüdü ve dağın güney sırtına doğru çıkan dar bir vadiye rastladı. "Beni duyuyor musun, Artoo?"

R2-D2 cevap verdi.

"Ben iyiyim," dedi Luke. "Sadece telsizi kontrol ediyorum." Tekrar yürümeye başlamadan önce telsizi kemerine taktı ve iki sırtın arasındaki bir geçide doğru yürüdü.

Sıradışı birşeye karşı gözlerini dört açmıştı. Zemin, kırık ve siyah taş parçalarıyla kaplıydı. Birkaç yosun haricinde yaşam belirtisi yoktu. Luke acaba İmparatorluk askerleri Tarnoonga'ya neden bir

Oskan kan içicisi getirdiler diye düşündü.

Tepesindeki bulutlar gittikçe kararıyordu. Luke, Han'ın kendisine göndermiş olduğu mesajı tekrar düşündü. *Keşif erleri gerçekten de bir Jedi mı gördüler? Yoksa başka birşey mi?* Kalbinin olması gerekenden çok daha hızlı attığını farkettiler. Yürümeye devam etti ama sakinleşmek için derin derin nefes aldı.

Suluk zemin üzerinde bir metal parçasının ışıltısı gözüne çarptı. Az sonra ışıltıya neden olan şeyin yanındaydı. Küçük ve kutu şeklinde bir nesneydi ve iki taşın arasına yerleştirilmişti. Nesne telsizinden biraz daha küçüktü ve onun bir acil durum sinyali cihazı olduğunu anladı.

Cihazı aldı ve inceledi. Hasarlı görünmüyordu. Verici ne kadar yükseğe konursa o kadar etkili olacağı için acaba keşifçilerden birisi buraya kazayla mı düşürdü diye düşündü. *Belki de nereye koysak diye düşünecek zamanları olmamıştır.* Etrafı kolaçan etti, hareket eden herhangi birşey aradı ama hiç iz yoktu. Önce cihazı kapayacaktı ama sonra onu cübbesinin cebine yerleştirirken açık bırakmaya karar verdi.

Hemen ardından arkasından gelen bir kükreme duydu.

Luke hemen arkasını döndü ve koşarak kendisine doğru gelen bir kan içici gördü. Canavar yaklaşık iki buçuk metre yükseliğindedi. Dört kolunun da ucunda kılıca benzer pençeleri vardı. Kambur omuzlarının üzerinde bir baş yerine sadece eşmerkezli keskin dişlerin sıralı olduğu bir ağız bulunuyordu. Luke yaratığın nereden geldiği ya da hiç ses çıkarmadan arkasından nasıl böyle yaklaşabildiğini düşünmekle zaman harcamadı. Kaşla göz arasında ışın kılıcını çekti ve açtı.

Kan içicinin üst sol ve alt sağ kolları Luke'a doğru uzandı. Luke bir koldan eğilerek kaçınırken diğerini de ışınkılıcıyla savuşturdu. Luke'un kılıcı kalın derisini yarıp geçerken kan içici de uludu. Sonra da diğer pençe uçlu kolunu Luke'a savurdu.

Luke sıçrayıp yana yuvarlanırken yaratığın pençesi de yere gömüldü. Hemen ayağa fırladı ve bir sonraki saldırı için hazırlandı ama sonra arkasından gelen tanıdık bir ses duydu, bir ışınkılıcını daha açılmıştı.

Kan içici olduğu yerde durdu. Luke'da donup kalmıştı.

Ardından Luke mavi cübbeli bir kadının sıçrayarak onu geçtiğini gördü. Başlığı yüzünü örtüyordu ama ışınkılıcı kullandığına bakılırsa Asi keşif erlerini kurtaran kadın bu olmalıydı.

Luke ışınkılıcını saldırı konumuna getirirken başlıklı kadın da kendi ışınkılıcını kan içiciye savurdu. Mavi enerji, pençeli kollardan birini bileğinden kesti. Kesik kol yere düşerken kan içici de gürlendi ve tam o anda refleks olarak diğer pençeli kolunu saldırgana savurdu.

Luke dehşetle kan içicinin darbesinin mavi cübbeli kadını kayalara çalmasını izledi. Kadının ışınkılıcı havada daireler çizerek uçtu ve kadın kayalık zemine yığılırken kılıç da otomatik olarak kapandı.

Kan içici öfkeyle kükredi. Luke ileri atıldı, ışınkılıcını öyle bir kaldırmıştı ki ucu tam yaratığın göğsüne denk geliyordu. Kan içici Luke'dan uzaklaşırken kesik kolunu da yanına aldı ve dönüp hızla kayaların üzerinden kaçıp gitti.

Luke başını kaçan canavardan yüzükoyun yerde yatmakta olan kadına çevirdi. Kımıldamıyordu. Luke kan içiciyi son gördüğü yere baktı. Yaralı canavar gözden kaybolmuştu. Luke bu seferde kadının ışınkılıcının düştüğü yere baktı ama kılıç da gitmişti.

İyi de nereye? Acaba kan içici mi aldı?

Luke ışınkılıcını kapattı ve yerde hareketsiz şekilde yatmakta olan kadının yanına gelip diz çöktü. Yavaşça kadını çevirdi ve kadının üzerinde Asi keşifçilere ait bir üniformanın olduğunu hayretle gördü.

Başlık hala kadının yüzünü örtüyordu. Kadın inledi. "İyi misin," diye sordu Luke kadının başlığını açarken.

Sonra da yüzünü gördü. Son kez Hoth'da gördüğü buz mavisi gözlerini açmasına bile gerek kalmadan görür görmez tanımişti onu.

O Frija'ydı.

BÖLÜM 15

Luke şok olmuştu. "Frija?"

Kadının gözleri hayretle açıldı. "Sen... Sen Luke Skywalker'sın."

Sesi tıpkı aklında kaldığı gibiydi. Tekrar dönüp kan içiciden bir iz var mı diye araziye taradı. Kayalar ve onların gölgelerinden başka birşey yoktu. Anlaşılan canavar öldürücü olduğu kadar sinsiydi de.

Luke tekrar Frija'ya döndü ve yerden kalkmasına yardım etti. "Nasıl... nasıl hayatta kaldın? Bu ışınkılıcını nereden buldun?"

"Işınkılıcı!" dedi Frija. Elleriyle etrafını yoklamaya başladı. "Nerede? Eyvah kaybettim!"

"Sanırım kan içici aldı," dedi Luke. "Ama sen nasıl hayatta kal..."

"Işınkılıcı," diye kesti sözünü Frija, "Beni ve diğer keşif eri olan Levlonn'u kurtaran Jedi'a aitti. Ama diğer bir kan içici Jedi'ı öldürdü ve... ardından da Levlonn'u öldürdü. Tabancamın enerjisi bittiği için ben de ışınkılıcını kullanmaya başladım."

Duyduğu şeyler Luke'un aklını allak bullak etmişti. "Sakin ol. Önce nasıl sağ kalabildiğinle başlayalım. Ben yola çık..."

"Burada durmamalıyız!" dedi Frija panikle. "Bu bölgede en az beş tane kan içici var. Geri gelecekler. Gemin nerede?"

"Seninkinin yanına indim," dedi Luke. "Ama benimki X-kanat. İkimize de yer olduğunu..."

Yakınlardaki kayaların arkasından gelen bir hışırtı duydular. Frija, Luke'un bileğini tutup çekti, "Acele et!"

Arkalarından bir hırıltı duydular ve hemen diğer yönde kaçmaya başladılar, iniş alanından ters yöne kaçıyorlardı. Frija hala Luke'un bileğini bırakmamıştı ve büyük kaya kütlelerinin arasında onu yönlendiriyordu.

"Nereye gidiyoruz?" dedi Luke.

"Güvenli bir yere."

"Gemilere geri dönmeliyiz!"

"Asla başaramayız"

"Kan içiciler buraya..."

"Sus ve koşmaya devam et!"

Geniş bir sarkıtın üzerinde duran taştan yüksek bir duvara ulaşıncaya kadar koştular. Duvarın dibinde bir metreden daha dar karanlık bir delik vardı.

"İçeri!" dedi Frija nefes nefese, dar geçide dalarken Luke'u da peşinden sürükledi.

Burası bir mağaranın girişiydi. Penceresi olmayan ve tek bir fenerle aydınlanan pürsüz yüzeyli bir mağaraya girdiler. Fener, birkaç kasanın yanında duvara dayanmıştı. Kasaların üzerinde İmparatorluğun amblemi vardı. Duvarda bir merdiven girişi vardı ve basamaklar aşağıdaki karanlığa doğru iniyordu.

"Terk edilmiş karakol burası mı?"

Frija başını salladı. "Kan içiciler buraya giremez. İyi misin?"

"Evet, ama... hala anlamıyorum." Luke şüpheyile Frija'ya baktı. "Hoth'tan buraya nasıl geldin?"

"Hoth mu?" şaşırma sırası Frija'ya gelmişti.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Ama, Frija ben..."

"Adımı nereden biliyorsun?" diye kesti sözünü Frija. "Daha önce hiç karşılaşmadık."

Daha da şaşırarak Luke devam etti, "Ama ben sandım ki... beni tanırsın. Kan içici kaçıktan sonra sana yardım ettiğimde adımları söylemişim."

"Evet, ama Sen Luke Skywalker'sın. İttifaka dahil herkes senin neye benzediğini biliyor. Görüntülerini izlemiştim."

"Görüntülerim mi?" Luke olanlara bir anlam vermeye çalışırken kaşlarını çattı. Sonunda karşısında duran kadının kim olabileceğinin tek bir açıklaması olabileceğini anladı. "Baban. Bir İmparatorluk valisi, değil mi?"

"Evet ama bunu herkes biliyor. İttifakın babamın kim olduğundan haberi var," dedi Frija, huzursuzca Luke'a bakarak.

"Bana biraz zaman ver." Luke düşüncelerini toparlamaya çalışırken derin bir nefes aldı. "Senin insan taklidi droidin. Ona rastladım. Anoat Sektöründeki buz gezegeni Hoth'da. Babanın taklidi olan droidle birlikteydi. Bana İmparatorluğun onları yem olması için yaptığını anlattı. Sen tıpkı... daha doğrusu droid tıpkı sana benziyordu."

"Olamaz," dedi Frija. "O droidler hala çalışıyor mu?"

Luke başını iki yana salladı. "İkisinin de işi bitti. Onları Hoth'da gömdüm."

Frija iç çekti. "Babamın gözünde onun dahiyane kaçış planının bir parçasıydılar," dedi üzgün halde. "Ama ben onları sadece makine olarak düşünemezdim. Gerektiğinden daha gerçekçiydiler. Özellikle de benim taklidim. Duyguları insanlara yakın olan droidlerin içinde belki de en iyisiydi."

Luke'da aynı şeyi düşünüyordu. "Babana ne oldu?" dedi.

"İmparatora ihanet etmek gibi bir hata yaptım. Asilere bazı gizli planları teslim etmeye kalkıştım. İmparator onu öldürttü."

"Üzıldüm."

"Bu olaydan hemen sonra ben de Asilere katıldım. Yapılması gerekenin bu olduğunu biliyordum. Birşeylerin değişmesini istedim."

Luke daha önceden o droidlerin insan karşılıklarının başına ne geldiğini düşünmüştü, Acaba o ve babası İmparatorluktan, Asilerden ya da kaçtıkları her neyse ondan başarıyla kaçabilmişler miydi diye. Hatta Asi İstihbaratına dönem bir İmparatorluk valisi ve kızına dair bir bilgileri olup olmadığını sormuştu ama işe yarar birşey öğrenememişti. Ama şu anda karşısında duruyordu, tıpkı Hoth'da tanıdığı Frija gibi nazik ve cesur.

Ama hala ona sorması gereken sorular vardı. "Kullandığın ışınkılıcı," dedi. "Onu aldığın kişiyi tarif edebilir misin?"

Frija başını salladı. "Siyah elbiseli bir kadın. Sadece yüzünü görebildim. Açık tenliydi. Birdenbire ortaya çıktı, ilk kan içici bana ve Levlonn'a saldırdıktan hemen sonra." Frija gergin şekilde alt dudaklarını ısırıyordu.

"Bu kadın," dedi Luke. "Kendisinin Jedi olduğunu söyledi mi?"

"Işınkılıcı vardı. Başka ne olabilirdi ki?"

"Bilmiyorum," dedi Luke, ama Lumiya gibi bir Sith çırağı olmaması umuyordu. "Devam et."

"Bize kaçıp saklanmamızı söyledi. Levlonn ve ben gemiye doğru kaçtık. Arkamı dönüp baktığımda Jedi'ın kan içiciyi öldürdüğünü gördüm. Hemen *New Hope'a* bir rapor gönderdik. Bizi bu sayede mi buldun?"

Luke başını salladı.

"Hala temas halindeydik," diye devam etti Frija, "Ki dışarıdan gelen bir çığlık duyduk. Kadından gelmişti. Jedi'dan. Cesedini aradık ama sadece silahını bulabildik. Silahını aldım ve..." Frija'nın gözleri büyüdü.

"Ne oldu?"

"Ve sonra... ondan sonra geldiler. Diğer kan içiciler... bize saldırdılar! Gemiye döndük ama ikisi içeri girmişti. Tabancalarımızı üzerlerine boşalttık. Biz...ben..." Tüm vücudu titremeye başlamıştı. "Ben kaçtım ama Levlonn kaçamadı."

Luke, Frija'ya sokuldu. "Arkadaşını kaybettiğin için üzgünüm," dedi elini omuzuna koyarken. "Artık güvendesin."

"Oh, Luke." Kız kollarını uzatıp sıkıca ona sarıldı. "Öyle korktum ki."

Fener Frija'nın arkasındaydı ve Luke onun ışığına bakarken çok önemli bir detayı es geçtiklerinin farkına vardı. Frija'dan şüphelenmiyordu ama ışınkılıcı kullanan yabancıyla ilgili çok önemli bir bilgiyi atlamıştı. Bir ışınkılıcı gördüğü doğrudu ama bu, o gizemli kadının Jedi olduğunu anlamına gelmezdi.

Luke biraz geri çekildi, Frija'yı kol mesafesinde tuttu. "Dinle," dedi, "Bu çok önemli. Kan içicinin Jedi'ı öldürdüğünü görmedin değil mi?"

"Hayır, görmedim."

"Sence hala hayatta olabilir mi?" Frija'nın cevap vermesine fırsat kalmadan Luke'un telsizinden bir çağrı geldi. "Oh, hayır," dedi Luke. "Artoo'yu unuttum!" telsizini kemerinden aldı ve konuştu. "Artoo, beni duyuyor musun? Artoo?" bir cevap alamayınca cihazı salladı ve tekrarladı, "Beni duyuyor musun?"

R2-D2 bir cevap verdiyse bile Luke bunu duymadı. Onun yerine kulakları onları bu yeraltı mağarasına getiren geçitten gelen bir kükremeye çınladı.

"Kan içiciler," dedi Frija paniğe kapılarak.

Sonra şiddetli bir ses duydular, sanki kocaman bir çekiç mağaranın duvarına vuruyordu. Bir kez daha, bir kez daha. Gözü geçitte olduğu halde Luke telsizini kemerine koydu, "Daha çok bir krayt ejderine benziyor."

"Neye?"

"Tatooine'de yaşayan bir yaratık," dedi. "Dışarıdaki her neyse büyük birşey."

Vurma sesi artarak devam etti. "İçeri girecek," dedi Frija, döndü ve aşağı inen taş merdivene doğru koşmaya başladı.

"Dur!" diye bağırdı Luke, Frija karanlıkta kaybolurken. Feneri almak için eğildi ve fenerin ışığını merdivene tutup Frija'nın peşinden gidecekken birden aklına birşey geldi.

Feneri sıkıca tuttu. Bir detayı daha gözardı etmişti.

Vurma sesi artık sağır edici boyutlara çıkmıştı. Luke sesi duymazdan geldi ve İmparatorluğa ait kasalara yaklaştı. Boştaki eliyle kasanın kapağını açtı ve feneri kasanın üzerine getirdi.

İçleri stormtrooper zırhıyla doluydu.

Bir diğerinin kapağını açtı. Yine beyaz zırhlar. Ve kemikler. İnsan kemikleri.

Luke kapağı bıraktı. Müthiş ses bir anda kesildi. Luke kemerinden telsizini çıkarırken kulakları hala çınlıyordu. Sesini yükseltmeden cihazı açtı ve konuştu, "Artoo, eğer beni duyuyorsan hemen git. Asilere söyle Tarnoonga'dan uzak dursunlar. Temasa geçmenin başka bir yolunu..."

"Luke!" Frija'nın aşağıdan bağırdığını duydu. "Yardım et!"

Bu bir tuzak, diye düşündü Luke telsizini geri koyarken. Hepsi bir tuzak.

Kargo kasalarından uzaklaştı. Mağaraya girmek için kullandıkları geçite baktı, ama kaçmaya çalışırsa fazla uzağa gidemeyeceğini biliyordu. Aşağıdaki şeyden saklanmanın bir yolu yoktu.

Tek çaresi onunla yüz yüze gelmekti.

Feneri de yanına alan Luke, Frija'nın peşinden gitti. Taş merdivenler onu yukarıdakinden daha da karanlık bir mağaraya getirdi. Havası nemliydi ve engebeli zemindeki su birikintilerini görebiliyordu. feneri ileri geri salladığında yüksek tavana doğru uzanan bir sıra eski sütun gördü.

Solundan bir damlama sesi geldi. Ardından hafif bir mırıltı duydu ve Frija'nın sesi kulağına geldi, "Luke?"

Luke feneri soluna çevirince bir kan içici gördü. Frija'yı sütunlardan birine sıkıştırmıştı.

"O canavarın gerçek olmadığını biliyorum," dedi Luke.

"Ne?" dedi Frija. Kan içici pençesini kızın vücuduna yaklaştırdı ve ağzını başının hemen üzerine getirdi. "Luke, lütfen!"

"İmparatorluk karakolunun terk edilmediğini de biliyorum," diye devam etti Luke. "En azından sen buraya gelmeden önce."

"Beni öldürecek!" diye bağırdı Frija kan içicinin dişlerinin arasından sarı salyalar akarken.

Luke alçak sesle konuşmaya devam etti, "Hata yapıyorsun. Bana tabancanın enerjisi bittiği için ışınkılıcını kullandığını söylemiştin. Neden fenerdeki enerji hücrelerini tabancana takmadın?" Fenerin ışığını doğruca Frija'nın yüzüne tuttu. "Bir Asi keşif erinin ilk yapacağı bu olurdu."

Frija, Luke'a baktı.

"Ne olduğunu biliyorum," dedi Luke. "Bir zihin cadısı."

Fenerin ışığı titredi ve söndü, ardından da korkunç bir kahkaha zifiri karanlık mağarada yankılandı. Luke bu kahkahayı daha önce de duymuştu.

Bu S'ybl'l'di.

BÖLÜM 16

Korkunç kahkaha sona ererken Luke kımıldamadan durmaya devam etti. Az sonra fenerin ışığı titreyerek geri geldi. Kan içici –ya da onun ilüzyonu – ortalarda yoktu ve Frija'nın yerini S'ybll almıştı.

Kadim sütunların önünde duran S'ybll, Luke'un isimsiz orman gezegeninde gördüğü uzun koyu renk saçlı kızın aynısıydı. Anlaşılan Asi keşifçi üniforması da bir ilüzyondu çünkü kız şu anda eskisi gibi hayvan postundan bir kıyafet giyiyordu.

"Başka bir zihin cadısı görmeyi mi bekliyordun, Luke?"

Luke hala kendini toparlayamamıştı. "Cesedini gördüm... molozların altında kalmıştın. Sadece ben değil arkadaşlarım da gördü."

S'ybll bir kaşını kaldırdı. "Sen, Han Solo ve Wookiee... benim görmenizi istediğim şeyi gördünüz. Yaralandım ve güçten düştüm ama hepsi bu. O kadar zayıf düşmüştüm ki sen ve dostların beni öldürebilirdiniz. Kalan son gücümle sizlere öldüğümü gösterdim ve sonra kaçıp yaralarımı tedavi ettim ve başkalarının gelip beni bulmasını bekledim."

Luke yukarıdaki kasaları hatırladı. "İmparatorluk askerleri," dedi. "Senin yok ettiğin kayıp mekiği aramaya gelmiş olmalılar. Ama yeni gelenleri öldürmek yerine onları kandırdın. Belki sadece birini öldürüp onun kılığına girdin ve aralarına karışarak onlarla birlikte gezegenden ayrıldın. Seni buraya getirdiler ve sen de hepsini öldürdün."

"Doğruca buraya gelmedik," dedi S'ybll. "Ama olayların seyrini çok doğru tahmin ettin." Gülümsedi. "Senden mükemmel bir zihin cadısı olurdu."

Hava aniden serinledi. "Ne istiyorsun, S'ybll, intikam mı, derdin bu mu?" diye sordu Luke.

S'ybll duydukları hoşuna gitmemiş gibi yüzünü buruşturdu. "Hayır, alakası yok." Sütunlardan bir adım ileri adım atınca Luke'da temkinli şekilde bir adım geri attı. "Aslında," diye devam etti kadın, "Seninle ittifak yapmayı düşündüğümü söylesem daha doğru olur."

"İttifak mı? Yani sence biz birlikte..."

Luke'un boğazı düğümlendi. Tüm bu karmaşa içerisinde aklından tümüyle çıkmıştı.

"Evet," dedi S'ybll aklından geçeni okuyarak. "İki Asi keşif eri. Onlar geldikten sonra görmeleri için bir kadın Jedi görüntüsü yarattım. Rapor edeceklerini ve bu raporunda seni buraya çekeceğini biliyordum."

Luke'un kaşları çatıldı. "Onlara ne yaptın?"

"Kendin gör." Bir elini yavaşça hareket ettirdi ve Luke'un ayakları altındaki mağara zemini gürültüyle hareket etmeye başladı.

Luke sabit zemine doğru geriledi ve büyük dikdörtgen şekilli duracrete bir bölmenin açılarak derin ve dik duvarlı bir çukuru ortaya çıkarışını izledi. Feneri sol eline aldı ve çukurun içerisinde metal parmaklıklı iki kafes gördü. Kafeslerden birinde korku içerisinde iki insan duruyordu, bir erkek ve

bir kadın. İkisini de tanııyordu ama Asi keşif eri üniforması giyiyorlardı. Diğer kafeste ise bir kan içici vardı.

Çukurdan aşağıya sanki orada hiçbir şey yokmuş gibi gayet sakin şekilde bakan S'ybll devam etti, "Ben buraya geldiğimde bu çukur vardı zaten. Sanırım zamanında bu mağaralar korsanlar tarafından kullanılmış."

S'ybll'in konuşmasını duyan erkek keşif eri başını kaldırdı ve kafesin parmakları arasından yukarı baktı. "Bak!" dedi. "Luke Skywalker!"

"Yıldızlara şükürler olsun!" dedi kadın olan.

Luke, Güç'ü kullanarak onlara erişti. Panik ve şaşkınlığı sezebiliyordu ve çukurdaki yaşam formları ilüzyon değillerdi. Sonra tekrar S'ybll'a döndü.

"Evet, kan içici gerçektir," dedi kadın zihnini okuyarak. "Onu buraya İmparatorluk askerleri getirdi. Şimdi de benim elimde."

"Keşifçileri serbest bırak, S'ybll."

"Nasıl istersen."

Aşağıdan kan içicinin kükremesi yükseldi. Aşağı bakan Luke keşifçileri tutan kafesin ortadan kaybolduğunu ve ikisinin de açıkta kaldığını gördü. Diğer taraftaki kan içici pençeleriyle kendi kafesinin parmaklıklarına vuruyordu.

"Sakin olun, kımıldamayın!" dedi Luke dehşet içindeki keşifçilere.

S'ybll dudaklarını büktü. "Hata mı ettim? Kan içicinin de içinde bulunduğu kafesin sadece bir ilüzyon olduğunu öğrenmesini istemezsin değil mi?"

Luke çukurun kenarına yaklaştı, gerekirse içine atlayıp keşifçileri korumaya hazırlanıyordu. "Bunu neden yapıyorsun," dedi S'ybll'a bakarak.

"Sana söyledim," dedi. "Bir ittifak. Sen ve ben."

"Hangi amaçla?"

"Sen İmparatorluğu ortadan kaldırmak istiyorsun, değil mi? Eğer güçlerimizi birleştirirsek hiç şansları olmaz."

Luke şüpheyle ona baktı. "Bunu neden istiyorsun ki?"

S'ybll ellerini kalçasına koydu. "Bu şekli korumak ve ilüzyon üretebilmek için çok fazla enerjiye ihtiyacım var. Sürekli böyle yaşayamam, Luke. İnsanların beni bulmalarını bekleyerek. Senin onları bana getireceğini umuyorum."

"İnsanları mı istiyorsun?"

"Nahoş İmparatorluk mensuplarını bana teslim edersen çok memnun olurum."

"Hiç sanmıyorum," dedi Luke. Başını iki yana sallayarak devam etti, "Bana gerçekleri

söyleyeceğine ilüzyon yapmaya devam etsen daha iyi. Eğer istediğin insanlarsa neden buraya gelmek yerine İmparatorluk askerlerini kandırarak kalabalık bir gezegene gitmedin?"

S'ybll omuz silkti. "Yaşamak için insanlara ihtiyacım olması kalabalığı sevdiğim anlamına gelmez."

Luke aklından geçirdi, *bu çıldırmış.*

S'ybll'in kafası sanki tokat yemiş gibi birden döndü. "Çıldırma mı? Öyle mi zannediyorsun? Çok yazık, Luke Skywalker. Eğer bana katılmayı reddedersen... neler yapacağımı kim bilebilir?"

"Aklımdan geçenleri inkar edecek değilim, S'ybll. Başkalarının da senin eline düşmesine göz yumamam."

"Öyle olsun."

Kan içici tekrar kükredi. Luke çukura baktığında ikinci kafesin de kaybolduğunu gördü. Luke hiç tereddüt etmedi. Fener hala sol elinde olduğu halde sağ eliyle kılıcın çekip doğruca çukurun içerisine atladı.

Kan içiciyle sırtlarını duvara dayamış olan iki keşif erinin arasına indi. Feneri kenara bıraktı, fener tangırdarak zeminde yuvarlanırken o da yüzünü kan içiciye dönüp kılıcı açtı. Kılıcı vınlayarak açılırken keşifçilerin bağırışları onu şaşırttı, "Arkanda! Arkanda!"

Onu şaşırtan şey onların heyecanlı bağırışlarının sanki önünden geliyor olmasıydı.

Ve canavar saldırdı.

Arkadan ona vuran güçlü bir kolun şiddetiyle Luke'un ayakları yerden kesildi. Vücudu çukurun duvarına çarpıp yere yığılırken Luke kılıcını sıkıca tutmayı bırakmadı. Kendine gelince hemen yuvarlanarak ayağa kalktı ve neler olduğunu o zaman anladı. Keşifçileri korumaya o kadar odaklanmıştı ki Ben Kenobi'nin Güç konusunda kendisine öğrettiği ilk dersi unutmuştu: gözlerin seni yanıltabilir. S'ybll onu kandırarak keşifçileri ona kan içici gibi göstermişti.

Luke gözlerini kapattı, zihnini sakinleştirdi ve kaslarını gevşeterek Güç'e erişti.

Kan içicinin tekrar ona doğru geldiğini hissetti. Ama bu sefer kafasına doğru gelen pençeden kaçındı ve ışınkılıcını savurarak canavarın kolunu kesti.

Kan içici acı ve öfkeyle uludu. Luke gözlerini kapalı tutmaya devam ederek ikinci bir pençeyi de eğilerek atlattı ve ışınkılıcını canavarın bacaklarından birine doğru savurdu. Kesik bacağı üzerine yıkılan yaratık tekrar acıyla homurdandı. Luke canavarın pes edeceğini ummuştu ama göğsünü hedef alan bir pençenin daha yaklaşmakta olduğunu hissedince bu umudu çabucak söndü. Kanın tadına bakana kadar vazgeçmeyecekti.

Gelen pençeden kurtulmak için geri sıçradı, sonra da duvardan destek alarak canavarın göğsüne doğru fırladı, kılıcını da yukarıdan canavarın kafasına doğru indirdi. Gözleri hala kapalı olan Luke iki keşifçinin yanına indi.

Kan içici tek bacağı üzerinde bir an için kalakaldı ama çoktan ölmüştü. Az sonra Luke yaratığının bedeninin çukurun zeminine yığıldığını gördü.

Luke ışıklılıcını kapattı. Keşifçilere bir şey sormadan S'ybl yukarıdan seslendi, "Evcil hayvanımı öldürdün. O yüzden seni buraya gömmem gerekecek."

Luke'un duyduğu gürültü çukurun tavanının kapanmaya başladığını işaret diyordu. Ama az sonra tümüyle farklı bir ses duydu: suyun çıkardığı yüksek ve ani bir ses. Botları çevresinde yükselen şeyle Güç vasıtasıyla hissettiği şeyin aynı olduğundan emin olabilmek için gözlerini açtı.

Çukurun, yakınındaki fenerle aydınlanan, duvarlardan birindeki gizli bir kapak açılmış ve çukura su dolmaya başlamıştı. Kan içicinin parçalanmış cesedine çarpan sular onun kesik organlarını ve feneri Luke ve iki keşif erine doğru sürükledi.

Çukurun tavanı tepelerinde şiddetli bir gürültüyle kapandı. Luke dönüp, fenerin soluk ışığında görülebilen, şaşkın haldeki keşifçilerin yüzlerine baktı. Su seviyesi bellerine kadar yükselmişti. "Çıkış yok!" diye bağırdı erkek keşif eri çukura su dolmaya devam ederken.

"Siz ikiniz, yakınımda durun," dedi Luke. Işıklılıcını kapalı halde su seviyesinden yukarıda tutarken diğer eliyle de kan içicinin su üzerinde yüzen kesik uzuvlarından birini itti. "Yükselen su bizi yukarı taşıyacak; o zaman tavanda bir delik açabilirim."

Erkek keşifçi Luke'un ışıklılıcına baktı, "İyi ki sana denk gelmişiz, bu arada adım Andur Thorsim."

"Ben de Glaennor," dedi kadın keşifçi.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Luke.

"Bu S'ybl'in derdi ne? Seni öpmek mi öldürmek mi istiyor belli değil."

"O bir zihin cadısı," dedi Luke. "Amacını sizin kadar bende anlamadım." Keşifçiler su da ayaklarını sallamaya başlarken Luke'da kılıcını tutabildiği kadar yukarıda tuttu. Tavanla suyun yüzeyi arasındaki mesafe bir metreden biraz daha fazla kaldığında kılıcını açtı ve açılabilir duracrete tavana sapladı. Geniş daire şekilde bir delik açtı ve yuvarlak şekilli duracrete parça suyu düşüp arkasında koca bir delik bırakırken hemen kolunu geri çekti.

Işıklılıcını kapattı. "S'ybl bizi bekliyor olabileceği için önce ben çıkacağım. Siz de peşimden gelin," dedi keşifçilere.

Luke tam sudan çıkıyordu ki Glaennor bağırdı, "Suda hareket eden birşey var!"

"Ne?" dedi Luke. "Nerede?"

Glaennor'un cevap vermesine fırsat kalmadan bir dokunaç Luke'un sol bileğine sarıldı ve onu suyun altına çekti. Suyun altına giderken ağzını kapattı ama derin bir nefes alma fırsatı olmamıştı.

Suda batıp çıkmakta olan fener sayesinde büyük ve dokunaçları olan bir yaratığın açık kapaktan içeri girdiğini gördü. Tüm sezgileri ona bu yaratığın bir ilüzyon olmadığını söylüyordu. Türünü tanıyamamıştı ama en kısa sürede kendisini ondan kurtarmazsa yaratığın onu su dolu çukurdan geldiği dar tünele çekeceğini biliyordu.

Vücudunu döndüren Luke su geçirmez ışıklılıcını açtı ve onu bacağından tutmuş olan esnek dokunaça çevirdi. Dokunaçın kesilmesiyle birlikte Luke serbest kaldı ve yaratıkta arkasında siyah kandan bir iz bırakarak tünelin içerisinde gözden kayboldu.

Luke kılıcını kapatıp kemerine taktı ve keşifçileri bıraktığı yere yüzdü. Bulanık suda hareket eden sadece tek kişi görebiliyordu ve diğer keşifçinin delikten dışarı çıkmış olabileceğini düşündü. Aşağı doğru yüzüp ayaklarını çukurun zeminine bastı ve oradan güç alarak öyle bir hızla kendisini fırlattı ki suyun yüzeyine çıktığında az daha kafasını duracrete tavana çarpıyordu. Delik sadece birkaç santim yan taraftaydı.

Luke ciğerlerini havayla doldururken hala suyun içinde olan Glaennor'a baktı. Ama ardından yekpare tavana bakınca onun da neden yukarı çıkmadığını anladı.

"Andur dışarı çıktı!" dedi Glaenor, Luke'un yanına doğru gelirken gözleri korkuyla büyümüştü. "Ama sonra delik kendi kendine kapandı!"

Luke gözlerini kapattı ve Güç'e erişti. "Bu sadece bir ilüzyon. Delik hala orada." Gözleri kapalı olduğu halde bir elini uzattı ve deliğin kenarını tuttu. Gözlerini açtığı zaman sanki eli tavandan geçmiş gibi görünüyordu. "Haydi!" dedi. "Bu taraftan! Elimi tut!"

Glaennor'un eli onu bileğinden tutarken onun bir anda ıslak ve pis beyaz saçlı, cılız yüzlü, buruşuk bir acuzeye döndüğünü gördü.

S'ybll.

Luke aniden suyun içinde kendini geri attı, S'ybll'dan kendisini kurtarmaya çalışıyordu. Eğer kollarını ona dolarsa onun yaşam enerjisini emebileceğini biliyordu. Fakat kadın onu sıkıca tuttuğu halde zayıflık hissetmediğini farkedince gözlerinin onu tekrar kandırmasına izin verdiğini anladı.

Gözlerini kapattı ve yanında yüzen kadın ona bağırdı, "Ne oldu? Neden geri çekildin?"

"Özür dilerim, Glaennor!" dedi, tavandaki görünmez deliğe yaklaşırken gözleri hala kapalıydı. "S'ybll senin o olduğunu zannetmemen neden oldu."

"Oh," dedi Glaennor, çenesini suyun üzerinde tutabilmek için başını geri attı. "Umarım bunu bir daha yapmaz."

"Sana yardım edeceğim. Dayan biraz!"

Gözleri kapalı ve bir eliyle de Glaennor'u tuttuğu halde Luke önce kendisi yukarı çekti ardından da kıza çıkması için yardım etti. İkisi de sıırıslıkladı. Glaenor çığlık attığında Luke sakin kalabilmek için elinden geleni yaptı, "Andur, dikkat et! Bir kan içici daha."

Ardından Luke, Andur'un bağırdığını duydu. "Hayır, bu S'ybll'ın ilüzyonlarından biri sadece. Sakinleşin ve gözlerinizi kapatın," dedi Luke.

İki keşifçi de dediğini yaptı. Mağaraya bir sessizlik çöktü. Ama uzun sürmedi.

"Doğru, gözlerinizi kapayın," dedi S'ybll birkaç metre öteden. Sonra da gülerek ekledi, "Gelenin ne olduğunu görmeyi istemem."

Luke büyük birşeyin kendisine doğru geldiğini hissetti. Yakınlardaki sütunlardan birinden uçarak kendisine doğru gelen kocaman bir kaya parçasıydı. Hemen Glaennor'un üzerine atlayıp kendisini ona siper ederken taş da üzerlerinden geçip gitti. Az sonra taş gürültüyle mağaranın zeminine çarptı.

"Bu bana ilüzyonmuş gibi gelmedi!" dedi Glaennor.

"Olduğun yerde kal, kımıldama!" dedi Luke ayağa kalkıp kenara çekilirken. S'ybll'in dikkatini keşifçilerden başka yöne çekmek istiyordu.

"Bir yere mi gidiyorsun, Luke?" diyerek dalga geçti S'ybll.

Gözlerini açmanın riskli olacağını biliyordu ama hemen açıp kapattı. Andur'un elleri gözlerinin üzerinde yakındaki duvara yaslanmış olduğunu ve S'ybll'in da eski sütunların yanında durduğunu gördü. Su dolu çukurda gördüğü ilüzyondaki acuzenin aksine hala genç ve güzel görünüyordu.

S'ybll gülümseyerek konuştu, "Kavuşmamızın ölüm ve yıkımla sonuçlanmasına gerek yok. İttifak teklifim hala geçerli."

"Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?" dedi Luke. "Eğer zihnimi okuyabiliyorsan hiçbirşeyin beni sana katılmaya ikna edemeyeceğini de bilmen gerekir."

S'ybll bir kaşını kaldırdı. "Hiçbir şey mi?"

Luke'un yakınlarında havada bir ışık parladı ve hayaleti andıran bir silüet belirdi. Jedi cübbesi giymiş bir adamdı bu. Luke onu tanıdı. Bu babası Anakin Skywalker'dı.

"Luke," dedi Anakin. "Hala hakkımda merak ettiğin pek çok şey olduğunu biliyorum."

Luke yutkundu. bu görüntünün babasının ruhu olmadığını biliyordu ama... *sesi tıpkı hatırladığım gibi.*

"Seni özledim oğlum."

Luke gözlerini bu görüntüden S'ybll'a çevirdi.

"Benim içimdeki iyiliği gördüğün gibi S'ybll'ın içindeki iyiliği de göremez misin?" dedi görüntü.

Luke gözlerini S'ybll'a dikti. "Hayır," dedi. "Yapamam. Sende sadece karanlık seziyorum."

S'ybll bir adım geri atarak sütunlara daha da yaklaştı.

Onu izleyen Luke neden bu sütunlara yakın durmaya özen gösterdiğini merak etti. *Acaba kendini güvende mi hissediyordu? Sonunda nedenini anladı. Gücünü onlardan alıyordu!*

Luke'un zihnini okuyan S'ybll'ın yüzü buruştu. "Yanılıyorsun," dedi.

Anakin Skywalker'ın görüntüsü kaybolup gitti.

"Bu sütunlar orman dünyasındakilerin aynısı. Tam olarak ne işe yarıyorlar? Psişik güçlerini mi artırıyorlar?" dedi Luke.

"Gücümün kaynağı benim!"

"Eski evini yok ettikten sonra buraya geldin çünkü yeni bir taneye ihtiyacın vardı ve burayı da önceden biliyordun. Şimdiyse gücünü kaybetmekten korkuyorsun. Tarnoonga'dan ayrılmaya korkuyorsun."

"Ben hiçbir şeyden korkmam!" S'ybll kollarını Luke'a uzattı ve yapıdan iki büyük kaya parçası ona doğru fırladı.

Luke'un kendilerinden kolayca kurtulduğu kayalar mağaranın duvarına çarptı. "Devam et S'ybll ve tekrar evsiz kal," dedi Luke onu daha önce nasıl yendiğini hatırlayarak.

Öfkelenen S'ybll başka bir büyük kayayı kaldırdı ve Luke onun bu seferde Andur'a yöneldiğini gördü. Luke, Andur'un yanına sıçrayıp onu kenara çekti ve saniye sonra kaya az önce Andur'un durduğu yerdeki duvara çarptı. Luke şaşkın haldeki keşif erini yere yatırdı, "Buradan kımıldama."

S'ybll iki kaya daha kaldırdı. Luke koştu, önce Andur'dan uzaklaştı sonra da doğruca S'ybll'e doğru gitti. Hiç hız kesmeden ışınkılıcını açtı ve en yakındaki sütunu biçti, sonra da bir diğerini. Sütunlar yere düşüp dağıldı.

S'ybll hızla döndü, kayalarla Luke'a nişan almaya çalışıyordu. Başaramadı, kontrolünü kaybetti ve iki kaya da yere düştü. Luke üçüncü sütunu da kesti ve yapıdan geriye sıçrayarak uzaklaştı. Yerde bir takla atarak ayağa kalktı ve döndüğünde o sütununda yere yıkıldığını gördü.

Sütun S'ybll'ün üzerine yıkılmıştı.

Yoksa bu da başka bir ilüzyon muydu? Gözlerini molozlardan ayırmadan seslendi, "Andur ve Glaenor! Olduğunuz yerde kalın! S'ybll hala..."

Daha cümlesini bitiremeden arkadan yakalandığını ve tüm sinir sisteminin şokla sarsıldığını hissetti. Geldiğini sezememişti. Kadının soluk ve cılız kolları gövdesine dolandı, kendi kolları açılmış ve ışınkılıcı da elinden düşmüştü.

"Benim sarılmamı hatırladın mı, Luke?" dedi S'ybll onu sıkımsamaya devam ederek. "Seninle işim bittiğinde her zamankinden daha güçlü olacağım!"

Luke inledi.

O anda mağaranın tavanı bir patlamayla açıldı. Kimsenin beklemediği birşeydi ve Luke, S'ybll ve iki keşifçi ne olduğunu anlayamadı. Patlamanın gücüyle Luke ve S'ybll yere yuvarlandılar. Tepelerinden yağın taşlar arkalarında kocaman bir delik bırakmışlardı, gökyüzü görülüyordu.

Luke'un üzerine düşmesi S'ybll'in nefesini kesince bir an içinde olsa kollarını gevşetmek zorunda kladı. Luke yuvarlanarak ondan uzaklaşırken yıkılan tavadaki açıklıktan gökyüzüne baktı ve patlamaya neyin sebep olduğunu gördü. Yeni oluşan deliğin üzerinde onun X-kanadı duruyordu. X-kanadın kokpiti boştu ama arkasındaki soketi doluydu.

Artoo?

Ardından Luke telsizinden R2-D2'nun sesinin yükseldiğini duydu.

Luke telsizinin en başından beri çalıştığını anladı, S'ybll onun zihnini çelerek çalışmadığına onu ikna etmişti. Ayrıca astromech'in X-kanadın kontrolünü alarak Tarnoonga'dan ayrılması ve yerini diğerlerini bildirmesi emrine de itaat etmediğini görüyordu. Fakat Luke droide cevap veremedi yanıtında yatan S'ybll'in döndüğünü gördü.

Luke molozların kıyısında duran ışınkılıcına baktı. Güç'ü kullanarak kılıcını avucunun içine çekti.

S'yblI arkasından çığlık attı. Luke derhal ışınkılıcını açıp kendisini savunmak için döndü.

S'yblI'in ona doğru saldırdığını bilmiyordu. Işınkılıcı kadının göğsünü delip geçti. S'yblI'in açık kalan ağzından kesik bir inleme duyuldu.

Luke kılıcını kapattı.

Cılız bacakları üzerinde sendeleyeyen S'yblI Luke bakarak konuştu, "Senden hiç hoşlanmadım." Bu sözlerin ardından zihin cadısının gözleri kapandı ve mağara zeminine yığıldı.

Luke tavandaki açıklıktan gelen X-kanatın motor sesini duyaıblıyordu. Gözlerini S'yblI'in cesedinden ayırmadan telsizini çıkardı. "Artoo-Detoo, beni duyuyor musun?"

Astromech bipleyerek onayladı. "X-kanadı indir ve buraya gel," dedi Luke. "Burada bir şeyi kontrol etmen gerekiyor."

Luke nasıl olduklarını öğrenmek için iki keşifçiye seslendi. R2-D2 mağaraya girip yanına gelene kadar gözlerini S'yblI'in cesedinden ayırmadı. Ancak astromech'de zeminde yatan zihin cadısının cesedini gördüğünü söyledikten sonra Luke rahat bir nefes aldı.

BÖLÜM 17

"S'yblı mi?" dedi Han Solo hayretle. Chewbacca'ya baktı.

Chewbacca kükredi.

"Zihin cadısı mı? Onun öldüğünü sanıyordum," dedi Han, tekrar Luke'a bakarak.

"Bizim hatamız," dedi Luke.

"Bizim hatamız mı?" dedi Han. "Kendi adına konuş, birader. Kocakarının tekini bir taşın altında ezilmiş gördüğüm zaman genelde onun ölmüş olduğunu varsayarım."

Chewbacca'da gürleyerek söylediklerini onayladı.

Ciddileşen Han devam etti, "S'yblı'nın öldüğünden eminsen değil mi? Kesin olarak?"

Luke başını salladı. "Artoo cesedini gördü. Onun psişik güçleri droidlerin fotoreseptörlerini etkilemez."

Tarnoonga'daki Luke'un X-kanadı ve Asi keşifçilerin yük gemisinin inmiş olduğu kaya kütesinin üzerinde diğer gemilerin yanına inmiş olan *Millenium Falcon*'un yanbaşı, dışarıda konuşuyorlardı. R2-D2 yük gemisinin içindeydi ve Glaennor ve Andur'a hasarlı kontrolleri tamir etmesi için yardım ediyorlardı. Luke'un daha önce gördüğü fırtına bulutları dağılmıştı ve dağ zirvesinin oluşturduğu adayı çevreleyen okyanus sakindi.

"Daha önce gelemediğimiz için kusura bakma," dedi Han. "Seninle teması kaybettiğimizde Chewie yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündü. İnan son sürat gelebilmek için elimizden geleni yaptık."

Ardından R2-D2 yük gemisinin rampasından aşağı indi. "Gerekli yardımı tetik çekmeyi seven dostumuzdan aldım. Eğer Artoo, X-kanadın kontrolünü alıp beni aramaya gelmeseydi neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum," dedi Luke droidin geldiğini görünce.

R2-D2 bir seri ıslık ve biplemeyle cevap verdi ve Glaennor ve Andur'unda rampadan indiğini gördüler. "Kumanda konsolumuz güzellik yarışmasına girse kazanamaz ama bizi götürebilecek hale geldi," dedi Glaennor, Luke'a bakarak.

"General Solo, fazla güç kuplajınız var mı?" dedi Andur.

"Olması gerek," dedi Han. "Chewie?"

Chewbacca keşifçilere tamiratı tamamlamaları için yardım etmeye giderken R2-D2'da gelip Han ve Luke'un yanında durdu. "Merak ettiğim birşey var, Luke. İstemiyorsan söylemek zorunda değilsin," dedi Han.

"Neymiş?"

"Goldenrod bana Tatooine'e gittiğini söyledi. Bir tür şahsi meseleyle ilgiliymiş."

Luke iç çekti. "Threepio gereğinden fazla konuşuyor."

"Şimdi mi anladın? Ben yıllardır söylüyorum bunu."

Aniden R2-D2 heyecanla biyledi. Olduğu yerde titredi ve kubbe kafasındaki bir panel açılıp oradan katlanabilir bir anten çıktı.

"Ne oldu, Artoo?" dedi Luke. "Sinyal mı aldın?"

R2-D2 tekrar biyledi. Az sonra Prenses Leia'nın titreyen hologramını Luke ve Han'ın önüne yansıttı.

"Luke!" dedi Leia. "İyi misin?" sesini astromech'in hoparlörü vasıtasıyla duyuyorlardı.

"İyiyim," dedi Luke. Han'ı işaret ederek ekledi, "Hepimiz iyiyiz."

"Duyduğuma sevindim," diye cevap verdi Leia. "Keşke bana Aridus'a gittiğini söyleseydin."

"Özür dilerim," dedi Luke. "İşin aslı... Leia, babamla ilgili bazı bilgiler buldum ve araştırmak istedim ben..."

"Yani hayatını riske attın?" diye kesti sözünü Leia. Başını iki yana salladı. "Hiç aklına geldi mi bilmem ama senin bu... bilgi arayışın ölümünle sonuçlanabilirdi. Neden daha fazla şey öğrenmeyi bu kadar istiyorsun? Neden onu bir türlü aklından çıkaramıyorsun?"

"Çünkü ben, sen değilim Leia. Babamı tümüyle unutmak yerine onu daha iyi anlamaya çalışmayı tercih ederim," dedi Luke sakin bir ses tonuyla.

Luke'un sözleriyle sarsılan Leia'nın hologramı hafifçe titredi.

Han ağırlığını diğer ayağının üzerine verdi. Gözleri hologram görüntüsünden Luke kaydını ve sonra tekrar holograma döndü. Leia ise gözlerini Luke'dan ayırmıyordu.

"Lütfen, Leia," diye devam etti Luke. "Lütfen sadece dinle. Seni üzmem istemiyorum. Bunu konuyu konuşmak istemediğini biliyorum ama...seni babamı affetmen için ikna etmeye uğraşacak değilim. Benim tek öğrenmek istediğim babamın nasıl o hale geldiği ve yaşadığı hangi olayların aldığı kararlar üzerinde etkili olduğudur. Onun kim olduğunu bilemezsem hatalarından nasıl ders alırım? En azından eğer geçmişi iyi bilirse geleceğe daha iyi hazırlanacağımız görüşünde hemfikir olamaz mıyız?"

Lei'nın hologramı hareketsizdi ve o kadar uzun süre sessiz kalmıştı ki Luke iletişimde bir sorun olduğunu düşünmeye başlamıştı ama sonunda Leia başını salladı ve konuştu, "Evet, bunu kabul edebilirim. Fakat şu an başka bir sorunumuz var. Eğer babamız hakkında daha fazla konuşacaksak ben hazır olduğumda konuşacağız. Tamam mı?"

Luke gülümsedi. "Teşekkürler, Leia."

"Filo kısa süre içerisinde Aridus'dan ayrılacak," dedi Leia. "Moff Jarnek'i Spirador'da tespit ettik ve onu ele geçirme planımızı tekrar gözden geçirmemiz gerek. Buluşma noktasının koordinatları Artoo'da var. Orada görüşürüz." Görüşmeyi kesti ve hologram kayboldu.

"X-kanadı kalkışa hazırla, Artoo," dedi Luke, R2-D2'ya bakarak.

Astromech biyledi ve dönüp X-kanada doğru gitmeye başladı. Droid giderken Han kollarını gerip Luke'a baktı, "Demek Tatooin'deki şahsı mesele buymuş? Babanla ilgiliymiş?"

Luke başını salladı.

Han kaşlarını kaldırdı. "Hangisi peki? Jedi olan mı yoksa Sith olan mı?"

"Üzerime gelme, Han. Eğer bu konuda benle dalga geçeceksen..."

"Tamam, tamam, alınma hemen," dedi Han ellerini kaldırarak. "Laf sokmaya çalışmıyordum sadece kimden bahsettiğini merak ettim."

"Ah," dedi Luke. "Anakin hakkında birşeyler öğrenmeye çalışıyordum."

Han başını salladı. "Tüm sorduğum buydu, gördün mü? Peki ne öğrendin?"

Luke omuz silkti. "Beklediğim gibi çıkmadı." Gözlerini okyanusa döndü. "HoloNet'ten Anakin'in Tatooine'de yaşayan bir çocuk olduğunu öğrendim. Sonrasında öğrendiklerime bakarsan en azından birkaç kişi onun fevkalade bir insan olduğunu düşünüyor ve hakkında güzel şeyler söylüyorlar. Fakat hayatı zannettiğimden çok daha karmaşıkmiş. Hala hakkında bilmediğim çok fazla şey var." Gözlerini okyanustan ayırmadan devam etti, "Babamla ilgili bilgilerim arttıkça kendimi onun yerine koymanın mümkün olmadığını anlıyorum. Onun kim olduğunu anlamamın da mümkün olduğunu sanmıyorum artık."

"Kim bilir, belki de öyledir," dedi Han, o da gözlerini okyanusa çevirdi. "Ama bana soracak olursan babanın kim olduğunu bilmenden çok daha önemli olan senin kendini bilmendir."

Luke, Han'a baktı. "Tekrar söyle?"

"Hayır," dedi Han. "Söylediğimi duydun zaten."

SONSÖZ

İmparatorluğa bağlı Moff Harlov Jarnek ona kimsenin erişemeyeceğini düşünüyordu, özellikle de komutasındaki Yıldız Destroyerlerini, kendi sarayının bulunduğu, Spirador gezegenini ablukaya almak için kullandıktan sonra.

Sarayındaki kanepesinde dinlenip holovid izlemekle meşgulken hizmet droidlerinden birinin odaya girdiğini duydu. Jarnek herhangi bir alarmın çaldığını duymasa da yaklaşan droide bakmak için döndüğünde birden paniğe kapıldı.

Droidin göğsüne yabancıları öldürmesi için bir tabanca gizlenmişti ama Jarnek açıkca droidin herhangi birini durduramayacağını görüyordu çünkü göğsü ortalıkta yoktu, kafası ve kollarıyla birlikte. Sanki bir sanayi lazeri droidi tam belinin üzerinden ortadan ikiye bölmüş gibiydi.

Droidden geri kalanlar tökezledi ve yere düştü.

Jarnek birisinin bu ablukayı aşarak nasıl saraya girdiğine bir türlü akıl erdiremiyordu. Tüm binayı kontrol eden stormtrooperlar ve droidler bulunuyordu. Yakındaki bir masanın üzerinde duran tabancasını almak için kanepeden fırladığı anda kukuletalı bir adam hasarlı droidin girdiği aynı kapıdan içeri girdi. "Tutuklusunuz, Moff Jarnek."

"Sen kim olduğunu zannediyorsun?" diye gürlledi Jarnek, yabancıya bakarak.

"Ben Luke Skywalker," dedi Luke başlığını açarken. "Ben Bir Jedi'ım."

YAZAR HAKKINDA

Ryder Windham'ın Scholastic için yazdığı kitaplardan bazıları: *Star Wars: The Rise and Fall of Darth Vader*; *Star Wars: The Life and Legend of Obi-Wan Kenobi*; *Indiana Jones ve Pyramid of Sorcerer*; *Star Wars* ve *Indiana Jones* filmlerinin roman versiyonları; ve kurgusal olmayan *What You Don't Know About Animals*. Ayrıca *Star Wars: The Clone Wars –Secret Missions* (Penguin), *Star Wars: The Ultimate Visual guide* (DK) ve *You Know You are in Rhode Island When...* (Globe Pequot) eserlerini de kaleme almıştır. *Star Wars: The Complete Vader* (Del Rey) adlı kitabı Pete Vilmur ile birlikte yazmıştır. Ailesiyle birlikte Providence, Rhode Island'da yaşamaktadır.